

Quarter 3 2026

THAILAND'S ECONOMIC
OUTLOOK

ประมาณการ เศรษฐกิจไทย

ประจำไตรมาสที่ 3/2569

สารบัญ

ประมาณการเศรษฐกิจไทย

บทสรุปผู้บริหารประมาณการเศรษฐกิจไทย ปี 2569	1
Executive Summary Thailand's Economic Projections for 2026	5
สมมติฐานหลักในการประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2569	9
ผลการประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2569	32

Thailand's Key Economic Indicators

ตารางเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจ (Economic Indicators)	46
---	----

ภาคการคลัง

รายงานสรุปสถานการณ์ด้านการคลังในช่วงไตรมาสที่ 3 ของปีงบประมาณ 2569 (ตุลาคม 2568 – มิถุนายน 2569)	50
---	----

ภาคการเงิน

รายงานภาวะเศรษฐกิจการเงินไทยในไตรมาส 2 ปี 2569	57
--	----

บทวิเคราะห์เศรษฐกิจ : Macroeconomic Analysis Briefings

นโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจ ส่งผลกระทบแตกต่างระหว่างภูมิภาค และสาขาการผลิตอย่างไร?	65
El Niño 2569–2570 กับความมั่นคงทางอาหารโลก ความเสี่ยงหรือโอกาสของสินค้าเกษตรไทย	73
การขยายตัวของ e-Commerce ข้ามพรมแดน (Cross-Border e-Commerce: CBEC) ผลกระทบของสถานการณ์ความขัดแย้ง	82
ในวันออกกลางที่มีผลต่อความผันผวนในตลาดการเงิน	92

บทสรุปผู้บริหาร

ประมาณการเศรษฐกิจไทย ปี 2569

**“คลังปรับเพิ่มประมาณการเศรษฐกิจไทยปีนี้ เป็นขยายตัวร้อยละ 2.5
ด้วยแรงหนุนจากการส่งออก การเร่งลงทุน การบริโภคเอกชน
และแรงเสริมจากนโยบายเศรษฐกิจ”**

นายวิจิตร วิเศษสุวรรณภูมิ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ในฐานะโฆษกกระทรวงการคลัง เปิดเผยผลการประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2569 มีแนวโน้มขยายตัวที่ร้อยละ 2.5 เติบโตขึ้นเล็กน้อยจากปีก่อน โดยได้รับแรงสนับสนุนหลักจากการส่งออกที่ขยายตัวได้ดีต่อเนื่อง การเร่งลงทุนของภาคเอกชนที่เติบโตสูงและการบริโภคภาคเอกชนที่ได้รับปัจจัยบวกจากนโยบายเศรษฐกิจ

กระทรวงการคลังคาดว่าในปี 2569 เศรษฐกิจไทยจะขยายตัวที่ร้อยละ 2.5 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 2.0 ถึง 3.0) ปรับขึ้นจากการประมาณการครั้งก่อน ณ เดือนเมษายน 2569 ที่ร้อยละ 1.6 โดยมีปัจจัยบวกจากอุปสงค์นอกประเทศเป็นสำคัญ โดยคาดว่า มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินดอลลาร์สหรัฐจะขยายตัวที่ร้อยละ 12.5 ปรับขึ้นจากการประมาณการครั้งก่อนที่ร้อยละ 6.2 โดยได้รับอานิสงส์สำคัญจากอุปสงค์จากประเทศคู่ค้าหลักที่ดีขึ้น โดยการส่งออกสินค้าขยายตัวได้ดีอย่างต่อเนื่องติดต่อกัน 5 เดือนแรกเฉลี่ยที่ร้อยละ 10.9 โดยเฉพาะกลุ่มอุตสาหกรรมที่ฟื้นตัวตามวัฏจักรเศรษฐกิจโลก ขณะที่ด้านการนำเข้า คาดว่า มูลค่าการนำเข้าสินค้าในรูปเงินดอลลาร์สหรัฐจะขยายตัวที่ร้อยละ 19.0 ซึ่งเป็นการขยายตัวที่สอดคล้องกับทิศทางการเร่งการลงทุนภาคเอกชน ทำให้มีการนำเข้าสินค้าเครื่องจักร เครื่องมือ และสินค้าทุนเพิ่มขึ้น รวมถึงผลจากราคานำเข้าพลังงานที่ปรับตัวสูงขึ้นในช่วงไตรมาสที่ 2

นอกจากนี้ เศรษฐกิจไทยยังได้รับแรงสนับสนุนจากอุปสงค์ในประเทศที่มีทิศทางการขยายตัวอย่างแข็งแกร่งและเป็นเครื่องยนต์สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ โดยคาดว่า การบริโภคภาคเอกชนจะยังคงขยายตัวได้ที่ร้อยละ 2.7 เนื่องจากได้รับปัจจัยสนับสนุนจากนโยบายบรรเทาผลกระทบจากวิกฤตพลังงานของภาครัฐ ขณะที่การลงทุนภาคเอกชน คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 9.0 โดยได้รับปัจจัยบวกจากการลงทุนในเครื่องจักร เครื่องมือที่ขยายตัวสูงต่อเนื่องและการขยายตัวของเม็ดเงินลงทุนในโครงการที่ได้รับการส่งเสริมโดยเฉพาะในอุตสาหกรรมเป้าหมาย (New S-Curve) ตามมาตรการ Thailand FastPass และการแก้ไขข้อจำกัดที่เป็นอุปสรรคต่างๆ ได้ช่วยยกระดับความเชื่อมั่นของนักลงทุนต่างชาติในการลงทุนสร้างฐานการผลิตในประเทศไทย ส่งผลให้มูลค่าเงินลงทุนรวมของนักลงทุนต่างชาติในครึ่งปีแรกของปี 2569 อยู่ที่ 1.87 แสนล้านบาท สูงขึ้นกว่าช่วงเดียวกันในปีก่อนถึงร้อยละ 68.3

สำหรับภาคการคลังคาดว่าจะ การบริโภคภาครัฐจะขยายตัวร้อยละ 1.5 และการลงทุนภาครัฐคาดว่าจะขยายตัวดีที่ร้อยละ 3.2 ปัจจัยดังกล่าวเป็นผลสืบเนื่องจากการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2570 ที่แล้วเสร็จตามกรอบเวลา จากเดิมที่คาดว่าจะล่าช้า ซึ่งจะเป็นกลไกสำคัญที่เอื้อต่อการช่วยให้เม็ดเงินกระจายลงสู่ระบบเศรษฐกิจได้อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ (Mega Projects) ที่จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและดึงดูดการลงทุนจากภาคเอกชน (Crowding-in effect)

ด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจ เสถียรภาพภายในประเทศคาดว่าจะ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปจะอยู่ที่ร้อยละ 2.0 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ 1.5 ถึง 2.5) โดยมีสมมติฐานราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยทั้งปีอยู่ที่ 82.0 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล (ช่วงคาดการณ์ที่ 77.0 ถึง 87.0 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล) ลดลงจากการประมาณการครั้งก่อนที่ 91 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล ด้านเสถียรภาพภายนอกประเทศคาดว่าจะ ดุลบัญชีเดินสะพัดจะขาดดุลเล็กน้อยที่ -0.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ -0.1 ของ GDP โดยมีสาเหตุหลักจากการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดในช่วงครึ่งแรกของปี 2569 เนื่องจากการขาดดุลในหมวดพลังงานที่สูง

โฆษกกระทรวงการคลังกล่าวว่า กระทรวงการคลังตั้งเป้าผลักดันเศรษฐกิจไทยให้เติบโตเต็มศักยภาพ และมุ่งมั่นขับเคลื่อนให้ปี 2569 เป็นปีแห่งการลงทุน โดยประเทศไทยได้ประสบความสำเร็จในการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศอย่างต่อเนื่องผ่านการอนุมัติสิทธิประโยชน์ กลไกการเร่งรัดการลงทุน (Thailand FastPass) ระหว่างหน่วยงานภาครัฐ และการจับคู่ธุรกิจของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) โดยจุดเด่นที่ทำให้ประเทศไทยสามารถดึงดูดการลงทุนได้สูงมาจากความพร้อมในเชิงโครงสร้างพื้นฐานที่โดดเด่นในภูมิภาคและจุดยืนของประเทศที่มีความเป็นกลางเชิงรุก (Active Neutrality) ทำให้ประเทศไทยเป็นจุดหมายที่ได้รับความสนใจจากนักลงทุนที่อาจต้องการย้ายฐานการผลิตจากความขัดแย้งเชิงภูมิรัฐศาสตร์

ทั้งนี้ ยังควรติดตามปัจจัยที่อาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยอย่างใกล้ชิด อาทิ 1) ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลางที่มีความผันผวนสูงและอาจทำให้ราคาพลังงานปรับตัวสูงขึ้นอีกครั้ง 2) ความไม่แน่นอนจากนโยบายกีดกันทางการค้าใหม่หลังจากอัตราภาษีศุลกากรชั่วคราวของสหรัฐฯ และ 3) สถานการณ์ซัพพลายเชนที่อาจทำให้เกิดวิกฤตอุปทานสูงและภัยแล้งในช่วงปลายปี

ตารางสรุปสมมติฐานและผลการประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2569 (ณ เดือนกรกฎาคม 2569)

	2568	2569f	
		เฉลี่ย	ช่วง
ผลการประมาณการ			
1) อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (ร้อยละ)	2.4	2.5	2.0 ถึง 3.0
2) อัตราการขยายตัวของภาคการบริโภค			
2.1) การบริโภคภาคเอกชน ณ ราคาคงที่ (ร้อยละ)	2.7	2.7	2.2 ถึง 3.2
2.2) การบริโภคภาครัฐ ณ ราคาคงที่ (ร้อยละ)	0.6	1.5	1.0 ถึง 2.0
3) อัตราการขยายตัวของการลงทุน			
3.1) การลงทุนภาคเอกชน ณ ราคาคงที่ (ร้อยละ)	3.5	9.0	8.5 ถึง 9.5
3.2) การลงทุนภาครัฐ ณ ราคาคงที่ (ร้อยละ)	8.9	3.2	2.7 ถึง 3.7
4) อัตราการขยายตัวของปริมาณส่งออกสินค้าและบริการ (ร้อยละ)	9.3	7.9	7.4 ถึง 8.4
5) อัตราการขยายตัวของปริมาณนำเข้าสินค้าและบริการ (ร้อยละ)	6.8	10.2	9.7 ถึง 10.7
6) ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ)	23.3	6.1	2.8 ถึง 9.2
6.1) มูลค่าสินค้าส่งออกในรูปดอลลาร์สหรัฐ (ร้อยละ)*	12.7	12.5	12.0 ถึง 13.0
6.2) มูลค่าสินค้านำเข้าในรูปดอลลาร์สหรัฐ (ร้อยละ)*	13.0	19.0	18.5 ถึง 19.5
7) ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ)	15.9	-0.5	-3.6 ถึง 2.6
ร้อยละของ GDP	1.5	-0.1	-0.6 ถึง 0.4
8) อัตราเงินเฟ้อทั่วไป (ร้อยละ)	-0.1	2.0	1.5 ถึง 2.5
อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (ร้อยละ)	0.8	1.2	0.7 ถึง 1.7
สมมติฐานหลัก			
สมมติฐานภายนอก			
1) อัตราการขยายตัวเฉลี่ย 15 ประเทศคู่ค้าหลัก (ร้อยละ)	3.6	3.3	2.8 ถึง 3.8
2) ราคาน้ำมันดิบดูไบ (ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล)	69.4	82.0	77.0 ถึง 87.0
สมมติฐานด้านนโยบาย			
3) อัตราแลกเปลี่ยน (บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ)	32.9	32.5	32.0 ถึง 33.0
4) รายจ่ายภาคสาธารณะ (ล้านล้านบาท)	4.32	4.45	4.43 ถึง 4.47
5) จำนวนนักท่องเที่ยว (ล้านคน)	32.9	33.0	32.5 ถึง 33.5

หมายเหตุ: *ตามเกณฑ์สถิติดุลการชำระเงิน (Balance of Payments: BOP) และข้อมูลปี 2568 เป็นข้อมูลที่เกิดขึ้นจริงแล้ว
จัดทำโดย: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

Executive Summary

Thailand's Economic Projections for 2026

“The Ministry of Finance revises its Thai economic forecast for this year upward to 2.5 percent growth, supported by exports, accelerated investment, private consumption, and reinforcement from economic policies.”

Mr. Vinit Visessuvanapoom, Director General of the Fiscal Policy Office, as the Spokesperson of the Ministry of Finance, announced Thailand's economic projections for 2026, stating that “The Ministry of Finance revises its Thai economic forecast for this year upward to 2.5 percent growth, supported by exports, accelerated investment, private consumption, and reinforcement from economic policies.”

The Ministry of Finance projects the Thai economy will expand by 2.5 percent in 2026 (within the range of 2.0 to 3.0 percent). This constitutes an upward revision from the prior estimation of 1.6 percent formulated in April 2026, predominantly driven by positive external demand factors. The export value of goods in USD will expand by 12.5 percent, an upward adjustment from the previous forecast of 6.2 percent. This growth is largely attributed to improved demand from primary trading partners, with goods exports maintaining robust consecutive expansion over the initial five months at an average rate of 10.9 percent, particularly within industrial sectors recovering synchronously with the global economic cycle. Conversely, on the import side, the import value of goods in USD terms is forecasted to expand by 19.0 percent. This expansion corresponds with the trajectory of accelerated private investment, prompting heightened importation of machinery, equipment, and capital goods, compounded by the impact of elevated energy import prices during the second quarter.

On the domestic demand side, private consumption is projected to maintain an expansion rate of 2.7 percent, supported by government policy measures designed to mitigate the repercussions of the energy crisis. Concurrently, private investment is anticipated to expand by 9.0 percent, propelled by sustained high growth in machinery and equipment investments, alongside expanding capital inflows into promoted projects, specifically within targeted industries (New S-Curve). Initiatives such as the Thailand FastPass measure and the alleviation of various structural impediments have successfully elevated foreign investor confidence in establishing production bases within Thailand.

Consequently, the total investment value from foreign investors during the first half of 2026 amounted to 187 billion Baht, reflecting a substantial 68.3 percent increase compared to the corresponding period in the previous year.

Regarding the fiscal sector, public consumption and public investment are forecasted to expand by 1.5 percent and 3.2 percent, respectively. These developments are consequential to the expected timely completion of the Fiscal Year 2027 annual budget preparation, contrary to earlier anticipations of delay. This prompt execution will serve as a vital mechanism facilitating the continuous distribution of capital into the economic system, particularly concerning large-scale infrastructure investments (Mega Projects), which will augment national competitiveness and induce a crowding-in effect for private sector investment.

In terms of economic stability, headline inflation is projected at 2.0 percent annually (within the range of 1.5 to 2.5 percent). This projection relies on the baseline assumption of Dubai crude oil prices averaging 82.0 USD per barrel for the year (within the range of 77.0 to 87.0 USD per barrel), a reduction from the previous forecast of 91 USD per barrel. Regarding external stability, the current account is expected to register a marginal deficit of -0.5 billion USD, equivalent to -0.1 percent of GDP. This is primarily stemming from accumulated current account deficits incurred during the first half of 2026.

The Spokesperson of the Ministry of Finance articulated that the Ministry aims to propel the Thai economy to grow at its maximum potential and is committed to designating 2026 as the “Year of Investment”. Thailand has demonstrated continuous success in attracting foreign investment through the authorization of privileges, the Thailand FastPass investment acceleration mechanism among government agencies, and the business matching initiatives orchestrated by the Board of Investment (BOI). The prominent attributes enabling Thailand to secure substantial investment derive from its exemplary infrastructural readiness within the region and the nation’s strategic posture of Active Neutrality. These factors position Thailand as a highly attractive destination for investors seeking to relocate manufacturing bases away from geopolitical conflicts.

Nevertheless, it remains imperative to closely monitor external variables that could impact the Thai economy, including 1) Geopolitical conflicts in the Middle East, which present high volatility and possess the potential to precipitate recurrent surges in global energy prices 2) Uncertainties from protectionist trade policies following the implementation of temporary customs tariffs by the United States and 3) The Super El Niño phenomenon, which threatens to induce extreme temperature crises and severe droughts towards the latter end of the year.

Major Economic Assumptions and Thailand's Economic Projections for 2026 (as of July 2026)

	2025	2026f	
		Avg	Range
Projections			
1) GDP Growth Rate (percent y–o–y)	2.4	2.5	2.0 to 3.0
2) Real Consumption Growth (percent y–o–y)			
2.1) Real Private Consumption (percent y–o–y)	2.7	2.7	2.2 to 3.2
2.2) Real Public Consumption (percent y–o–y)	0.6	1.5	1.0 to 2.0
3) Real Investment Growth (percent y–o–y)			
– Real Private Investment (percent y–o–y)	3.5	9.0	8.5 to 9.5
– Real Public Investment (percent y–o–y)	8.9	3.2	2.7 to 3.7
4) Export Volume of Goods and Services (percent y–o–y)	9.3	7.9	7.4 to 8.4
5) Import Volume of Goods and Services (percent y–o–y)	6.8	10.2	9.7 to 10.7
6) Trade Balance (USD billion)	23.3	6.1	2.8 to 9.2
– Export Value of Goods in USD (percent y–o–y)*	12.7	12.5	12.0 to 13.0
– Import Value of Goods in USD (percent y–o–y)*	13.0	19.0	18.5 to 19.5
7) Current Account (billion U.S.)	15.9	–0.5	–3.6 to 2.6
– Percentage of GDP	1.5	–0.1	–0.6 to 0.4
8) Headline Inflation (percent y–o–y)	–0.1	2.0	1.5 to 2.5
Core Inflation (percent y–o–y)	0.8	1.2	0.7 to 1.7
Major Assumptions			
1) Average Economic Growth Rate of Major Trading Partners (percent y–o–y)	3.6	3.3	2.8 to 3.8
2) Dubai Crude Oil Price (U.S. dollar per Barrel)	69.4	82.0	77.0 to 87.0
3) Exchange Rate (Baht per U.S. dollar)	32.9	32.5	32.0 to 33.0
4) Public Expenditure (Trillion Baht)	4.32	4.45	4.43 to 4.47
5) Number of foreign tourists (Million)	32.9	33.0	32.5 to 33.5

* Note: Based on the Balance of Payments (BOP) statistical framework

Calculated by: Fiscal Policy Office, Ministry of Finance

ข้อสมมติฐานสำคัญในการ
ประมาณการเศรษฐกิจไทย ปี

2568 - 2569

5 ข้อ
สมมติฐาน

สมมติฐานหลักในการประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2569

1. อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของ 15 ประเทศคู่ค้าหลักของไทย

ในการจัดทำประมาณการเศรษฐกิจของ 15 ประเทศคู่ค้าหลักในครั้งนี้อย่างไรก็ตาม การทบทวนการคลังคาดว่าเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าหลัก 15 ประเทศในปี 2569 จะขยายตัวเฉลี่ยราวร้อยละ 3.3 ปรับเพิ่มขึ้นจากประมาณการ ณ เดือนเมษายน 2569 ที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.0 โดยในไตรมาสแรกของปี 2569 เศรษฐกิจประเทศคู่ค้าขยายตัวได้ดีที่ร้อยละ 3.8

การปรับเพิ่มประมาณการในครั้งนี้มีปัจจัยสำคัญจากเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าหลายแห่งที่มีแนวโน้มขยายตัวดีกว่าที่ประเมินไว้เดิม โดยเฉพาะจีน อินเดีย และเวียดนาม ขณะเดียวกัน เศรษฐกิจของประเทศและเขตเศรษฐกิจที่มีบทบาทสำคัญในอุตสาหกรรมเทคโนโลยีและอิเล็กทรอนิกส์ในภูมิภาค ได้แก่ ไต้หวัน เกาหลีใต้ สิงคโปร์ และฮ่องกง มีแนวโน้มขยายตัวดีขึ้น สอดคล้องกับวัฏจักรอิเล็กทรอนิกส์โลกและความต้องการสินค้าที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีและปัญญาประดิษฐ์ หรือ AI ที่ยังอยู่ในระดับสูง อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจประเทศคู่ค้าบางแห่งยังคงขยายตัวในระดับต่ำ โดยเฉพาะญี่ปุ่นและกลุ่มยูโรโซน ขณะที่เศรษฐกิจสหรัฐฯ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.2 ไกล่เคียงกับประมาณการเดิม

เศรษฐกิจประเทศคู่ค้าในระยะต่อไปยังมีปัจจัยสนับสนุนสำคัญ ได้แก่ 1) การลงทุนด้านเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้ AI ซึ่งยังคงช่วยสนับสนุนกิจกรรมทางเศรษฐกิจในหลายประเทศ โดยเฉพาะประเทศที่มีบทบาทในห่วงโซ่มูลค่าเทคโนโลยี ซึ่งมีแนวโน้มได้รับประโยชน์จากการลงทุน การผลิต และการส่งออกสินค้าที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี 2) การปรับตัวเข้าสู่ภาวะปกติของตลาดพลังงาน โดยหากสถานการณ์ด้านพลังงานและการขนส่งน้ำมันเข้าสู่ภาวะปกติ จะช่วยลดแรงกดดันต่อราคาสินค้าโภคภัณฑ์และเงินเฟ้อโลก รวมทั้งสนับสนุนบรรยากาศการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก และ 3) การเร่งปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ ผ่านการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน ตลอดจนการยกระดับความพร้อมด้านเทคโนโลยีและ AI ซึ่งจะช่วยเพิ่มผลผลิตภาพยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน และสนับสนุนศักยภาพการเติบโตของเศรษฐกิจโลกในระยะปานกลาง

อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจโลกยังเผชิญปัจจัยเสี่ยงสำคัญ ได้แก่ 1) ความไม่แน่นอนของสถานการณ์ในตะวันออกกลาง ซึ่งอาจส่งผลให้ราคาพลังงานและสินค้าโภคภัณฑ์ผันผวน กระทบต่อห่วงโซ่อุปทาน แรงกดดันด้านเงินเฟ้อ และภาวะการเงินโลก 2) ความไม่แน่นอนด้านนโยบายการค้าโลก ทั้งมาตรการภาษี และมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อปริมาณการค้าโลก ต้นทุนการผลิต และการปรับตัวของห่วงโซ่อุปทาน และ 3) ข้อจำกัดด้านพื้นที่ทางนโยบายและฐานะการคลัง จากระดับหนี้สาธารณะที่สูงขึ้น และต้นทุนการกู้ยืมที่เพิ่มขึ้น ซึ่งอาจจำกัดความสามารถในการดำเนินนโยบายของหลายประเทศ และเพิ่มแรงกดดันต่อประเทศที่มีฐานะการคลังเปราะบาง

ทั้งนี้ ผลกระทบจากปัจจัยสนับสนุนและปัจจัยเสี่ยงดังกล่าวมีแนวโน้มแตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ โดยประเทศที่มีบทบาทในห่วงโซ่เทคโนโลยีโลกมีแนวโน้มได้รับประโยชน์จากวัฏจักรการลงทุนและความต้องการสินค้าเทคโนโลยีมากกว่า ขณะที่ประเทศที่พึ่งพาการนำเข้าพลังงานและมีพื้นที่ทางนโยบายจำกัดจะมีความเปราะบางต่อแรงกดดันด้านต้นทุน เงินเฟ้อ และภาวะการเงินโลกมากกว่า

ตารางที่ 1 อัตราการขยายตัวเฉลี่ยของเศรษฐกิจคู่ค้าหลักของไทย 15 ประเทศ (ร้อยละ)

ประเทศคู่ค้าหลักเรียงตามสัดส่วนการส่งออกปี 2567	2567	2568				2568	2569		ทั้งปี 2569F เม.ย. 69	ทั้งปี 2569F ก.ค. 69
		Q1	Q2	Q3	Q4		Q1	Q2		
15 ประเทศ (79.1%)	3.4	3.5	3.7	3.7	3.7	3.6	3.9	N/A	3.0	3.3
1. สหรัฐฯ (21.3%)	2.8	2.0	2.1	2.3	2.0	2.1	2.7	2.1	2.2	2.2
2. จีน (11.7%)	5.0	5.4	5.2	4.8	4.5	5.0	5.0	4.3	4.3	4.6
3. ญี่ปุ่น (6.9%)	-0.2	1.5	1.9	0.5	0.3	1.2	0.4	N/A	0.8	0.7
4. यूโรโซน (6.7%)	1.0	1.6	1.6	1.4	1.3	1.3	0.5	1.0	0.9	0.7
5. อินเดีย (4.7%)	7.2	7.4	7.8	8.2	8.0	7.5	7.8	N/A	6.2	6.7
6. มาเลเซีย (4.0%)	5.2	4.4	4.4	5.4	6.3	5.2	5.4	6.0	4.4	4.6
7. เวียดนาม (3.8%)	7.0	7.0	8.2	8.3	8.5	8.0	7.9	8.4	7.0	7.8
8. สิงคโปร์ (3.5%)	5.3	4.5	5.4	4.5	5.7	5.0	6.3	5.7	3.4	3.8
9. ออสเตรเลีย (3.5%)	1.0	1.3	1.9	2.1	2.6	2.0	2.5	N/A	1.6	1.8
10. ฮองกง (3.3%)	2.6	3.2	3.3	3.8	4.0	3.6	5.9	4.3	2.2	3.5
11. อินโดนีเซีย (2.7%)	5.0	4.9	5.1	5.0	5.4	5.1	5.6	5.3	5.0	5.2
12. ฟิลิปปินส์ (2.3%)	5.7	5.4	5.5	3.9	3.0	4.4	2.8	2.3	4.6	3.9
13. เกาหลีใต้ (1.7%)	2.0	0.2	0.7	2.1	1.6	1.0	3.8	3.7	1.9	2.6
14. ไต้หวัน (1.6%)	5.3	5.5	7.7	8.4	13.0	8.8	14.5	12.9	4.4	9.5
15. สหราชอาณาจักร (1.3%)	1.0	1.8	1.3	1.2	0.9	1.3	0.9	N/A	1.0	0.9

ที่มา : รวบรวมและประมาณการโดย สศค.

1.1 เศรษฐกิจสหรัฐฯ (ตลาดส่งออกใหญ่อันดับ 1 ของไทย : สัดส่วนการส่งออกร้อยละ 21.3 ของมูลค่าส่งออกสินค้ารวม)

เศรษฐกิจสหรัฐฯ ในไตรมาส 2 ปี 2569 (เบื้องต้น) ขยายตัวที่ร้อยละ 2.1 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน และขยายตัวร้อยละ 1.5 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้าแบบปรับฤดูกาลและคิดเป็นอัตราต่อปีเร่งขึ้นจากร้อยละ 0.4 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยมีแรงสนับสนุนสำคัญจาก การบริโภคภาคเอกชนที่เร่งตัวขึ้นเป็นร้อยละ 3.2 จากร้อยละ 0.5 ในไตรมาสก่อน โดยเฉพาะการใช้จ่ายด้านยา รถยนต์ เพอร์นิเจอร์ บริการอาหาร และที่พัก ขณะที่ การลงทุนภาคธุรกิจยังขยายตัวร้อยละ 8.4 แม้ชะลอลงจากร้อยละ 10.6 ในไตรมาสก่อน โดยการลงทุนในเครื่องจักรและอุปกรณ์ยังขยายตัวสูงที่ร้อยละ 15.2 ในขณะเดียวกันการลงทุน ที่อยู่อาศัยขยายตัวร้อยละ 1.5 เป็นครั้งแรกในรอบ 6 ไตรมาส อย่างไรก็ตาม การส่งออกชะลอลงที่ร้อยละ 4.5 จากร้อยละ 10.9 และการนำเข้าขยายตัวสูงที่ร้อยละ 11.5 นอกจากนี้ การใช้จ่ายภาครัฐหดตัวร้อยละ 0.8

ในปี 2569 คาดว่า เศรษฐกิจสหรัฐฯ จะขยายตัวร้อยละ 2.2 จากช่วงเดียวกันปีก่อนซึ่งเป็นการคงการประมาณการจากรอบก่อน โดยข้อมูลเศรษฐกิจล่าสุดยังไม่สะท้อนว่าเศรษฐกิจสหรัฐฯ กำลังเข้าสู่ภาวะถดถอย กิจกรรมทางเศรษฐกิจโดยรวมยังได้รับแรงสนับสนุนจากการบริโภคภาคเอกชนและรายได้ของภาคครัวเรือน ขณะที่ตลาดแรงงานแม้เริ่มชะลอลง แต่การว่างงานยังอยู่ในระดับที่ไม่สูงมาก จึงยังช่วยพยุงกำลังซื้อของภาคครัวเรือน ทั้งนี้ เศรษฐกิจสหรัฐฯ ยังมีแรงส่งจากช่วงต้นปีเพียงพอที่จะรองรับผลกระทบจากความไม่แน่นอนภายนอกได้บางส่วน

อย่างไรก็ดี ในระยะต่อไปยังต้องติดตามผลกระทบจากความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ ราคาพลังงาน และภาวะการเงินอย่างใกล้ชิด ซึ่งอาจส่งผลให้การบริโภค การลงทุน และตลาดแรงงานชะลอลงมากขึ้น

1.2 เศรษฐกิจจีน (ตลาดส่งออกใหญ่อันดับ 2 ของไทย : สัดส่วนการส่งออกร้อยละ 11.7 ของมูลค่าส่งออกสินค้ารวม)

เศรษฐกิจของจีนในไตรมาสที่ 2 ปี 2569 ขยายตัวร้อยละ 4.3 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 5.0 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน และขยายตัวที่ร้อยละ 0.9 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า (จัดผลทางฤดูกาลแล้ว) การขยายตัวดังกล่าวต่ำกว่าที่ตลาดคาดการณ์ไว้ว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 4.5 สำหรับเครื่องใช้เศรษฐกิจของจีนในไตรมาสที่ 2 ปี 2569 ที่ผ่านมา ยังคงสะท้อนสัญญาณการขยายตัว โดยดัชนี PMI ภาคการผลิต ในไตรมาสที่ 2 ปี 2569 เฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 51.9 จุด ซึ่งอยู่เหนือระดับ 50 จุด แสดงถึงการขยายตัวของภาคการผลิตของจีน ดัชนี PMI ภาคบริการ ในไตรมาสที่ 2 ปี 2569 อยู่ที่ระดับ 53.7 จุด อยู่เหนือระดับ 50 จุด เช่นกัน แสดงถึงการขยายตัวของภาคบริการของจีน ด้านการส่งออกมูลค่าการส่งออก เดือนเมษายน – มิถุนายน 2569 ขยายตัวจากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่แล้วที่ร้อยละ 20.2 สะท้อนถึงภาคการส่งออกของจีนที่ยังคงขยายตัวได้ดี ในส่วนของอุปสงค์ภายในประเทศ ยอดค้าปลีกในไตรมาสที่ 2 ปี 2569 ขยายตัวที่ร้อยละ 0.2 สำหรับทางด้านอัตราเงินเฟ้อในไตรมาสที่ 2 ปี 2569 ขยายตัวร้อยละ 1.2 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ด้านตลาดแรงงาน อัตราการว่างงานในไตรมาสที่ 2 ปี 2569 อยู่ที่ร้อยละ 5.1 ของกำลังแรงงานรวม

ในปี 2569 คาดว่า เศรษฐกิจจีนจะขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 4.6 ปรับดีขึ้นจากประมาณการครั้งก่อน โดยได้รับแรงสนับสนุนจากภาคการผลิตและการส่งออกที่ยังคงขยายตัวได้ดี โดยเฉพาะสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักร อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัล ปัญญาประดิษฐ์ และพลังงานสะอาด ขณะเดียวกัน แรงกดดันจากสถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลางต่อราคาพลังงานได้ปรับลดลงจากช่วงที่ความขัดแย้งเริ่มรุนแรงในเดือนมีนาคม 2569 ส่งผลให้ความเสี่ยงด้านต้นทุนการผลิต กำไรของภาคธุรกิจ และกำลังซื้อของภาคครัวเรือนอยู่ในระดับจำกัดกว่าที่ประเมินไว้ก่อนหน้านี้ ประกอบกับประเทศจีนยังคงมีความสามารถในการรองรับความผันผวนของตลาดพลังงานจากการมีคลังสำรองน้ำมันในระดับสูง การกระจายแหล่งนำเข้า การผลิตพลังงานภายในประเทศ และการขยายตัวของพลังงานหมุนเวียน และยานยนต์ไฟฟ้า นอกจากนี้ เศรษฐกิจยังได้รับแรงประคองจากการดำเนินนโยบายการคลังและการเงิน การสนับสนุนการบริโภคภาคครัวเรือน การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานยุคใหม่ และการส่งเสริมอุตสาหกรรมเชิงยุทธศาสตร์ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนอุปสงค์ภายในประเทศและการยกระดับศักยภาพการผลิตในระยะต่อไป ทั้งนี้ รัฐบาลจีนยังคงดำเนินนโยบายภายใต้กรอบการพัฒนาคุณภาพสูง โดยมุ่งเพิ่มบทบาทของการบริโภคและภาคบริการ ควบคู่กับการเสริมสร้างความสามารถในการพึ่งพาตนเองด้านเทคโนโลยีและห่วงโซ่อุปทาน อย่างไรก็ตาม การฟื้นตัวของอุปสงค์ภายในประเทศจีนยังมีลักษณะค่อยเป็นค่อยไป เนื่องจากภาคครัวเรือนยังคงระมัดระวังในการใช้จ่าย ขณะที่การแข่งขันด้านราคาที่ยืดเยื้อในบางอุตสาหกรรมอาจกดดันความสามารถในการทำกำไรและการลงทุนของภาคธุรกิจ ประกอบกับความไม่แน่นอนด้านการค้ายังคงเป็นปัจจัยจำกัดการขยายตัวในระยะต่อไป

1.3 เศรษฐกิจญี่ปุ่น (ตลาดส่งออกใหญ่อันดับ 3 ของไทย : สัดส่วนการส่งออกร้อยละ 6.9 ของมูลค่าส่งออกสินค้ารวม)

ในปี 2569 คาดว่าเศรษฐกิจญี่ปุ่นจะขยายตัวชะลอลงมาอยู่ที่ ร้อยละ 0.7 ปรับลดลงจากประมาณการครั้งก่อน โดยในไตรมาส 1 ปี 2569 เศรษฐกิจญี่ปุ่นหดตัว ร้อยละ -0.4 จากไตรมาสก่อนหน้า หรือคิดเป็นร้อยละ 0.4 ต่อปี เศรษฐกิจญี่ปุ่นยังเผชิญข้อจำกัดจากโครงสร้างประชากรสูงวัยและจำนวนประชากรวัยแรงงานที่ลดลง ซึ่งส่งผลให้ตลาดแรงงานอยู่ในภาวะตึงตัว ขณะที่การบริโภคภาคเอกชนฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไป เนื่องจากราคาสินค้าและพลังงานยังอยู่ในระดับสูงและกดดันรายได้ที่แท้จริงของครัวเรือน นอกจากนี้ การดำเนินนโยบายการเงินที่ทยอยกลับเข้าสู่ภาวะปกติของธนาคารกลางญี่ปุ่น (BOJ) ส่งผลให้ต้นทุนทางการเงินมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจยังได้รับแรงสนับสนุนจากการปรับขึ้นค่าจ้าง การดำเนินมาตรการช่วยเหลือค่าครองชีพของภาครัฐ ตลอดจนการลงทุนของภาคธุรกิจในระบบอัตโนมัติ เทคโนโลยีดิจิทัล ปัญญาประดิษฐ์ และการพัฒนาทุนมนุษย์ เพื่อเพิ่มผลิตภาพและบรรเทาปัญหาการขาดแคลนแรงงาน

สำหรับเครื่องชี้เศรษฐกิจสำคัญในไตรมาส 2 ปี 2569 มีดังนี้ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณร้อยละ 1.5 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน ชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่อัตราการว่างงานเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ ร้อยละ 2.5 สะท้อนว่าตลาดแรงงานยังคงอยู่ในภาวะตึงตัว ด้านความเชื่อมั่นภาคธุรกิจผลสำรวจ Tankan ของ BOJ ระบุว่า ดัชนีความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการขนาดใหญ่ในภาคการผลิตเพิ่มขึ้น

มาอยู่ที่ ระดับ 22 จากระดับ 17 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนดัชนีความเชื่อมั่นของภาคที่มีใช้การผลิตอยู่ที่ ระดับ 37 จากระดับ 36 ในไตรมาสก่อนหน้า สะท้อนว่าภาคธุรกิจยังมีมุมมองเชิงบวกต่อภาวะเศรษฐกิจ แม้ยังเผชิญความไม่แน่นอนจากต้นทุนการนำเข้า ราคาพลังงาน และความผันผวนของเงินเยน ทั้งนี้ ตัวเลข GDP ไตรมาส 2 ปี 2569 ยังไม่มีการประกาศอย่างเป็นทางการ โดยมีกำหนดเผยแพร่ประมาณการ ครั้งแรกในวันที่ 17 สิงหาคม 2569

1.4 เศรษฐกิจยูโรโซน 21 ประเทศ (ตลาดส่งออกใหญ่อันดับ 4 ของไทย: สัดส่วนการส่งออก ร้อยละ 6.6 ของมูลค่าส่งออกสินค้ารวม)

เศรษฐกิจยูโรโซนในไตรมาสที่ 2 ปี 2569 ขยายตัวที่ร้อยละ 1.0 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน เร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 0.5 หรือคิดเป็นการขยายตัวที่ร้อยละ 0.4 เมื่อเทียบจากไตรมาส ก่อนหน้าหลังจากขาดผลทางฤดูกาลแล้ว โดยเครื่องชี้ทางเศรษฐกิจยูโรโซนส่วนใหญ่ในไตรมาสที่ 2 ปี 2569 สะท้อนจากเครื่องชี้สำคัญด้านอุปทาน ได้แก่ ดัชนีฯ (PMI) ภาคอุตสาหกรรมเฉลี่ยไตรมาสที่ 2 ปี 2569 อยู่ที่ระดับ 51.7 จุด เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าที่ระดับ 50.6 จุด โดยระดับดัชนีอยู่สูงกว่า 50.0 จุด สะท้อน การขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม ขณะที่ ด้านดัชนีฯ (PMI) ภาคบริการเฉลี่ยไตรมาสที่ 2 ปี 2569 อยู่ที่ ระดับ 48.2 จุด ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่อยู่ที่ระดับ 51.2 จุด โดยระดับดัชนีอยู่ต่ำกว่าระดับ 50 จุด บ่งชี้การหดตัวของภาคบริการในยูโรโซน อย่างไรก็ดี เมื่อพิจารณาเครื่องชี้ที่สำคัญด้านอุปสงค์ ดัชนี ความเชื่อมั่นผู้บริโภคไตรมาสที่ 2 ปี 2569 อยู่ที่ระดับ -19.0 จุด ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่ระดับ -13.7 จุด สะท้อนถึงมุมมองที่เป็นลบของผู้บริโภคที่มีต่อภาวะเศรษฐกิจ ทางด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ อัตรา การว่างงานเฉลี่ยไตรมาสที่ 2 ปี 2569 อยู่ที่ร้อยละ 6.3 ของกำลังแรงงานรวม ไม่เปลี่ยนแปลงจากไตรมาส ก่อนหน้าที่ร้อยละ 6.3 ของกำลังแรงงานรวม เช่นกัน ขณะที่ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยในไตรมาสที่ 2 ปี 2569 อยู่ที่ร้อยละ 3.0 จากช่วงเดียวกันปีก่อน เร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าที่อยู่ที่ร้อยละ 2.1

ในปี 2569 คาดว่า เศรษฐกิจยูโรโซนจะขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 0.7 ลดลงจากประมาณการครั้งก่อน ที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 0.9 การปรับลดประมาณการดังกล่าวสะท้อนแรงส่งของอุปสงค์ภายในประเทศ ที่ลดลง โดยความเชื่อมั่นของผู้บริโภคยังคงอยู่ในระดับติดลบ สะท้อนว่าภาคครัวเรือนยังมีความระมัดระวัง ในการใช้จ่าย ประกอบกับธนาคารกลางยุโรปได้ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายในเดือนมิถุนายน 2569 เพื่อควบคุมความเสี่ยงด้านเงินเฟ้อจากราคาพลังงาน ทำให้ภาวะการเงินยังอยู่ในระดับตึงตัวและกดดัน การลงทุนภาคเอกชน ขณะเดียวกัน ราคาพลังงานยังอยู่สูงกว่าระดับก่อนเกิดความขัดแย้งในตะวันออกกลาง ส่งผลกระทบต่อรายได้ที่แท้จริงของครัวเรือน ต้นทุนการผลิต และความสามารถในการทำกำไรของภาคธุรกิจ นอกจากนี้ การฟื้นตัวของภาคการส่งออกยังมีข้อจำกัดจากความไม่แน่นอนด้านนโยบายการค้า มาตรการ ภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ การแข่งขันจากสินค้าจีน และความสามารถในการแข่งขันด้านราคาของผู้ส่งออก ยูโรโซนที่ลดลง อย่างไรก็ดี เศรษฐกิจยูโรโซนยังได้รับแรงสนับสนุนอัตราการว่างงานที่ยังทรงตัวในระดับต่ำ ประกอบกับการลงทุนภาครัฐที่ได้รับแรงสนับสนุนจากงบประมาณของประเทศสมาชิกและการเร่งดำเนิน โครงการภายใต้ Recovery and Resilience Facility รวมถึงการลงทุนด้านกลาโหมที่เพิ่มขึ้นในบางประเทศ ซึ่งจะมีส่วนช่วยรักษาความต่อเนื่องของการขยายตัวทางเศรษฐกิจยูโรโซน

1.5 เศรษฐกิจอาเซียน 5 ประเทศ (สัดส่วนการส่งออกร้อยละ 17.2 ของมูลค่าการส่งออกรวม)

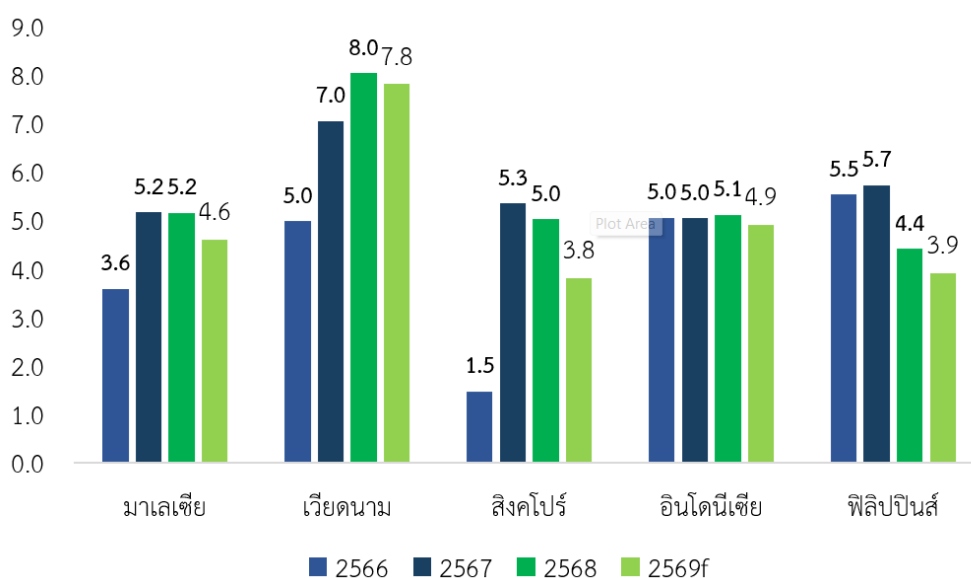
เศรษฐกิจอาเซียนไตรมาสที่ 2 ปี 2569 ยังขยายตัวอย่างแข็งแกร่งต่อเนื่องสะท้อนจากตัวเลขการขยายตัวเศรษฐกิจของ 5 ประเทศ ได้แก่ 1) เศรษฐกิจเวียดนามไตรมาสที่ 2 ปี 2569 ขยายตัวร้อยละ 8.4 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ขยายตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 7.9 โดยได้รับแรงหนุนสำคัญจากภาคอุตสาหกรรมและการก่อสร้างที่ขยายตัวเร่งขึ้น โดยเฉพาะอุตสาหกรรมการผลิตและแปรรูป ประกอบกับการลงทุนและการบริโภคภายในประเทศที่ขยายตัวดี ทั้งนี้ การเติบโตยังครอบคลุมในทุกภาคเศรษฐกิจ โดยภาคอุตสาหกรรมและการก่อสร้างขยายตัวร้อยละ 10.5 ภาคบริการขยายตัวร้อยละ 7.9 และภาคเกษตรกรรม ป่าไม้ และประมงขยายตัวร้อยละ 4.1 ขณะที่ด้านการค้า มูลค่าการส่งออกสินค้า และการนำเข้าสินค้าขยายตัวร้อยละ 22.8 และร้อยละ 38.2 ตามลำดับ 2) เศรษฐกิจประเทศฟิลิปปินส์ ในไตรมาสที่ 2 ปี 2569 ขยายตัวที่ร้อยละ 2.3 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 2.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งชะลอตัวต่ำกว่าการคาดการณ์ และต่ำกว่ากรอบเป้าหมายของรัฐบาลที่ร้อยละ 5 ถึงร้อยละ 6 ซึ่งเป็นการชะลอตัวมากที่สุดนับตั้งแต่ไตรมาสที่ 4 ปี 2552 (หากไม่นับช่วงวิกฤตการณ์แพร่ระบาดของโควิด-19) โดยการบริโภคภาคครัวเรือนชะลอลงมาอยู่ที่ร้อยละ 2.8 เช่นเดียวกับการลงทุนถาวรที่หดตัวถึงร้อยละ 13.7 เป็นการหดตัวที่รุนแรงที่สุดในรอบ 5 ปี อย่างไรก็ตาม ยังมีปัจจัยสนับสนุนจากการใช้จ่ายภาครัฐที่ปรับตัวสูงขึ้นร้อยละ 8.3 (จากร้อยละ 4.8 ในไตรมาสก่อน) รวมถึงการเติบโตของภาคการส่งออกที่ขยายตัวได้ร้อยละ 12.2 (จากร้อยละ 0.8 ในไตรมาสที่ 1) 3) เศรษฐกิจประเทศอินโดนีเซียในไตรมาสที่ 2 ปี 2569 ขยายตัวที่ร้อยละ 5.29 ซึ่งแม้จะสูงกว่าที่ตลาดคาดการณ์ไว้ที่ร้อยละ 5.1 โดยปรับลดลงจากร้อยละ 5.61 ในไตรมาสก่อนหน้า สาเหตุหลักมาจากการใช้จ่ายที่เติบโตในอัตราที่ลดลง ทั้งการบริโภคภาคเอกชนที่ชะลอตัวเหลือร้อยละ 5.06 และการใช้จ่ายภาครัฐที่เติบโตช้าลงมาอยู่ที่ร้อยละ 15.97 ขณะที่กิจกรรมทางเศรษฐกิจในภาคการผลิต การสื่อสาร และบริการที่พิกัดชะลอตัวลงเช่นกัน อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจยังได้รับแรงสนับสนุนจากการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรที่เร่งตัวขึ้นอย่างแข็งแกร่งถึงร้อยละ 6.87 ด้านการค้าระหว่างประเทศ การนำเข้าพุ่งสูงขึ้นถึงร้อยละ 8.82 ซึ่งเติบโตเร็วกว่าการส่งออกที่ฟื้นตัวขึ้นมาแต่ระดับร้อยละ 4.13 สิ่งนี้สะท้อนถึงอุปสงค์ภายในประเทศที่ยังคงด้านทวนความผันผวนได้ดีควบคู่ไปกับการค้าต่างประเทศที่เริ่มปรับตัวดีขึ้น 4) เศรษฐกิจมาเลเซียไตรมาสที่ 2 ปี 2569 ขยายตัวร้อยละ 6.0 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าที่ร้อยละ 5.8 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน แม้เผชิญผลกระทบจากสถานการณ์ในภูมิภาค ตะวันออกกลาง โดยมีปัจจัยหนุนจากภาคการส่งออกสินค้า อิเล็กทรอนิกส์ ภาคการบริการ และการลงทุนในอุตสาหกรรมเคมีคอนดัก โดยการส่งออกขยายตัวร้อยละ 42.4 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 12.6 ในไตรมาสก่อนหน้า รวมถึงการนำเข้าขยายตัวที่ร้อยละ 25.4 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 7.6 ในไตรมาสก่อนหน้า เช่นเดียวกับดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมที่ขยายตัวร้อยละ 7.7 จากร้อยละ 4.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่งผลให้ครึ่งปีแรกของปี 2569 เศรษฐกิจมาเลเซียขยายตัวร้อยละ 5.7 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน 5) เศรษฐกิจสิงคโปร์ ปี 2569 ช่วงครึ่งแรกของปีขยายตัวได้ดีกว่าที่คาดการณ์ไว้ที่ร้อยละ 6.0 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน (ร้อยละ 6.3 ในไตรมาส 1 และร้อยละ 5.7 ในไตรมาส 2) สะท้อนว่าเศรษฐกิจยังคงมีแรงส่งที่แข็งแกร่งในช่วงต้นปี โดยมีแรงสนับสนุนสำคัญจากภาคการผลิต โดยเฉพาะ

อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ เซมิคอนดักเตอร์ และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความต้องการด้านปัญญาประดิษฐ์ รวมถึงภาคการค้า การเงินและการประกันภัย ตลอดจนกิจกรรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ขณะที่ภาคก่อสร้างและภาคบริการที่เกี่ยวข้องกับอุปสงค์ภายในประเทศยังขยายตัวอย่างต่อเนื่อง

ในปี 2569 สศค. ประมาณการเศรษฐกิจอาเซียนทั้ง 5 ประเทศ โดยคาดว่า เศรษฐกิจเวียดนามจะขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 7.8 เพิ่มขึ้นจากประมาณการครั้งก่อนที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 7.0 โดยการปรับเพิ่มประมาณการดังกล่าวสะท้อนแรงส่งทางเศรษฐกิจที่แข็งแกร่งกว่าที่คาด โดยเฉพาะภาคการผลิตและการส่งออกสินค้าเทคโนโลยีและอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งได้รับประโยชน์จากอุปสงค์ในตลาดโลก ขณะเดียวกันการลงทุนยังขยายตัวในระดับสูง จากการเร่งดำเนินโครงการโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่เพิ่มขึ้น ส่วนการบริโภคและภาคบริการได้รับแรงสนับสนุนจากการจ้างงานรายได้ การค้าปลีก และการท่องเที่ยวที่ขยายตัวต่อเนื่อง ทำให้การเติบโตของเศรษฐกิจเวียดนามมีแรงขับเคลื่อนทั้งจากภาคต่างประเทศและอุปสงค์ภายในประเทศ อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจยังเผชิญความเสี่ยงจากต้นทุนพลังงาน ความไม่แน่นอนของนโยบายการค้า และการชะลอตัวของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าสำคัญ เศรษฐกิจมาเลเซีย คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.6 จากการคาดการณ์ครั้งก่อนที่ร้อยละ 4.4 โดยได้รับแรงสนับสนุนจาก 1) การขยายตัวของมูลค่าการส่งออกในกลุ่มสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และเทคโนโลยี (E&E) ตามการฟื้นตัวของเทคโนโลยีโลก ประกอบกับ 2) เม็ดเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ที่ไหลเข้าสู่โครงการศูนย์ข้อมูล (Data Centers) และโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลอย่างมีนัยสำคัญ ตลอดจน 3) การบริโภคภายในประเทศที่แข็งแกร่ง ซึ่งได้รับการพยุงจากมาตรการอุดหนุนของภาครัฐ ทำให้ประชาชนไม่ได้รับผลกระทบทั้งหมดจากราคาพลังงานที่สูงขึ้น และรวมถึง 4) เสถียรภาพและนโยบายการเงินที่ผ่อนคลาย จากการที่ธนาคารกลางมาเลเซีย (Bank Negara Malaysia: BNM) มีแนวโน้มดำเนินนโยบายคงอัตราดอกเบี้ยไว้ในระดับที่เหมาะสม และผ่อนคลายอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปี เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อยังอยู่ในระดับที่ควบคุมได้ ซึ่งช่วยลดแรงกดดันด้านต้นทุนทางการเงินของภาคธุรกิจ ยกเว้นความเชื่อมั่น และเป็นแรงพยุงสำคัญให้อุปสงค์รวมภายในประเทศมีความยืดหยุ่นสูง เศรษฐกิจประเทศอินโดนีเซียในปี 2569 คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 5.20 ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากการประมาณการครั้งก่อนที่ร้อยละ 5.00 โดยมีแรงสนับสนุนหลักจากอุปสงค์ภายในประเทศและการบริโภคภาคครัวเรือนที่ขยายตัวแข็งแกร่ง ซึ่งมีสัดส่วนมากกว่าร้อยละ 53.00 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) เป็นผลจากแรงส่งของมาตรการสวัสดิการสังคมและโครงการอาหารกลางวันโภชนาการสูง (MBG) ของรัฐบาลชุดใหม่ที่ช่วยกระตุ้นการใช้จ่ายในวงกว้าง ขณะเดียวกัน การลงทุนภาครัฐและเอกชนยังคงเร่งตัวขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากการเดินหน้าโครงการก่อสร้างเมืองหลวงแห่งใหม่ (IKN) การพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปทรัพยากรธรรมชาติขั้นปลายและยานยนต์ไฟฟ้า รวมถึงการใช้สถาบัน Danantara เป็นตัวเร่งดึงดูดเม็ดเงินลงทุนเข้าสู่ระบบ ผสานกับแนวโน้มนโยบายการเงินที่ผ่อนคลายจากการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางอินโดนีเซีย (BI) ที่ช่วยสนับสนุนกิจกรรมทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง เศรษฐกิจสิงคโปร์ 2569 คาดว่าจะขยายตัวที่ ร้อยละ 3.8 ซึ่งปรับเพิ่มขึ้นจากประมาณการครั้งก่อน โดยในช่วงครึ่งแรกของปี เศรษฐกิจขยายตัว ร้อยละ 6.0 ต่อปี ดังกล่าว สะท้อนแรงส่งที่แข็งแกร่งจากภาคการผลิต โดยเฉพาะอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ เซมิคอนดักเตอร์ และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับปัญญาประดิษฐ์ รวมถึงภาคการค้า การเงิน และเทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างไรก็ตาม คาดว่าเศรษฐกิจในช่วงครึ่งหลังของปีจะชะลอลงจากฐานที่สูงและความเสี่ยงจากความไม่แน่นอนของการค้าโลก ราคาประมาณการเศรษฐกิจไทย ประจำไตรมาสที่ 3/2569

พลังงาน และการชะลอตัวของประเทศคู่ค้าสำคัญ เศรษฐกิจประเทศฟิลิปปินส์ในปี 2569 คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 3.9 ปรับตัวลดลงจากการประมาณการครั้งก่อนที่ร้อยละ 4.6 ซึ่งเป็นระดับที่ชะลอตัวลง และต่ำกว่ากรอบเป้าหมายของรัฐบาล โดยได้รับแรงกดดันจากหลายปัจจัย ทั้งการเร่งตัวของอัตราเงินเฟ้อ และความไม่แน่นอนจากความขัดแย้งในตะวันออกกลาง ซึ่งส่งผลกระทบต่อระดับราคาสินค้าและบริการ ความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและภาคธุรกิจ ตลอดจนเป็นปัจจัยรั้งการบริโภคภาคครัวเรือนและการลงทุนภาคเอกชน นอกจากนี้ ปรากฏการณ์เอลนีโญยังส่งผลกระทบซ้ำเติมภาคการเกษตร และนำไปสู่อัตราการว่างงานที่เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม แม้จะมีปัจจัยกดดันรอบด้าน แต่เศรษฐกิจยังได้รับแรงสนับสนุนจากหลายภาคส่วน อาทิ การผลิตและการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ การลงทุนภาครัฐที่มีแนวโน้มฟื้นตัว หลังการแก้ไขปัญหาคอร์รัปชัน รวมถึงนโยบายการเปิดเสรีการลงทุนจากต่างประเทศ ซึ่งมีส่วนช่วยดึงดูดกระแสเงินทุนไหลเข้าประเทศมากขึ้น

ภาพที่ 1 อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของอาเซียน (%)

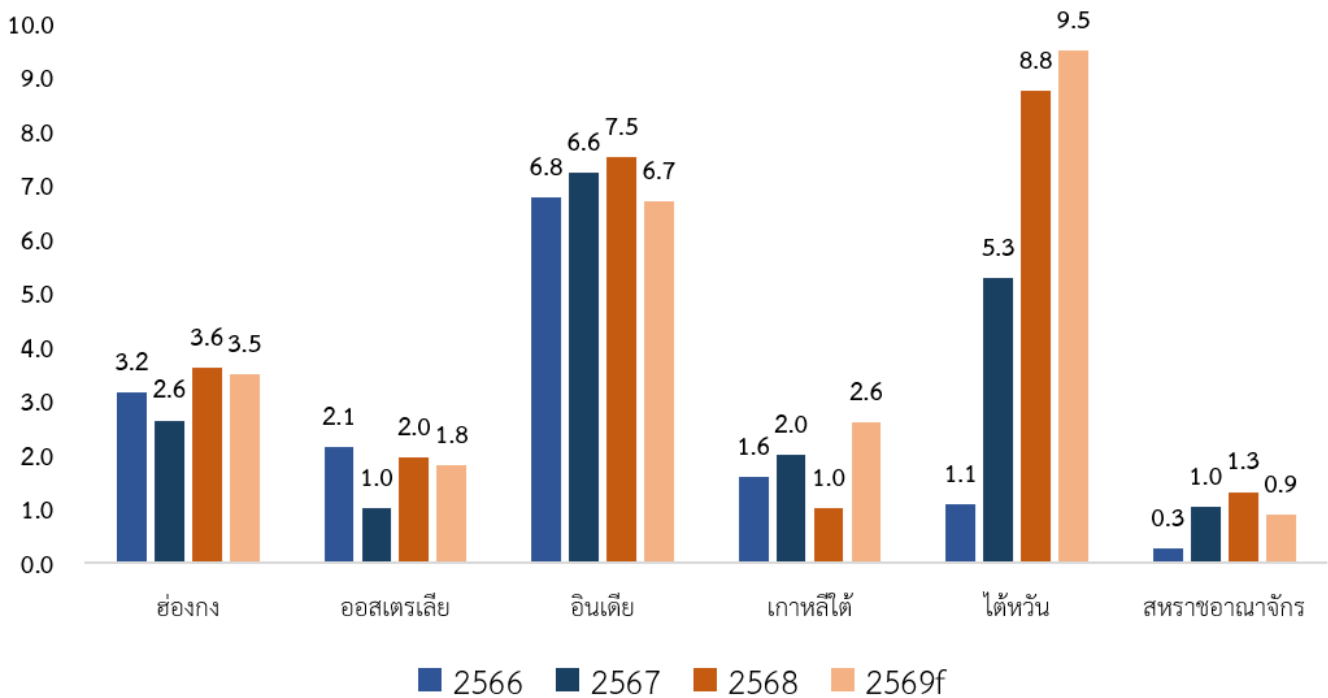
ที่มา : CEIC รวบรวมโดย สศค.

1.6 เศรษฐกิจประเทศคู่ค้าอื่น ๆ ในเอเชีย ออสเตรเลีย และสหราชอาณาจักร (สัดส่วนการส่งออกร้อยละ 16.6 ของมูลค่าส่งออกสินค้ารวม)

ในไตรมาสที่ 2 ปี 2569 ภาพรวมการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าอื่น ๆ ในเอเชีย (เกาหลีใต้ ฮังการี ไต้หวัน และอินเดีย) ออสเตรเลีย และสหราชอาณาจักร มีทิศทางขยายตัวได้ต่อเนื่อง โดยเศรษฐกิจเกาหลีใต้ ในช่วงครึ่งแรกของปี 2569 ขยายตัว ร้อยละ 3.8 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน จากการขยายตัวร้อยละ 3.8 ในไตรมาส 1 และร้อยละ 3.7 ในไตรมาส 2 สะท้อนแรงส่งที่แข็งแกร่งจากการส่งออก โดยเฉพาะเซมิคอนดักเตอร์และสินค้าที่เกี่ยวข้องกับปัญญาประดิษฐ์ รวมถึงการฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไปของการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชน เศรษฐกิจออสเตรเลียไตรมาสที่ 1 ปี 2569 ขยายตัวร้อยละ 2.5 ทรงตัว

จากไตรมาสก่อนหน้า สะท้อนว่าเศรษฐกิจยังขยายตัวได้ แต่เผชิญแรงกดดันจากทั้งอุปสงค์ภายในประเทศ และปัจจัยจากภาคต่างประเทศที่อ่อนแอลง โดยได้รับแรงกดดันจากการใช้จ่ายของภาคครัวเรือนและภาครัฐที่ชะลอตัว สภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวยซึ่งกระทบกิจกรรมเหมืองแร่ และอุปสงค์จากต่างประเทศที่อ่อนแอลง เศรษฐกิจฮ่องกงในไตรมาส 2 ปี 2569 ขยายตัวร้อยละ 4.3 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 5.9 เป็นผลจากการบริโภคภาคเอกชนและการลงทุนที่แม้จะชะลอลงมาอยู่ที่ร้อยละ 2.9 และ 4.6 ตามลำดับ แต่มีแรงหนุนจากการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว และโดยเฉพาะภาคต่างประเทศยังคงเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญ จากความต้องการสินค้าเกี่ยวกับปัญญาประดิษฐ์ (AI) ที่แข็งแกร่งจากทั่วโลก รวมถึงอุปสงค์ต่อบริการทางการเงินและบริการทางธุรกิจ ส่งผลให้การส่งออกสินค้าขยายตัวเร่งขึ้นมาอยู่ที่ร้อยละ 28.8 เศรษฐกิจไต้หวันไตรมาสที่ 2 ปี 2569 ขยายตัวที่ร้อยละ 12.92 จากช่วงเดียวกันปีก่อน แม้จะชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวที่ร้อยละ 14.55 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน แต่ยังสูงกว่าที่ตลาดคาดการณ์ไว้ที่ร้อยละ 10.8 โดยอุปสงค์จากต่างประเทศเริ่มชะลอลง ส่งผลให้การส่งออกสินค้าและบริการชะลอลงมาอยู่ที่ร้อยละ 21.64 อย่างไรก็ดี ยังมีแรงสนับสนุนสำคัญจากความต้องการสินค้าเทคโนโลยีทั่วโลก โดยเฉพาะสินค้าที่เกี่ยวข้องกับปัญญาประดิษฐ์ (AI) และชิปเซมิคอนดักเตอร์ ซึ่งช่วยหนุนภาคการผลิต การส่งออก และการลงทุนของไต้หวัน รวมถึงอุปสงค์จากอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูงที่ยังคงเป็นอีกหนึ่งแรงขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจที่สำคัญ ด้านสหราชอาณาจักร เศรษฐกิจในไตรมาส 1 ปี 2569 ขยายตัวร้อยละ 0.9 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน สะท้อนการฟื้นตัวอย่างจำกัดจากภาคบริการ การบริโภคภาคครัวเรือน และการใช้จ่ายภาครัฐ อย่างไรก็ตาม ค่าครองชีพ ต้นทุนทางการเงิน และความไม่แน่นอนของการค้าโลกยังเป็นปัจจัยจำกัดการขยายตัว สำหรับเศรษฐกิจอินเดีย ไตรมาส 1 ปี 2569 ขยายตัวร้อยละ 7.8 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน สะท้อนแรงส่งที่แข็งแกร่งจากการบริโภคภายในประเทศ การลงทุนของภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนการขยายตัวของภาคบริการและภาคการผลิต

ภาพที่ 2 การเติบโตทางเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าอื่น ๆ ในเอเชีย
(ฮ่องกง ออสเตรเลีย อินเดีย เกาหลีใต้ ไต้หวัน และสหราชอาณาจักร)

หมายเหตุ: * คือตัวเลขคาดการณ์ปี 2568

ที่มา : CEIC รวบรวมโดย สศค.

ในปี 2569 คาดว่าเศรษฐกิจคู่ค้าอื่น ๆ ในเอเชีย ได้แก่ อินเดีย ฮ่องกง เกาหลีใต้ และไต้หวัน รวมถึงออสเตรเลีย และสหราชอาณาจักร ยังคงมีการขยายตัวที่ต่อเนื่องจากปีก่อนหน้า เศรษฐกิจอินเดีย แนวโน้มปี 2569 คาดว่าจะขยายตัวที่ ร้อยละ 6.7 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน (ปรับเพิ่มจากประมาณการครั้งก่อน) โดยได้รับแรงสนับสนุนจากการบริโภคภายในประเทศ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน ภาคบริการ และการผลิตดังกล่าว อย่างไรก็ตาม คาดว่าเศรษฐกิจในช่วงที่เหลือของปีจะชะลอลงจากฐานที่สูง ความไม่แน่นอนของการค้าโลก และความเสี่ยงจากราคาน้ำมันและต้นทุนการนำเข้า ทั้งนี้ อินเดียยังคงมีแรงขับเคลื่อนสำคัญจากตลาดภายในประเทศขนาดใหญ่ การลงทุนด้านดิจิทัล และการย้ายฐานการผลิต ส่งผลให้อัตราการขยายตัวทั้งปียังอยู่ในระดับสูงเมื่อเทียบกับประเทศเศรษฐกิจขนาดใหญ่อื่น เศรษฐกิจออสเตรเลียคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.8 จากการคาดการณ์ครั้งก่อนที่ร้อยละ 1.6 โดยได้รับแรงสนับสนุนจาก 1) การส่งออกที่ยังขยายตัวได้ดี 2) การฟื้นตัวของการบริโภคภาคเอกชนและการใช้จ่ายของครัวเรือนที่มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น เนื่องจากการกดดันจากภาวะเงินเฟ้อเริ่มคลี่คลายลง ประกอบกับ 3) มาตรการบรรเทาภาระค่าครองชีพและการปรับลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ซึ่งมีส่วนสำคัญในการช่วยเพิ่มรายได้สุทธิที่นำมาใช้จ่ายได้จริง (Disposable Income) ให้แก่ประชาชน นอกจากนี้ เศรษฐกิจออสเตรเลียยังได้รับแรงหนุนต่อเนื่องจากการเติบโตของภาคการท่องเที่ยว เศรษฐกิจฮ่องกง คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 3.5 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ปรับเพิ่มขึ้นจากประมาณการครั้งก่อน เนื่องจากเศรษฐกิจในช่วงต้นปีขยายตัวได้ดีกว่าคาด โดยได้รับแรงสนับสนุนสำคัญจากการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และสินค้าที่เกี่ยวข้องกับ AI ตามความต้องการในตลาดโลกที่ยังแข็งแกร่ง

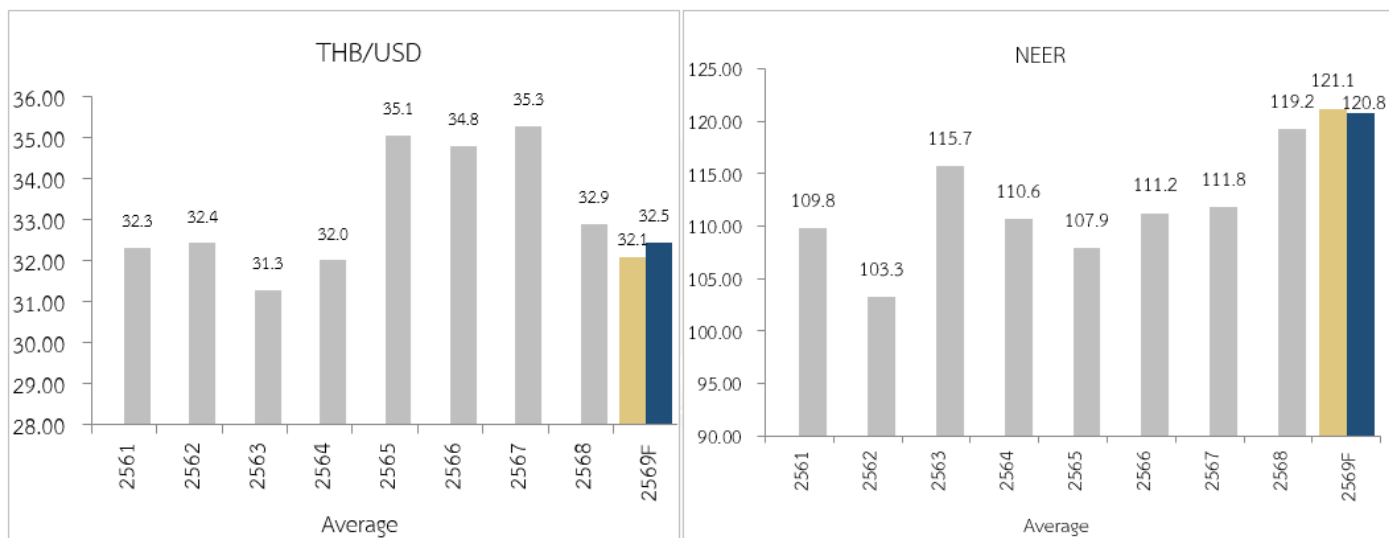
ขณะเดียวกัน อุปสงค์ภายในประเทศปรับตัวดีขึ้น ทั้งการบริโภคและการลงทุน โดยได้รับแรงหนุนจากการฟื้นตัวของการท่องเที่ยว ตลาดแรงงานและตลาดสินทรัพย์ รวมถึงกิจกรรมทางการเงินข้ามพรมแดน ขณะที่การลงทุนยังได้รับแรงสนับสนุนจากโครงการโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ อาทิ Northern Metropolis และการลงทุนด้าน AI อย่างไรก็ตาม ในช่วงครึ่งหลังของปีคาดว่าเศรษฐกิจจะชะลอลงจากฐานที่สูงขึ้น และแรงหนุนจากการส่งออกสินค้าเทคโนโลยีที่เร่งตัวในช่วงต้นปีมีแนวโน้มลดลง รวมถึงยังมีความเสี่ยงจากความตึงเครียดด้านภูมิรัฐศาสตร์ ราคาพลังงาน ความผันผวนของตลาดการเงิน และการชะลอตัวของวัฏจักรเทคโนโลยี เศรษฐกิจเกาหลีใต้ ปี 2569 คาดว่าจะขยายตัวที่ ร้อยละ 2.6 ต่อปี ซึ่งเป็นการปรับเพิ่มขึ้นจากประมาณการครั้งก่อน โดยเศรษฐกิจในช่วงครึ่งแรกของปีขยายตัวประมาณร้อยละ 3.8 ต่อปี แรงสนับสนุนสำคัญมาจากการส่งออกเซมิคอนดักเตอร์และสินค้าที่เกี่ยวข้องกับปัญญาประดิษฐ์ ตลอดจนการฟื้นตัวของการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชน อย่างไรก็ตาม คาดว่าเศรษฐกิจในช่วงครึ่งหลังของปีจะชะลอลงจากฐานที่สูงและความเสี่ยงจากความไม่แน่นอนของการค้าโลกเป็นสำคัญ เศรษฐกิจไต้หวันคาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 9.5 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ปรับเพิ่มขึ้นจากประมาณการครั้ง จากเศรษฐกิจในช่วงครึ่งแรกของปีที่ขยายตัวได้ดีกว่าคาดมาก และอุปสงค์สินค้าเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับ AI เซมิคอนดักเตอร์ และ High-Performance Computing (HPC) ที่ยังอยู่ในระดับสูง ซึ่งช่วยหนุนการผลิต การส่งออก และการลงทุนภาคเอกชน ขณะที่การบริโภคภายในประเทศยังขยายตัวได้ดี อย่างไรก็ตาม ในช่วงครึ่งหลังของปีคาดว่าเศรษฐกิจจะยังขยายตัวได้ต่อเนื่อง แต่อัตราการเติบโตมีแนวโน้มกลับเข้าสู่ระดับปกติมากขึ้นจากฐานที่สูงในปีก่อน ทั้งนี้ การเติบโตยังกระจุกตัวในภาคเทคโนโลยี และเศรษฐกิจยังมีความเสี่ยงจากนโยบายการค้าของประเทศ เศรษฐกิจหลัก ความผันผวนของวัฏจักร AI และความตึงเครียดด้านภูมิรัฐศาสตร์ เป็นสำคัญ เศรษฐกิจสหราชอาณาจักร คาดว่าเศรษฐกิจจะขยายตัวในระดับต่ำที่ ร้อยละ 0.9 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากการบริโภคภาคครัวเรือนยังถูกจำกัดจากค่าครองชีพและเงินเฟ้อที่อยู่ในระดับสูง ขณะที่อัตราดอกเบี้ยและต้นทุนสินเชื่อยังส่งผลกระทบต่อการลงทุนภาคธุรกิจและตลาดที่อยู่อาศัย นอกจากนี้ การฟื้นตัวของผลผลิตภาพและการลงทุนยังไม่ทั่วถึง ประกอบกับอุปสงค์โลกและการค้าโลกมีความไม่แน่นอน แม้เศรษฐกิจไตรมาส 1 จะได้รับแรงสนับสนุนจากภาคบริการ การบริโภค และการใช้จ่ายภาครัฐก็ตาม

2. อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ และดัชนีค่าเงินบาท

ในปี 2569 คาดว่าเงินบาทจะแข็งค่าขึ้นจากปีก่อนหน้า โดยเฉลี่ยอยู่ในกรอบ 32.0 – 33.0 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ โดยเฉลี่ยที่ 32.5 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นการแข็งค่าขึ้นร้อยละ 2.8 จากปี 2567 ซึ่งเป็นการคงการประมาณการจากครั้งก่อน” (ภาพที่ 3)

ภาพที่ 3 สมมติฐานค่าเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ และดัชนีค่าเงินบาทเฉลี่ยในปี 2569

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) รวบรวมโดย สศค.

หมายเหตุ: ดัชนีค่าเงินบาท จากการคำนวณของ สศค.

ปี 2569 กระทรวงการคลังคาดว่าค่าเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐเฉลี่ยอยู่ที่ 32.5 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งเป็นการปรับประมาณการให้อ่อนค่าลงจากครั้งก่อนหน้า ที่ 32.1 บาท/ดอลลาร์สหรัฐ คาดว่าค่าเงินบาทจะมีแนวโน้มอ่อนค่าลงในช่วงไตรมาส 3 และอาจจะไม่ได้แข็งค่าขึ้นตามวัฏจักรในไตรมาส 4 ปัจจัยสำคัญมาจากเงินดอลลาร์สหรัฐที่แข็งค่ากว่าที่ประเมินไว้เดิม จากความไม่แน่นอนทางภูมิรัฐศาสตร์และความกังวลด้านเงินเฟ้อ โดยเฉพาะผลจากราคาพลังงาน ซึ่งทำให้ตลาดประเมินว่าธนาคารกลางสหรัฐ อาจจำเป็นต้องคงอัตราดอกเบี้ยในระดับสูงนานขึ้น และยังมีความเป็นไปได้ที่จะปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเพิ่มเติม หากแรงกดดันเงินเฟ้อยังคงอยู่ ทั้งนี้ ธนาคารกลางสหรัฐ ยังคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ ร้อยละ 3.50 – 3.75 และระบุว่าเงินเฟ้อยังคงอยู่สูงกว่าเป้าหมายร้อยละ 2 ทั้งนี้ แนวโน้มค่าเงินดอลลาร์ในช่วงที่เหลือของปียังคงมีความไม่แน่นอนสูงและขึ้นอยู่กับข้อมูลเศรษฐกิจเป็นสำคัญ นอกจากนี้ ดุลบัญชีเดินสะพัดของไทยมีแนวโน้มเกินดุลน้อยกว่าที่คาดไว้เดิม ส่งผลให้แรงสนับสนุนต่อเงินบาทลดลง และเป็นอีกปัจจัยที่ทำให้ประมาณการค่าเงินบาทในปี 2569 อ่อนค่าลงจากประมาณการครั้งก่อน

ดัชนีค่าเงินบาท (Nominal Effective Exchange Rate: NEER) สำหรับปี 2569 คาดการณ์เฉลี่ยอยู่ที่ 120.8 จุด ซึ่งแข็งค่าขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 1.3 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยของปี 2568 ที่ 118.5 จุด ซึ่งมีทิศทางเช่นเดียวกับ ดอลลาร์ฮ่องกง ดอลลาร์ไต้หวัน ปอนด์สเตอร์ลิง ดอลลาร์สิงคโปร์ และยูโร มีทิศทางแข็งค่ามากกว่า เยน รูเปย์อินเดีย ฌีเนียล ดองเวียดนาม วอนเกาหลีและดอลลาร์สหรัฐ อย่างไรก็ตาม ยังต้องติดตามแนวโน้มดุลบัญชีเดินสะพัด โดยเฉพาะรายรับจากการส่งออกและการท่องเที่ยว ซึ่งอาจส่งผลต่อทิศทางและความผันผวนของค่าเงินบาทในระยะต่อไป โดยหากดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลลดลงหรือขาดดุล อาจกดดันให้เงินบาทอ่อนค่าและผันผวนมากขึ้น รวมถึงมุมมองของตลาดที่มีผลต่อการเคลื่อนย้ายเงินทุน (Capital Flow) จากความไม่แน่นอนของการสู้รบในตะวันออกกลาง แนวโน้มเศรษฐกิจสหรัฐ การดำเนินนโยบายการเงินและนโยบายการค้าของสหรัฐ ที่ส่งผลกระทบต่อกรอบสินทรัพย์ปลอดภัย เช่น พันธบัตรรัฐบาลสหรัฐ ทองคำ เป็นต้น

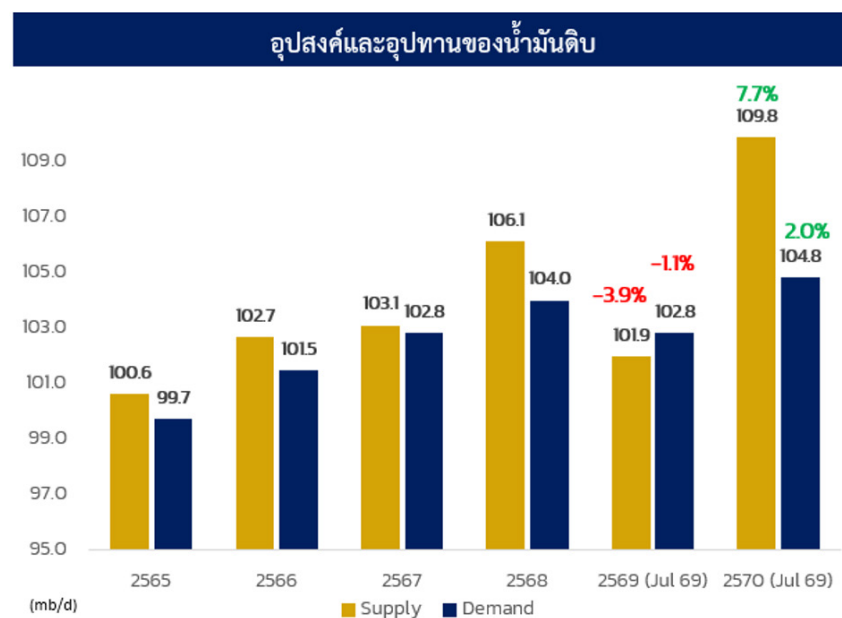
3. ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก

3.1 สถานการณ์ราคาน้ำมันดิบดูไบ

ราคาน้ำมันดิบดูไบล่าสุด ณ วันที่ 22 กรกฎาคม 2569 อยู่ที่ 89.41 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล โดยราคาน้ำมันดิบดูไบในช่วงต้นปี 2569 มีความผันผวนสูงจากปัจจัยความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณการผลิตและเส้นทางขนส่งน้ำมันอย่างมีนัยสำคัญ โดยราคาเฉลี่ยตั้งแต่ต้นปีจนถึงวันที่ 22 กรกฎาคม 2569 อยู่ที่ 89.75 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล

แนวโน้มราคาน้ำมันดิบดูไบในไตรมาสที่ 3 ปี 2569 คาดว่าจะยังผันผวนและมีความเสี่ยงด้านสูง ก่อนที่ราคาจะมีแนวโน้มจะลดลงในไตรมาสที่ 4 ต่อเนื่องไปจนถึงปี 2570

ภาพที่ 4 กราฟอุปสงค์และอุปทานของน้ำมันดิบ

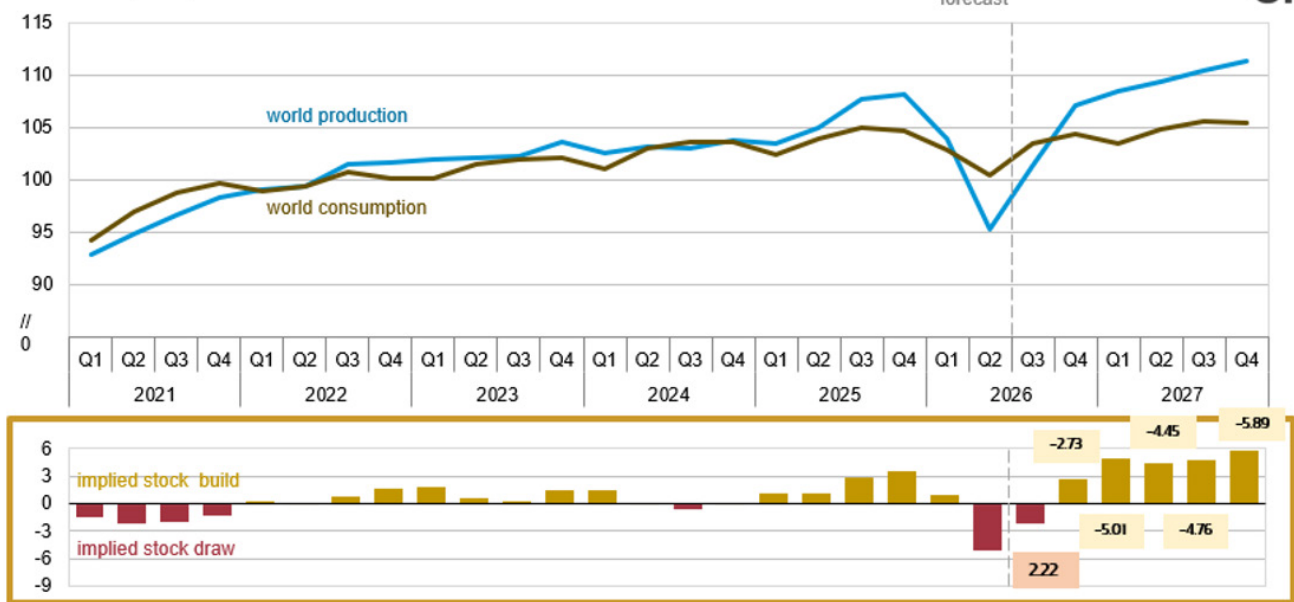

ที่มา : สำนักบริหารสารสนเทศด้านพลังงานของสหรัฐ (EIA)

สำหรับปัจจัยพื้นฐาน สำนักบริหารสารสนเทศพลังงานของสหรัฐ หรือ EIA คาดว่าอุปทานการผลิตปิโตรเลียมและเชื้อเพลิงเหลวทั่วโลกจะลดลงและเฉลี่ยอยู่ที่ 101.9 ล้านบาร์เรลต่อวัน ในปี 2569 และสามารถเพิ่มกลับมาอยู่ที่ 109.8 ล้านบาร์เรลต่อวัน ในปี 2570 ขณะที่อุปสงค์คาดว่าจะเฉลี่ยอยู่ที่ 102.8 ล้านบาร์เรลต่อวัน ในปี 2569 และ 104.8 ล้านบาร์เรลต่อวัน ในปี 2570

ภาพที่ 5 กราฟการผลิตและการบริโภคเชื้อเพลิงเหลวของโลก

World liquid fuels production and consumption balance
million barrels per day

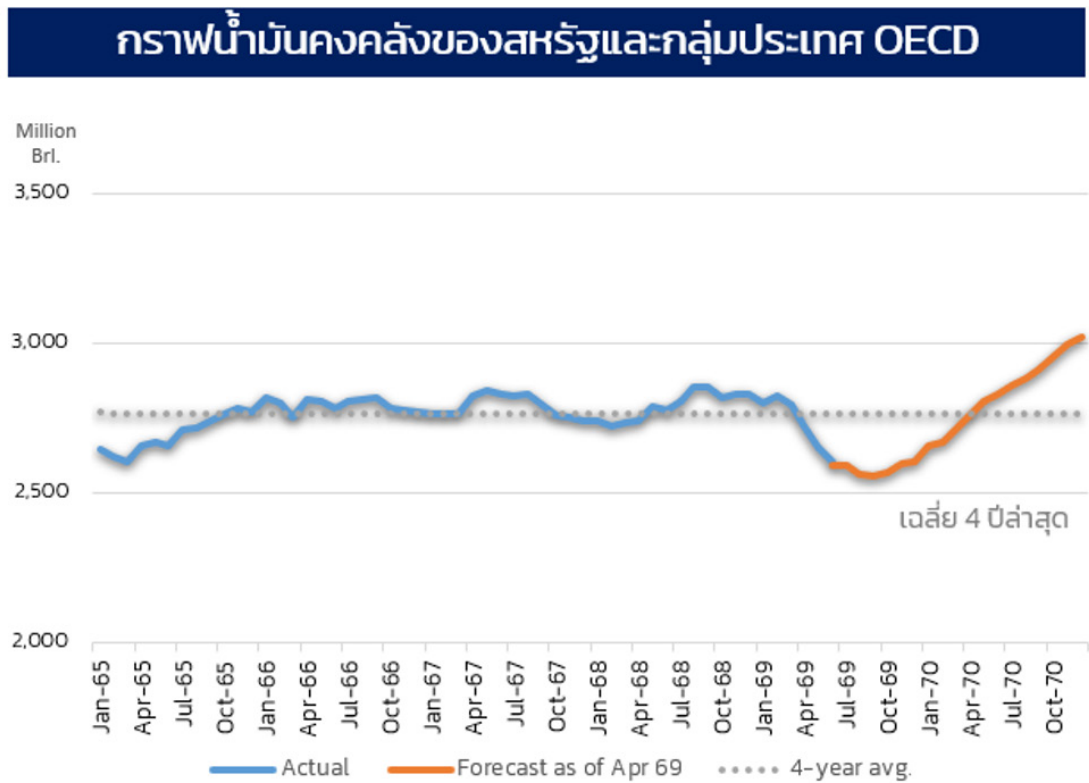
ที่มา : สำนักบริหารสารสนเทศพลังงานของสหรัฐ (EIA)

เมื่อพิจารณาปัจจัยด้าน Supply และ Demand ที่ส่งผลต่อราคาน้ำมันดิบ (1) ด้าน supply มีความตึงตัวลดลงแต่ยังฟื้นตัวไม่สม่ำเสมอ แม้การส่งออกน้ำมันจากอ่าวเปอร์เซียฟื้นขึ้นอย่างรวดเร็ว หลังการบรรลุข้อตกลงหยุดยิงในเดือนมิถุนายนที่ผ่านมา แต่ความตึงเครียดรอบใหม่ทำให้ปริมาณน้ำมันที่ยืนยันว่าผ่านช่องแคบ Hormuz ลดลงเหลือประมาณ 5.1 ล้านบาร์เรลต่อวัน ในสัปดาห์ที่ 2 ของเดือนกรกฎาคม จาก 12.5 ล้านบาร์เรลต่อวัน ในสัปดาห์ก่อนหน้านี้ ขณะเดียวกัน กำลังการกลั่นน้ำมันดิบทั่วโลกยังอยู่ในระดับต่ำกว่าช่วงเวลาปกติ ประมาณ 4.6 ล้านบาร์เรลต่อวัน ส่งผลให้การส่งออกน้ำมันสำเร็จรูปดีเซลของรัสเซียลดลงเกือบเป็นศูนย์ในบางช่วงเวลา และค่าการกลั่นดีเซลในยุโรปและสหรัฐฯ ปรับสูงขึ้นใกล้สู่ระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์ และ (2) ด้าน Demand ลดลงอย่างมากในปี 2569 แต่มีแนวโน้มฟื้นตัวในปี 2570 โดยคาดว่าอุปสงค์น้ำมันจะลดลงจากราคาพลังงานที่อยู่ในระดับสูง ภาวะขาดแคลนเชื้อเพลิงและมาตรการเพื่อลดใช้น้ำมันในหลายประเทศ โดยอุปสงค์น้ำมันลดลงชัดในภูมิภาคเอเชีย โดยเฉพาะประเทศจีน ที่ลดการนำเข้าน้ำมันดิบและหันมาใช้สต็อกน้ำมันภายในประเทศ ซึ่งช่วยลดแรงกดดันของราคาน้ำมันในตลาดโลกในช่วงครึ่งแรกของปี อย่างไรก็ตาม การปรับลดราคาน้ำมันของผู้ผลิต การฟื้นตัวของกำลังการกลั่น และการสะสมสต็อกเชิงยุทธศาสตร์ อาจทำให้จีนเพิ่มการนำเข้าน้ำมันตั้งแต่ปลายปี 2569 เป็นต้นไป และช่วยพยุงราคาน้ำมันในปี 2570 ขณะที่การขยายตัวของการใช้รถยนต์ไฟฟ้า การขยายลงทุนในอุตสาหกรรมถ่านหินและโรงงานไฟฟ้า และความอ่อนแอของอุปสงค์ในภาคปิโตรเคมี จะยังเป็นแรงกดดันด้านลบต่ออุปสงค์น้ำมันดิบในระยะต่อไป

จากสถานการณ์น้ำมันดิบข้างต้น ทำให้กระทรวงการคลังคาดการณ์ว่าราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยทั้งปี 2569 จะอยู่ที่ระดับ 82.0 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อบาร์เรล ปรับลดลงจากประมาณการครั้งก่อนที่ 91.0 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อบาร์เรล จากสถานการณ์การหยุดชะงักของเส้นทางการขนส่งน้ำมันที่เริ่มคลี่คลาย อย่างไรก็ตาม ยังมีปัจจัยสำคัญที่อาจส่งผลต่อราคาน้ำมันดิบดูไบในปี 2569 เช่น 1) พัฒนาการความขัดแย้ง

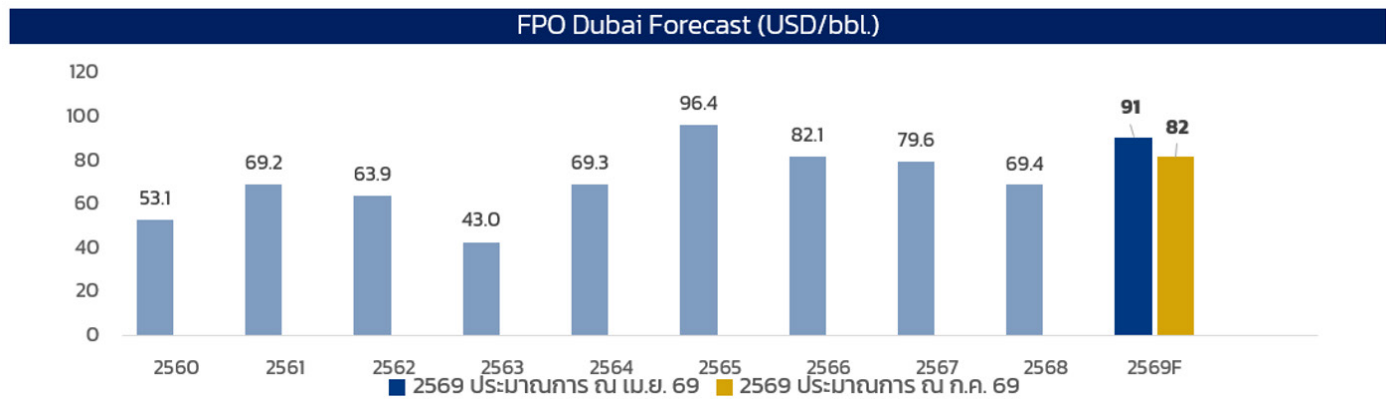
ในตะวันออกกลางและความปลอดภัยของเส้นทางการขนส่งน้ำมันผ่านช่องแคบ Hormuz 2) ความเร็วในการฟื้นตัวของการผลิตและกำลังการกลั่นในตะวันออกกลางและรัสเซีย 3) ทิศทางอุปสงค์ของจีน โดยเฉพาะการนำเข้าน้ำมันดิบ การเดินเครื่องโรงกลั่น และการสะสมสต็อกเชิงยุทธศาสตร์ 4) นโยบายการผลิตของกลุ่ม OPEC+ รวมถึงการเพิ่มขึ้นของอุปทานจากประเทศนอกกลุ่ม OPEC+ และ 5) การบริหารสต็อกน้ำมันเชิงพาณิชย์ และน้ำมันสำรองเชิงยุทธศาสตร์ของประเทศผู้บริโภคน้ำมันรายใหญ่ ตลอดจนทิศทางนโยบายพลังงานและมาตรการคว่ำบาตรของสหรัฐฯ เป็นต้น

ภาพที่ 6 กราฟน้ำมันคงคลังของสหรัฐและกลุ่มประเทศ OECD

ที่มา : สำนักบริหารสารสนเทศพลังงานของสหรัฐ (EIA)

ภาพที่ 7 คาดการณ์ราคาน้ำมันดิบดูไบปี 2569 ของ สศค.

ที่มา : ประมาณการโดย สศค.

4. จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ

สำหรับสถานการณ์ภาคการท่องเที่ยวของไทยในปี 2569 ในภาพรวม สะท้อนผ่านจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ โดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารายงานว่า ตั้งแต่ ม.ค. - พ.ค. 2569 ที่ผ่านมา มีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติสะสมทั้งหมด 14.03 ล้านคน (ชะลอตัวลดลงที่ร้อยละ -2.3 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน) เนื่องจากการชะลอตัวของนักท่องเที่ยวกลุ่มตลาดระยะไกล โดยเฉพาะตลาดยุโรป อเมริกา และตะวันออกกลาง จากสถานการณ์การสู้รบในภูมิภาคตะวันออกกลาง ที่ส่งผลกระทบต่อราคาน้ำมันอากาศยาน ทำให้ราคาบัตรโดยสารเครื่องบินอยู่ในระดับสูงเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ในเดือนพฤษภาคม ที่ผ่านมา จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติกลับมาขยายตัวได้เล็กน้อยที่ร้อยละ 3.5 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากได้รับปัจจัยสนับสนุนจากนักท่องเที่ยวตลาดระยะไกล โดยเฉพาะชาวจีนและมาเลเซีย จากการมีวันหยุดในช่วงวันแรงงานของจีนและมาเลเซีย

โดยในปี 2569 นี้ นักท่องเที่ยวชาวจีน มาเลเซีย และอินเดีย ยังคงเป็นชาติหลักที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย ตามด้วย รัสเซีย เกาหลีใต้ และสหราชอาณาจักร ตามลำดับ ทั้งนี้ เมื่อเทียบกับการคาดการณ์ครั้งก่อน (เม.ย. 69) คาดว่า จำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีนในปี 2569 จะเดินทางมาเพิ่มขึ้นเล็กน้อย แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำกว่าปี 2567 เนื่องจากยังมีการแข่งขันเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวจีนจากประเทศในแถบเอเชียเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง โดยเฉพาะเกาหลีใต้ เวียดนาม และญี่ปุ่น เป็นต้น อีกทั้ง นักท่องเที่ยวระยะไกลจากภูมิภาคยุโรปและอเมริกาอาจจะยังชะลอการเดินทาง จากสถานการณ์การสู้รบในภูมิภาคตะวันออกกลาง ที่ส่งผลกระทบต่อราคาเชื้อเพลิงอากาศยานที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่อง

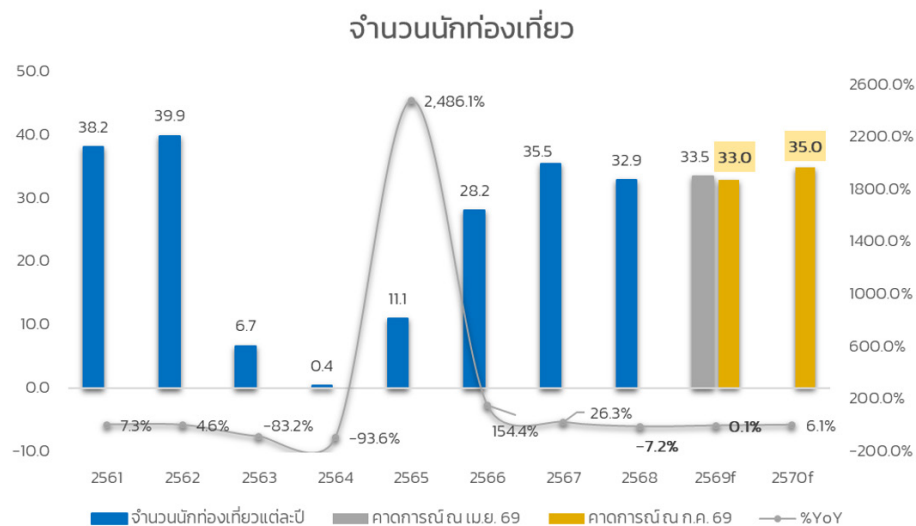
การคาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ ปี 2569			
ประเทศ	ประมาณการ ปี 2569 (หน่วย ล้านคน)		การเปลี่ยนแปลง ปี 2569 (ล้านคน)
	ณ เม.ย. 69	ณ ก.ค. 69	
จีน	5.67	5.55	-0.12
มาเลเซีย	4.11	4.18	0.07
อินเดีย	2.73	2.48	-0.25
เกาหลีใต้	1.28	1.21	-0.07
รัสเซีย	1.73	1.83	0.11
ญี่ปุ่น	1.32	1.28	-0.04
สหราชอาณาจักร	1.12	1.05	-0.07
สหรัฐอเมริกา	1.13	1.12	-0.01
ไต้หวัน	1.00	0.99	-0.01
สิงคโปร์	0.78	0.81	0.03
รวมทั้งหมด	33.50	33.00	-0.50

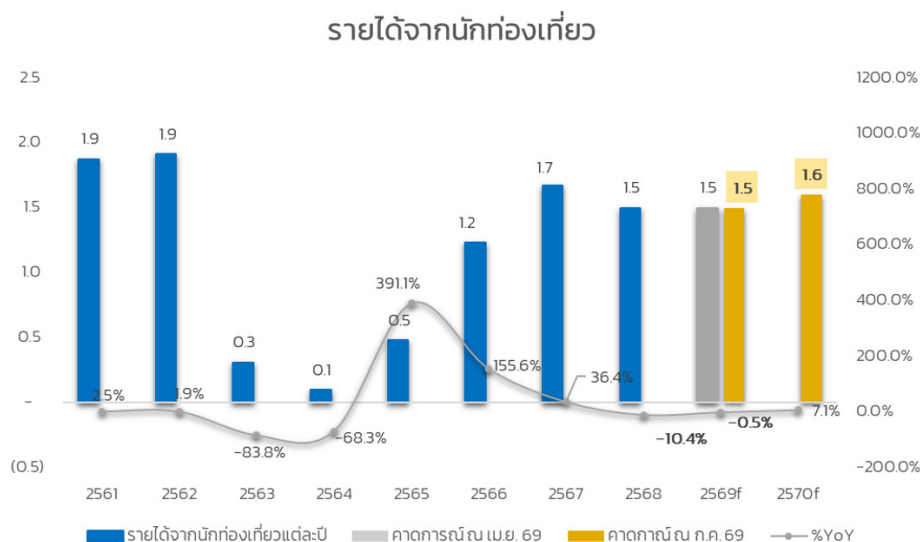
โดยภาพรวม ในครั้งนี้ สศค. คาดการณ์ว่า จะมีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาในประเทศไทยจำนวน 33.0 ล้านคน (ลดลงจากการคาดการณ์ครั้งก่อนที่ 33.5 ล้านคน) ขยายตัวที่ร้อยละ 0.1 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยจะสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ 1.5 ล้านล้านบาท ส่งผลให้ค่าใช้จ่ายนักท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อคนต่อทริปของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติโดยภาพรวมอยู่ที่ 45,370 บาท/คน/ทริป

อนึ่ง ภาคการท่องเที่ยวยังคงมีปัจจัยที่ต้องติดตามที่สำคัญ เช่น (1) สถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลาง และสถานการณ์ภูมิรัฐศาสตร์โลก (2) ราคาเชื้อเพลิงที่ยังอยู่ในระดับสูง โดยเฉพาะเชื้อเพลิงที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งทางอากาศ ที่กระทบต่ออุตสาหกรรมการบินในปัจจุบัน (3) การปรับกลยุทธ์จากการเน้นจำนวน สู่ “การเน้นคุณภาพของนักท่องเที่ยว” (4) การแข่งขันเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวจีนของประเทศในแถบภูมิภาคเอเชีย (5) มาตรการดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติจากภาครัฐ และ (6) ภาวะเศรษฐกิจโลกในปี 2569 ที่มีแนวโน้มขยายตัวชะลอลง

ภาพที่ 8 จำนวนนักท่องเที่ยว

ภาพที่ 9 รายได้จากนักท่องเที่ยว

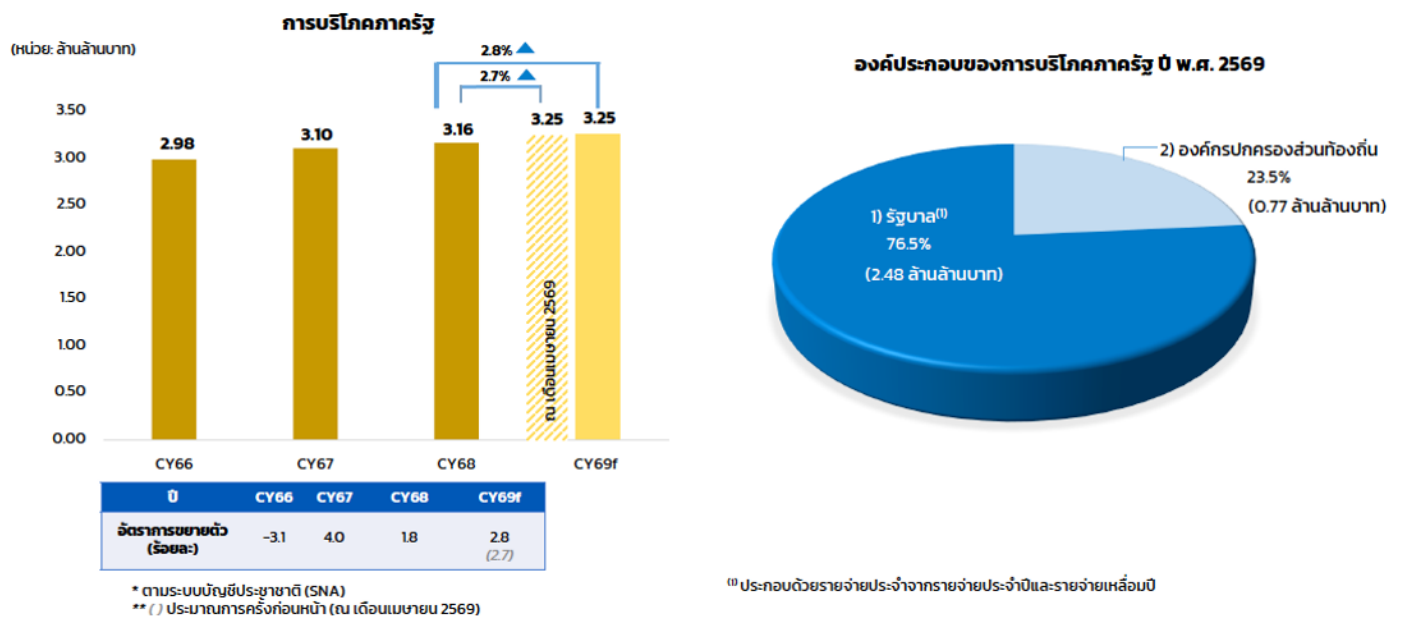

ที่มา : ประเมินการโดย สศค.

5. รាយจ่ายภาคสาธารณะปี พ.ศ. 2568 และ ปี พ.ศ. 2569

สมมติฐานรายจ่ายภาคสาธารณะตามระบบบัญชีประชาชาติ (SNA) ประจำปี พ.ศ. 2569 คาดว่าการบริโภคภาครัฐในปี พ.ศ. 2569 คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 3.25 ล้านล้านบาทหรือขยายตัวที่ร้อยละ 2.8 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ตามการปรับปรุงแผนการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณและการใช้จ่ายภาครัฐ ซึ่งประกอบด้วยรายจ่ายจากรัฐบาล จำนวน 2.48 ล้านล้านบาท และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 0.77 ล้านล้านบาท

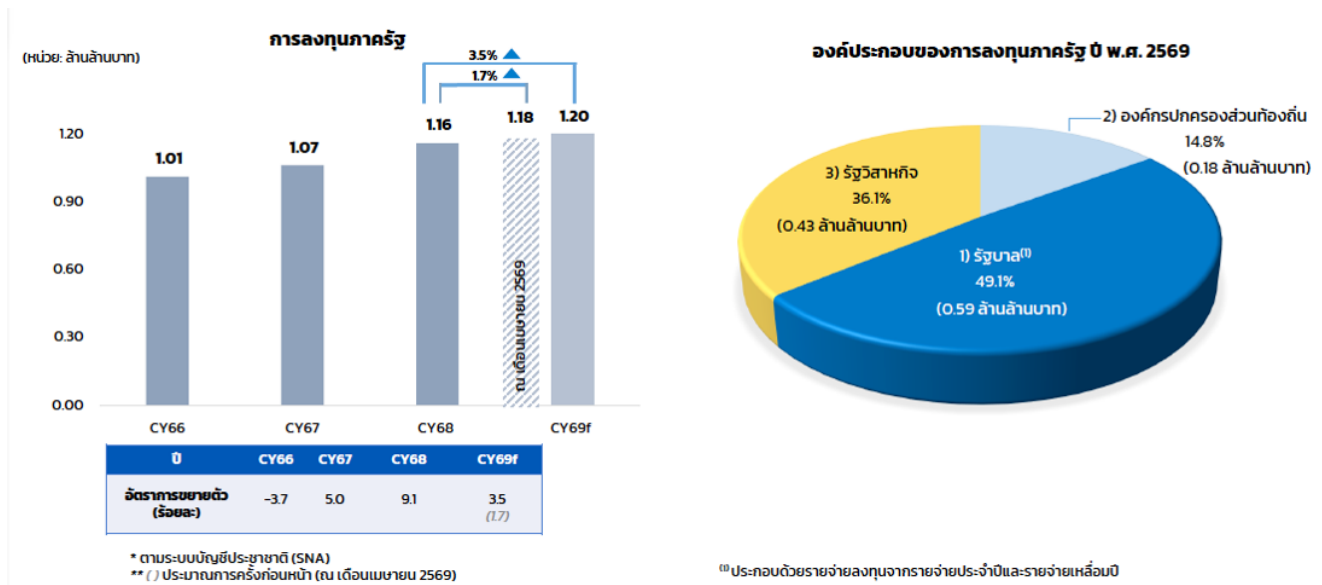
ภาพที่ 10 สมมติฐานการบริโภคภาครัฐในปี พ.ศ. 2569

ที่มา: กองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

ในขณะที่การลงทุนภาครัฐในปี พ.ศ. 2569 คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 1.20 ล้านล้านบาท หรือขยายตัวที่ร้อยละ 3.5 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ตามการปรับปรุงแผนการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณและการใช้จ่ายภาครัฐและโครงการลงทุนของ รัฐวิสาหกิจ ซึ่งประกอบด้วยรายจ่ายจากรัฐบาล จำนวน 0.59 ล้านล้านบาท องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 0.18 ล้านล้านบาท และรัฐวิสาหกิจ จำนวน 0.43 ล้านล้านบาท

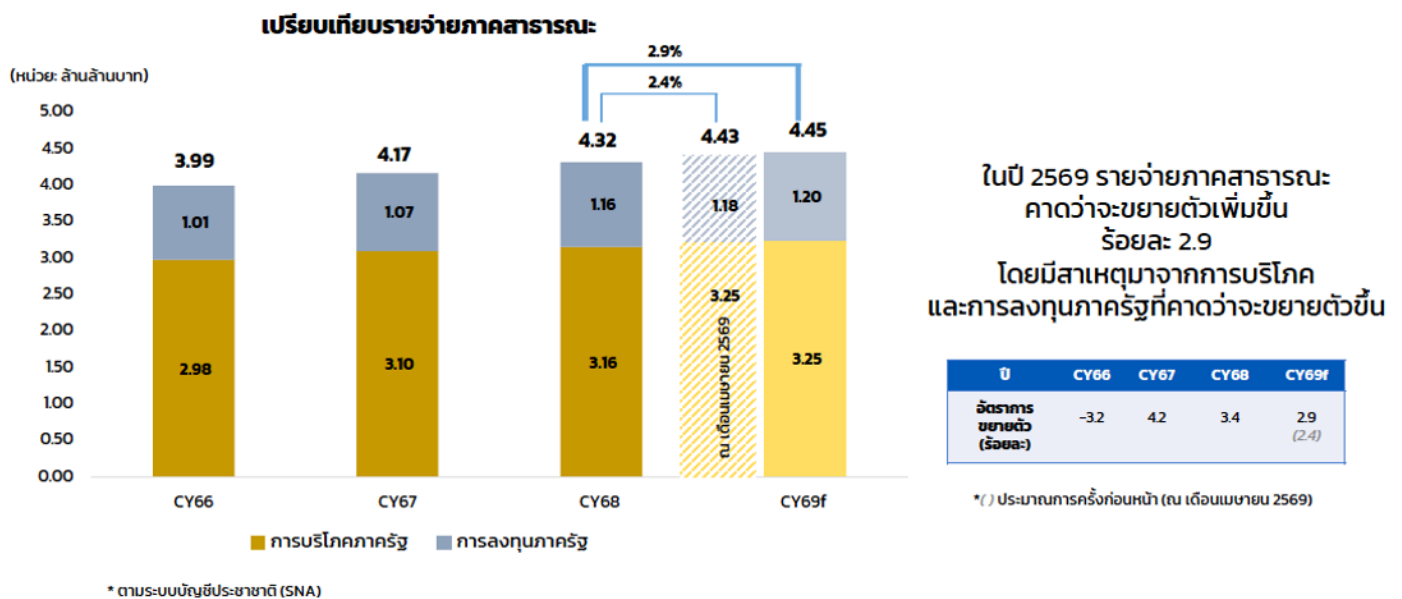
ภาพที่ 11 สมมติฐานการลงทุนภาครัฐในปี พ.ศ. 2569

ที่มา: กองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

จากสมมติฐานรายจ่ายภาคสาธารณะข้างต้นจึงส่งผลให้รายจ่ายภาคสาธารณะในปี พ.ศ. 2569 คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 4.45 ล้านล้านบาท หรือขยายตัวที่ร้อยละ 2.9 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยมีสาเหตุมาจากการบริโภคและการลงทุนภาครัฐที่คาดว่าจะขยายตัวตามการปรับปรุงแผนการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณและการใช้จ่ายภาครัฐ

ภาพที่ 12 สมมติฐานรายจ่ายภาคสาธารณะตามระบบบัญชีประชาชาติ (SNA) ในปี พ.ศ. 2569

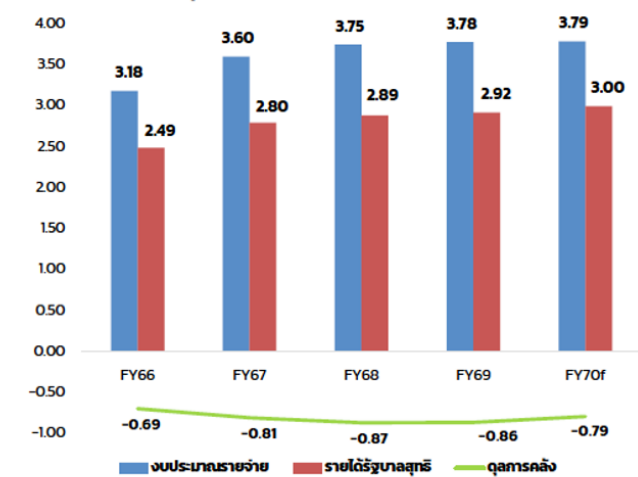

ที่มา: กองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

ทั้งนี้ ในส่วนของสมมติฐานการเบิกจ่ายปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 วงเงิน 3.78 ล้านล้านบาท คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 3.59 ล้านล้านบาท คิดเป็นอัตราเบิกจ่ายที่ร้อยละ 95.0 หรือขยายตัวที่ร้อยละ 3.7 ซึ่งประกอบด้วย รายจ่ายประจำคาดว่าจะเบิกจ่ายได้ร้อยละ 100.6 และรายจ่ายลงทุนที่ร้อยละ 75.0 ในขณะที่สมมติฐานการเบิกจ่ายปีงบประมาณ พ.ศ. 2570 วงเงิน 3.79 ล้านล้านบาท คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 3.59 ล้านล้านบาท คิดเป็นอัตราเบิกจ่ายที่ร้อยละ 94.8 ซึ่งประกอบด้วยรายจ่ายประจำคาดว่าจะเบิกจ่ายได้ร้อยละ 100.0 หรือเบิกจ่ายได้ และรายจ่ายลงทุนที่ร้อยละ 75.0

ภาพที่ 13 สมมติฐานการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 – พ.ศ. 2570

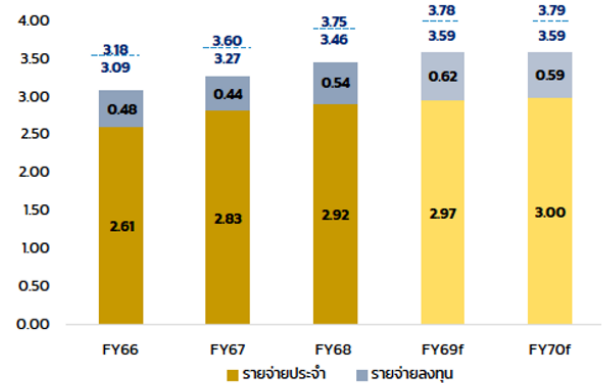
กรอบวงเงินงบประมาณรายจ่าย รายได้รัฐบาลสุทธิ และดุลการคลัง ปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 – 2571

*FY70f และ FY71f เป็นวงเงินงบประมาณรายจ่ายตามแผนการคลังระยะปานกลาง (ปีงบประมาณ 2570 – 2573)

กรอบวงเงินงบประมาณ การเบิกจ่าย/คาดการณ์การเบิกจ่าย (หน่วย: ล้านล้านบาท)

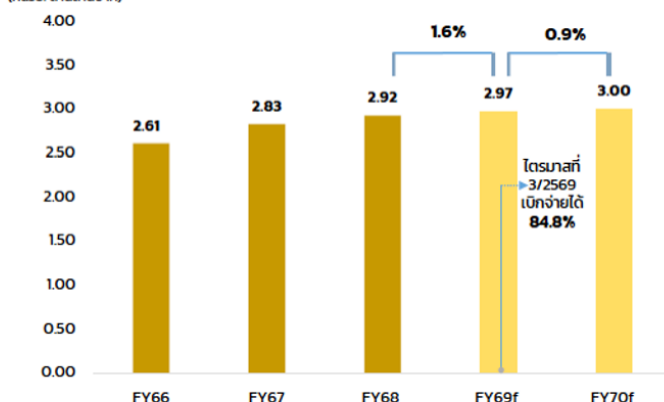
1) รายจ่ายประจำ

ปีงบประมาณ	FY66	FY67	FY68	FY69f	FY70f
จัดการขยายตัว (ร้อยละ)	5.3	6.0	5.8	3.7	0.0
จัดการเบิกจ่าย (ร้อยละ)	97.0	90.9	92.3	95.0 (94.9)	94.8 (94.8)

(/) ประมาณการครั้งก่อนหน้า (ณ เดือนเมษายน 2569)

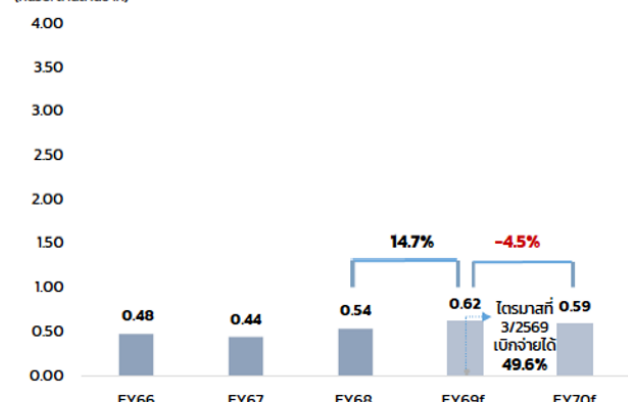
1.1) รายจ่ายประจำ

ปีงบประมาณ	FY66	FY67	FY68	FY69f	FY70f
จัดการขยายตัว (ร้อยละ)	3.7	8.4	3.3	1.6	0.9
จัดการเบิกจ่าย (ร้อยละ)	101.6	101.1	100.0	100.6 (100.5)	100.0 (100.0)

(/) ประมาณการครั้งก่อนหน้า (ณ เดือนเมษายน 2569)

1.2) รายจ่ายลงทุน

ปีงบประมาณ	FY66	FY67	FY68	FY69f	FY70f
จัดการขยายตัว (ร้อยละ)	15.0	-7.0	21.5	14.7	-4.5
จัดการเบิกจ่าย (ร้อยละ)	77.7	65.2	65.2	75.0 (74.6)	75.0 (74.0)

(/) ประมาณการครั้งก่อนหน้า (ณ เดือนเมษายน 2569)

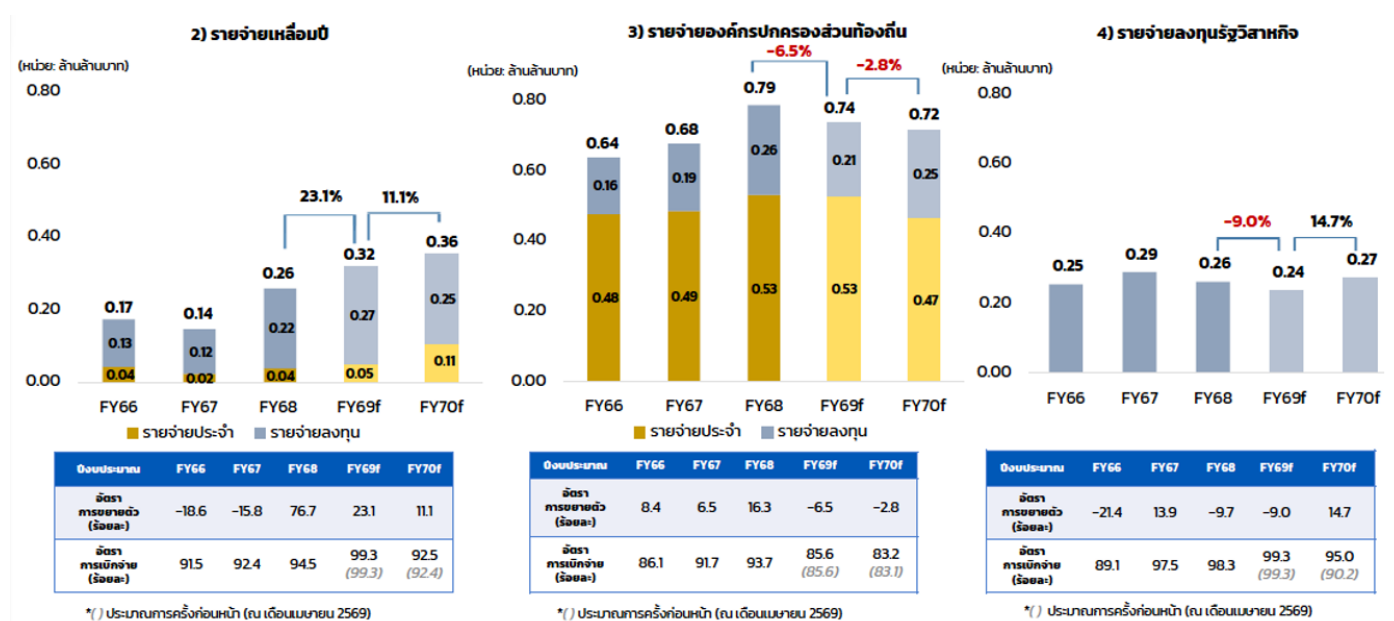
ที่มา: กองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

สำหรับสมมติฐานการเบิกจ่ายรายจ่ายเหลือมปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ที่ร้อยละ 99.3 ประกอบด้วยรายจ่ายประจำที่คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 0.05 ล้านล้านบาท และรายจ่ายลงทุนที่คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 0.27 ล้านล้านบาท ในขณะที่รายจ่ายเหลือมปีงบประมาณพ.ศ. 2570 คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ที่ร้อยละ 92.5 ประกอบด้วยรายจ่ายประจำที่คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 0.11 ล้านล้านบาท และรายจ่ายลงทุนที่คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 0.25 ล้านล้านบาท

สำหรับสมมติฐานการเบิกจ่ายรายจ่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปีงบประมาณพ.ศ. 2569 คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ที่ร้อยละ 85.6 ประกอบด้วยรายจ่ายประจำที่คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 0.53 ล้านล้านบาท และรายจ่ายลงทุนที่คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 0.21 ล้านล้านบาท ในขณะที่รายจ่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปีงบประมาณ พ.ศ. 2570 คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ที่ร้อยละ 83.2 ประกอบด้วยรายจ่ายประจำที่คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 0.47 ล้านล้านบาท และรายจ่ายลงทุนที่คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 0.25 ล้านล้านบาท

สำหรับสมมติฐานการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนรัฐวิสาหกิจ ปีงบประมาณพ.ศ. 2569 คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ที่ร้อยละ 99.3 หรือเบิกจ่ายได้ 0.24 ล้านล้านบาท ในขณะที่รายจ่ายลงทุนรัฐวิสาหกิจ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2570 คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ที่ร้อยละ 95.0 หรือเบิกจ่ายได้ 0.27 ล้านล้านบาท

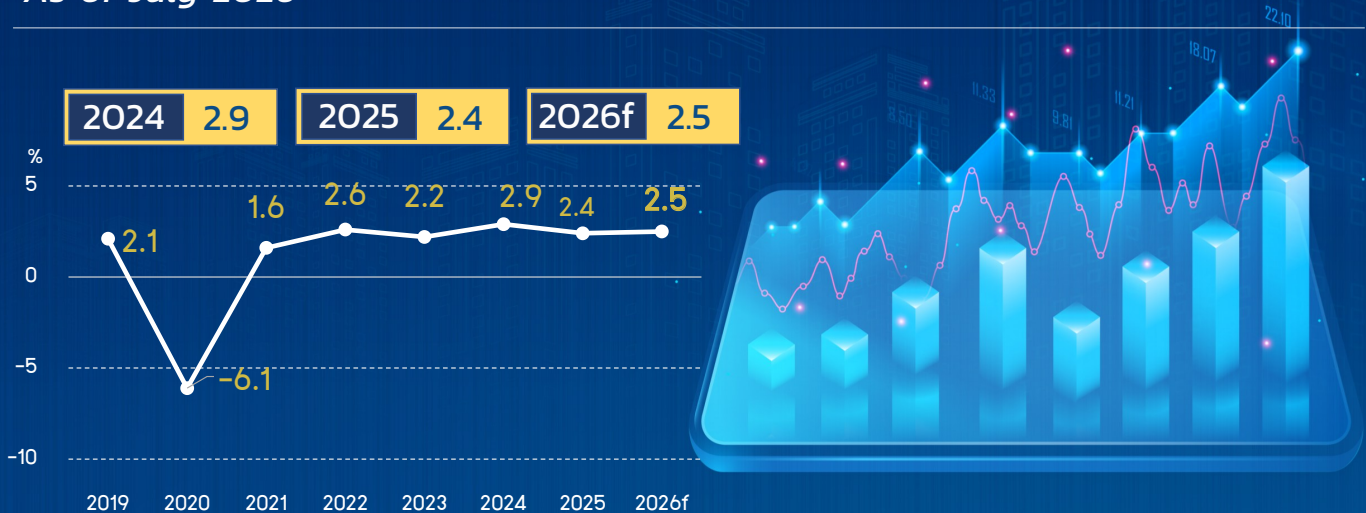
ภาพที่ 14 สมมติฐานการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายเหลือมปี
รายจ่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และรายจ่ายลงทุนรัฐวิสาหกิจ
ปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 – พ.ศ. 2570

ที่มา: กองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

Thailand Economic Forecast in 2026

As of July 2026

Consumption

	2025	2026f
Private consumption	2.7	2.7
Public consumption	0.6	1.5

Investment

	2025	2026f
Private investment	3.5	9.0
Public investment	8.9	3.2

Inflation rate

	2025	2026f
Headline Inflation	-0.1	2.0
Core Inflation	0.8	1.2

International Trade

	2025	2026f
Exports of Goods & Services	9.3	7.9
Imports of Goods & Services	6.8	10.2
Trade Balance (Bil.US\$)	23.3	6.1
Merchandise Exports in USD	12.7	12.5
Merchandise Imports USD	13.0	19.0
Current Account (Bil.US\$)	15.9	-0.5

Note: Real term expect growth rate of export and import value of goods calculated from USD term according to the BOP system.

The Fiscal Policy office Ministry of Finance

ผลการประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2569

ในปี 2569 เศรษฐกิจไทยจะขยายตัวที่ร้อยละ 2.5 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 2.0 ถึง 3.0) ปรับขึ้นจากการประมาณการครั้งก่อน ณ เดือนเมษายน 2569 ที่ร้อยละ 1.6 โดยมีปัจจัยบวกจากอุปสงค์นอกประเทศเป็นสำคัญ โดยคาดว่า มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินดอลลาร์สหรัฐจะขยายตัวที่ร้อยละ 12.5 ปรับขึ้นจากการประมาณการครั้งก่อนที่ร้อยละ 6.2 โดยได้รับอานิสงส์สำคัญจากอุปสงค์จากประเทศคู่ค้าหลักที่ดีขึ้น โดยการส่งออกสินค้าขยายตัวได้ดีอย่างต่อเนื่องติดต่อกัน 5 เดือนแรกเฉลี่ยที่ร้อยละ 10.9 โดยเฉพาะกลุ่มอุตสาหกรรมที่ฟื้นตัวตามวัฏจักรเศรษฐกิจโลก ขณะที่ด้านการนำเข้าคาดว่า มูลค่าการนำเข้าสินค้าในรูปเงินดอลลาร์สหรัฐจะขยายตัวที่ร้อยละ 19.0 ซึ่งเป็นการขยายตัวที่สอดคล้องกับทิศทางการเร่งการลงทุนภาคเอกชน ทำให้มีการนำเข้าสินค้าเครื่องจักร เครื่องมือ และสินค้าทุนเพิ่มขึ้น รวมถึงผลจากราคานำเข้าพลังงานที่ปรับตัวสูงขึ้นในช่วงไตรมาสที่ 2

นอกจากนี้ เศรษฐกิจไทยยังได้รับแรงสนับสนุนจากอุปสงค์ในประเทศที่มีทิศทางขยายตัวอย่างแข็งแกร่ง และเป็นเครื่องยนต์สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ โดยคาดว่า การบริโภคภาคเอกชนจะยังคงขยายตัวได้ที่ร้อยละ 2.7 เนื่องจากได้รับปัจจัยสนับสนุนจากนโยบายบรรเทาผลกระทบจากวิกฤตพลังงานของภาครัฐ ขณะที่การลงทุนภาคเอกชน คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 9.0 โดยได้รับปัจจัยบวกจากการลงทุนในเครื่องจักร เครื่องมือที่ขยายตัวต่อเนื่อง และการขยายตัวของเม็ดเงินลงทุนในโครงการที่ได้รับการส่งเสริมโดยเฉพาะในอุตสาหกรรมเป้าหมาย (New S-Curve) ตามมาตรการ Thailand FastPass และการแก้ไขข้อจำกัดที่เป็นอุปสรรคต่างๆ ได้ช่วยยกระดับความเชื่อมั่นของนักลงทุนต่างชาติในการลงทุนสร้างฐานการผลิตในประเทศไทย ส่งผลให้มูลค่าเงินลงทุนรวมของนักลงทุนต่างชาติในครึ่งปีแรกของปี 2569 อยู่ที่ 1.87 แสนล้านบาท สูงขึ้นกว่าช่วงเดียวกันในปีก่อนถึงร้อยละ 68.3

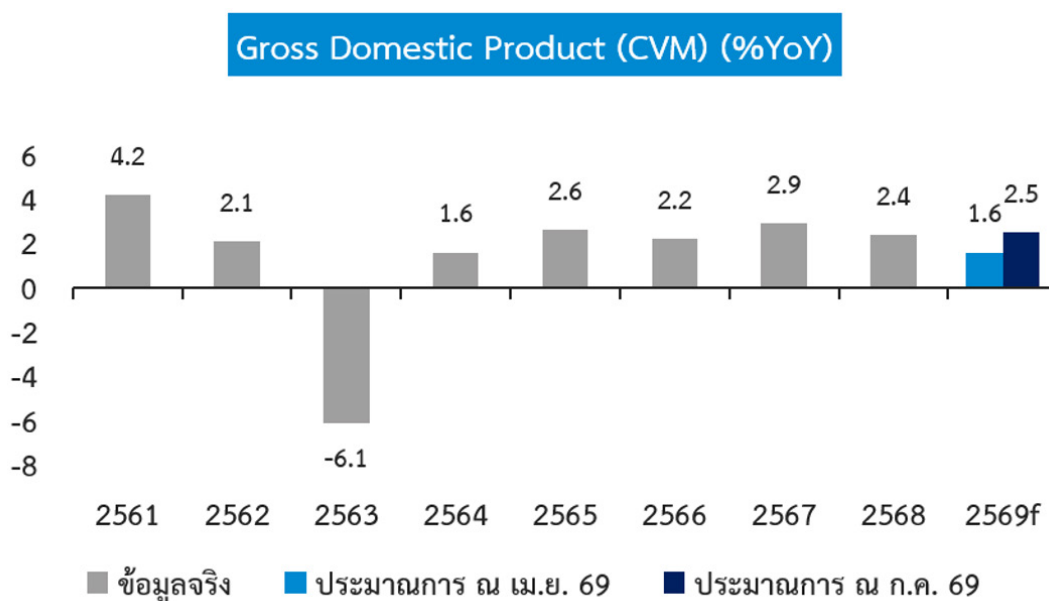
สำหรับภาคการคลังคาดว่า การบริโภคภาครัฐจะขยายตัวร้อยละ 1.5 และการลงทุนภาครัฐคาดว่าจะขยายตัวดีที่ร้อยละ 3.2 ปัจจัยดังกล่าวเป็นผลสืบเนื่องจากการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2570 ที่แล้วเสร็จตามกรอบเวลา จากเดิมที่คาดว่าจะล่าช้า ซึ่งจะเป็นกลไกสำคัญที่เอื้อต่อการช่วยให้เม็ดเงินกระจายลงสู่ระบบเศรษฐกิจได้อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ (Mega Projects) ที่จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและดึงดูดการลงทุนจากภาคเอกชน (Crowding-in effect)

ด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจ เสถียรภาพภายในประเทศคาดว่า อัตราเงินเฟ้อทั่วไปจะอยู่ที่ร้อยละ 2.0 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ 1.5 ถึง 2.5) โดยมีสมมติฐานราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยทั้งปีอยู่ที่ 82.0 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล (ช่วงคาดการณ์ที่ 77.0 ถึง 87.0 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล) ลดลงจากการประมาณการครั้งก่อนที่ 91 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล ด้านเสถียรภาพภายนอกประเทศคาดว่า ดุลบัญชีเดินสะพัดจะขาดดุลเล็กน้อยที่ -0.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ -0.1 ของ GDP โดยมีสาเหตุหลักจากการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดในช่วงครึ่งแรกของปี 2569 เนื่องจากการขาดดุลในหมวดพลังงานที่สูง

ทั้งนี้ ได้มีการตั้งเป้าผลักดันเศรษฐกิจไทยให้เติบโตเต็มศักยภาพและมุ่งมันขับเคลื่อนให้ปี 2569 เป็นปีแห่งการลงทุน โดยประเทศไทยได้ประสบความสำเร็จในการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง ผ่านการอนุมัติสิทธิประโยชน์ กลไกการเร่งรัดการลงทุน (Thailand FastPass) ระหว่างหน่วยงานภาครัฐ และการจับคู่ธุรกิจของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) โดยจุดเด่นที่ทำให้ประเทศไทย สามารถดึงดูดการลงทุนได้สูงมาจากความพร้อมในเชิงโครงสร้างพื้นฐานที่โดดเด่นในภูมิภาคและจุดยืน ของประเทศที่มีความเป็นกลางเชิงรุก (Active Neutrality) ทำให้ประเทศไทยเป็นจุดหมายที่ได้รับความสนใจ จากนักลงทุนที่อาจต้องการย้ายฐานการผลิตจากความขัดแย้งเชิงภูมิรัฐศาสตร์

อย่างไรก็ตาม ยังควรติดตามปัจจัยที่อาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยอย่างใกล้ชิด อาทิ 1) ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลางที่มีความผันผวนสูงและอาจทำให้ราคาพลังงานปรับตัวสูงขึ้น อีกครั้ง 2) ความไม่แน่นอนจากนโยบายกีดกันทางการค้าใหม่หลังจากอัตราภาษีศุลกากรชั่วคราวของสหรัฐฯ และ 3) สถานการณ์ซัพพลายเชนที่อาจทำให้เกิดวิกฤตการณ์สูงและภัยแล้งในช่วงปลายปี

ภาพที่ 17 ประเมินการอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.)

* หมายถึง f หมายถึงประมาณการ

1. การบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่

ประจำไตรมาสที่ 1 ปี 2569 การบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริงในรูปปริมาณลูกโซ่ขยายตัวที่ร้อยละ 1.9 ต่อปี ชะลอลงจากร้อยละ 3.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของการใช้จ่ายในเกือบทุกหมวด และเมื่อขจัดปัจจัยฤดูกาลออกแล้ว การบริโภคภาคเอกชนลดลงร้อยละ -0.5 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า (หลังขจัดผลทางฤดูกาล) โดยการใช้จ่ายในหมวดบริการขยายตัวร้อยละ 0.8 ชะลอจากร้อยละ 2.4 ในไตรมาสก่อน ตามการชะลอตัวของการใช้จ่ายกลุ่มโรงแรมและภัตตาคาร และบริการด้านขนส่ง การใช้จ่ายหมวดสินค้าไม่คงทนขยายตัวร้อยละ 2.4 ชะลอลงจากร้อยละ 3.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการปรับตัวลดลงของการใช้จ่ายด้านน้ำมันเชื้อเพลิง ขณะที่กลุ่มอาหารและเครื่องดื่มขยายตัวต่อเนื่อง และการใช้จ่ายหมวดสินค้าคงทนขยายตัวร้อยละ 3.8 ชะลอลงจากร้อยละ 6.9 ในไตรมาสก่อน ตามการใช้จ่ายเพื่อซื้อยานพาหนะที่ขยายตัวร้อยละ 12.3 ชะลอตัวจากร้อยละ 16.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่การใช้จ่ายหมวดสินค้ากึ่งคงทนขยายตัวร้อยละ 3.9 เร่งขึ้นจากร้อยละ 3.6 ในไตรมาสก่อน สอดคล้องกับการขยายตัวเร่งขึ้นของการใช้จ่ายกลุ่มเสื้อผ้าและรองเท้า ส่วนกลุ่มเครื่องเรือนและเครื่องตกแต่งขยายตัวต่อเนื่อง การชะลอตัวของการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนสอดคล้องกับดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่ลดลงมาอยู่ที่ระดับ 50.3 จากระดับ 52.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ต่ำสุดในรอบ 14 ไตรมาส นับตั้งแต่ไตรมาสที่สี่ของปี 2565 ทำให้ในช่วงครึ่งแรกของปี 2569 การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 2.6

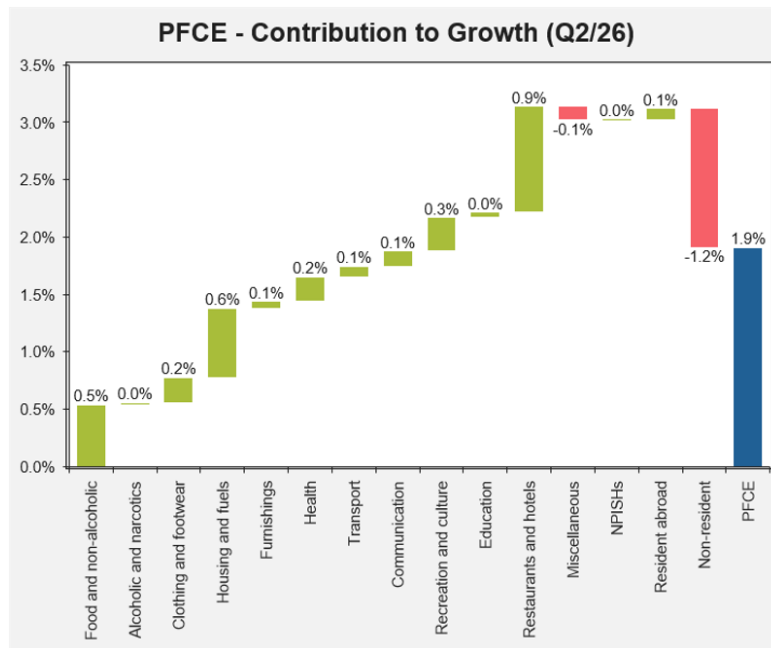
ทั้งนี้ หากสรุปตามประเภทสินค้า พบว่าการบริโภคภาคเอกชนที่ชะลอลงมาจากการอุปโภคบริโภคในสินค้าคงทนที่ชะลอลงจากร้อยละ 6.9 เหลือเพียงร้อยละ 3.8 บริการที่ชะลอลงจากร้อยละ 2.4 เหลือเพียงร้อยละ 0.8 และสินค้าไม่คงทนชะลอลงจากร้อยละ 3.5 เหลือร้อยละ 2.4 โดยเฉพาะสินค้าไม่คงทนที่ไม่ใช่อาหาร ลดลงจากร้อยละ 4.2 มาสู่อัตราร้อยละ 1.8 อย่างไรก็ตาม การบริโภคสินค้าไม่คงทนในส่วนที่เป็นอาหารยังคงขยายตัวในอัตราคงที่ที่ร้อยละ 2.9 และมีเพียงการบริโภคในสินค้ากึ่งคงทน ขยายตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ 3.9 จากเดิมที่ขยายตัวร้อยละ 3.6

ในรายละเอียดรายหมวด พบว่า หมวดอาหารและเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ ขยายตัวร้อยละ 3.1 ต่อเนื่องจากร้อยละ 2.8 ในไตรมาสที่ 1 ปี 2569 ตามการบริโภคอาหารขยายตัว ร้อยละ 2.9 และการบริโภคเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ ขยายตัวร้อยละ 4.5 หมวดเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และยาสูบ ขยายตัวต่อเนื่องที่ร้อยละ 0.6 จากระดับ 0.3 ในไตรมาสที่ 1 ปี 2569 โดยการใช้จ่ายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ขยายตัวร้อยละ 0.9 และการบริโภคยาสูบขยายตัวร้อยละ 0.1 เทียบกับการลดลงร้อยละ -0.1 ในไตรมาสที่ 1 ปี 2569 หมวดที่อยู่อาศัย ประปา ไฟฟ้า ก๊าซ และเชื้อเพลิงอื่น ๆ ขยายตัวร้อยละ 4.9 เร่งขึ้นจากร้อยละ 4.2 ในไตรมาสที่ 1 ปี 2569 ตามการใช้จ่ายด้านการใช้ ไฟฟ้า ก๊าซ และเชื้อเพลิงอื่น ๆ ที่ขยายตัวร้อยละ 12.4 เร่งขึ้นจากร้อยละ 10.5 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของการใช้ไฟฟ้าภาคครัวเรือน ขณะที่การใช้จ่ายบริการด้านที่อยู่อาศัยและน้ำประปาขยายตัวร้อยละ 0.8 หมวดขนส่ง ขยายตัวร้อยละ 0.8 ชะลอลงจากร้อยละ 6.3 ในไตรมาสที่ 1 ปี 2569 โดยการใช้จ่ายซื้อยานพาหนะขยายตัวในอัตราชะลอลงที่ร้อยละ 12.3 จากก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 16.4 และการใช้จ่ายด้านบริการขนส่งขยายตัวร้อยละ 0.7 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 1.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ในส่วนของการใช้จ่ายด้านอุปกรณ์ขนส่งส่วนบุคคลลดลงร้อยละ 6.0 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 3.3 ในไตรมาสก่อนหน้า หมวดสื่อสาร ขยายตัวร้อยละ 2.9

ต่อเนื่องจากร้อยละ 2.7 ในไตรมาสที่ 1 ปี 2569 โดยการใช้จ่ายด้านบริการสื่อสารขยายตัวร้อยละ 3.0 ต่อเนื่องจากร้อยละ 2.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่การใช้จ่ายด้านบริการประโยชน์ ขยายตัวร้อยละ 1.9 ชะลอลงจากร้อยละ 2.7 ในไตรมาสก่อนหน้า และการใช้จ่ายด้านอุปกรณ์สื่อสารขยายตัวร้อยละ 1.5 ชะลอลงจากร้อยละ 3.5 ในไตรมาสก่อนหน้า หมวดภัตตาคารและโรงแรม ขยายตัวร้อยละ 3.7 ชะลอลงจากร้อยละ 5.1 ในไตรมาสที่ 1 ปี 2569 ตามการใช้จ่ายด้านบริการภัตตาคารที่ขยายตัวร้อยละ 4.0 และการใช้จ่ายด้านบริการโรงแรม ที่ขยายตัวร้อยละ 2.8 ซึ่งชะลอลงจากร้อยละ 6.0 และร้อยละ 3.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ ส่วนหนึ่งเป็นผลจากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่ลดลง หมวดสินค้าและบริการอื่น ๆ หดตัวลงร้อยละ -1.1 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 1.1 ในไตรมาสที่ 1 ปี 2569 โดยการใช้จ่ายด้านเครื่องประดับส่วนบุคคลหดตัวลงต่อเนื่องที่ร้อยละ -6.1 จากร้อยละ 0.2 ในไตรมาสก่อนหน้า อย่างไรก็ดี การใช้จ่ายด้านการดูแลสุขภาพขยายตัวร้อยละ 4.5 ชะลอลงจากร้อยละ 8.0 และด้านบริการอื่น ๆ ขยายตัวร้อยละ 4.8 ชะลอลงจากร้อยละ 5.9 ในไตรมาสก่อนหน้า

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบของการเจริญเติบโต (contribution to growth) ของการบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริงในไตรมาสที่ 2 ปี 2569 การบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริงในรูปปริมาณลูกโซ่จะสามารถขยายตัวที่ร้อยละ 1.9 ได้ เป็นผลมาจากการขยายตัวในหลายภาคส่วน นำโดย (1) หมวดโรงแรมและภัตตาคาร ขยายตัวร้อยละ 3.7 ต่อปี คิดเป็นสัดส่วนต่อการเติบโตของการบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริง (Contribution to Real PFCE Growth) อยู่ที่ร้อยละ 0.9 (2) หมวดที่อยู่อาศัย ประปา ไฟฟ้า ก๊าซ และเชื้อเพลิงอื่น ๆ ขยายตัวร้อยละ 4.9 ต่อปี คิดเป็นสัดส่วนต่อการเติบโตของการบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริง อยู่ที่ร้อยละ 0.6 (3) หมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ขยายตัวร้อยละ 3.1 ต่อปี คิดเป็นสัดส่วนต่อการเติบโตของการบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริง อยู่ที่ร้อยละ 0.5 (4) หมวดนันทนาการและวัฒนธรรม ขยายตัวร้อยละ 4.9 ต่อปี คิดเป็นสัดส่วนต่อการเติบโตของการบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริง อยู่ที่ร้อยละ 0.3 (5) หมวดเสื้อผ้าและรองเท้า ขยายตัวร้อยละ 6.6 ต่อปี คิดเป็นสัดส่วนต่อการเติบโตของการบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริง อยู่ที่ร้อยละ 0.2 และ (6) หมวดสุขภาพ ขยายตัวร้อยละ 2.7 ต่อปี คิดเป็นสัดส่วนต่อการเติบโตของการบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริง อยู่ที่ร้อยละ 0.2

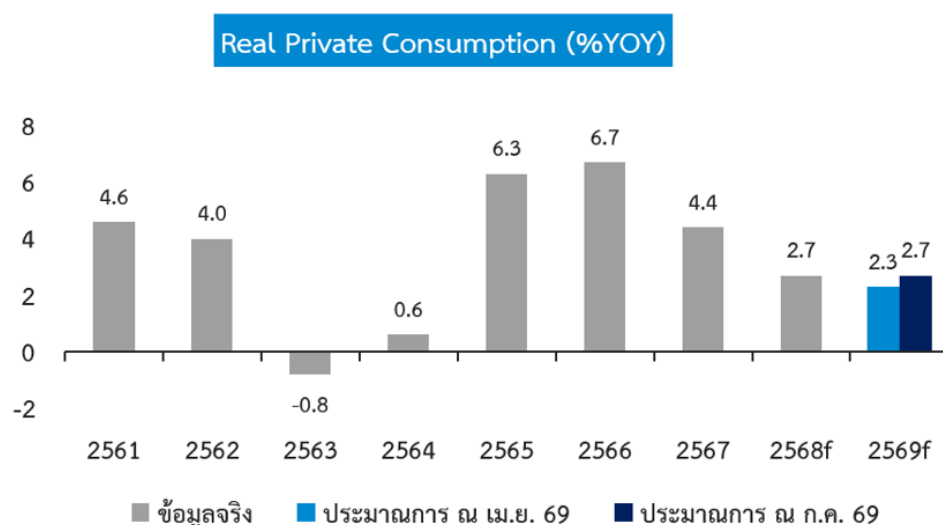
ภาพที่ 18 มูลค่าขององค์ประกอบของการเจริญเติบโต (Contribution to Growth)
ของการบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริง (%YoY)

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
คำนวณโดยสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.)

สำหรับในปี 2569 คาดว่าการบริโภคภาคเอกชนจะยังคงเป็นหนึ่งในเครื่องยนต์หลักที่จะขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยได้อย่างแข็งแกร่ง โดยคาดว่า การบริโภคภาคเอกชนจะยังคงขยายตัวได้ที่ร้อยละ 2.7 เนื่องจากได้รับปัจจัยสนับสนุนจากนโยบายบรรเทาผลกระทบจากวิกฤตพลังงานของภาครัฐ และการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวที่ช่วยกระจายรายได้สู่ระดับฐานราก แต่อย่างไรก็ตาม ในระยะข้างหน้ายังคงมีปัจจัยเสี่ยง อาทิ การฟื้นตัวของความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่ยังไม่สูงมากนัก และวิกฤตพลังงานที่อาจบั่นทอนกำลังซื้อของผู้บริโภคในอนาคต

ภาพที่ 19 ประเมินการอัตราการขยายตัวของการบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริง

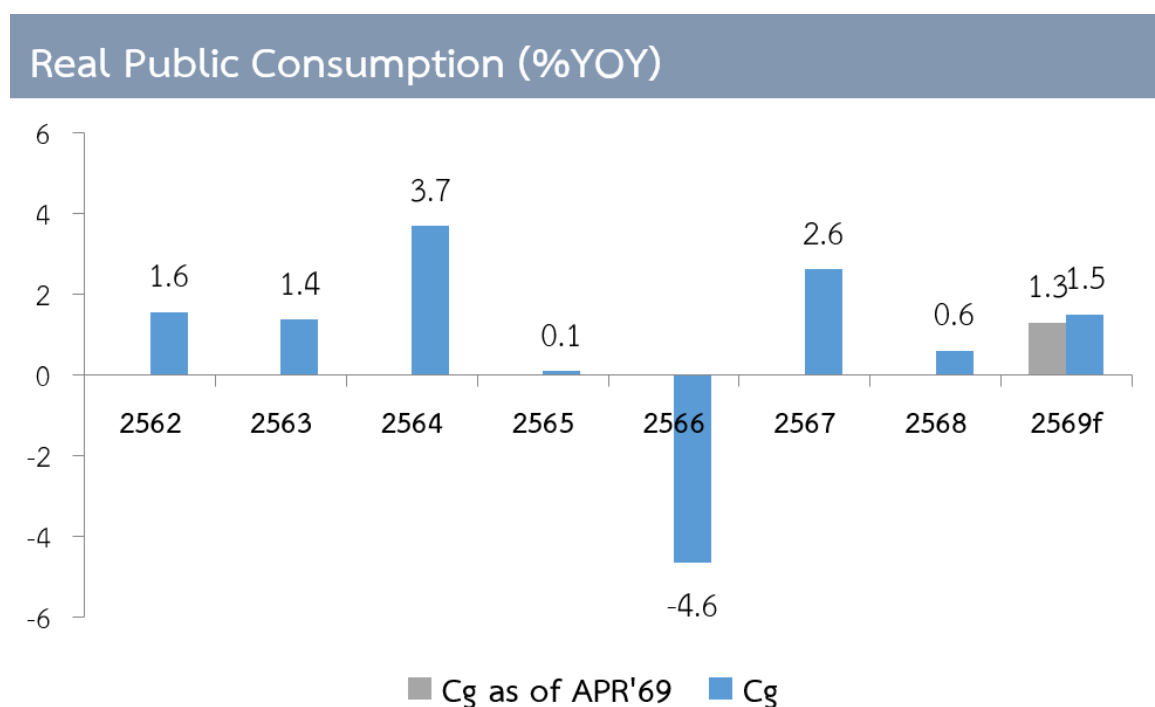
ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.)
* หมายถึง f หมายถึงประมาณการ

2. การบริโภคภาครัฐที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่

ในไตรมาส 2 ปี 2569 การบริโภคภาครัฐที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่ขยายตัวร้อยละ +0.2 ชะลอลงจากร้อยละ +3.4 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเป็นผลมาจากค่าซื้อสินค้าและบริการที่ขยายตัวชะลอลงที่ร้อยละ +1.9 ประกอบกับค่าตอบแทนแรงงานลดลงร้อยละ -0.3 และรายการโอนเพื่อสวัสดิการสังคมที่ไม่เป็นตัวเงินสำหรับสินค้าและบริการในระบบตลาดกลับมาหดตัวที่ร้อยละ -2.8 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ +20.7 ในไตรมาสที่ 1/2569 สำหรับอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีในไตรมาสนี้ อยู่ที่ร้อยละ 23.2 (สูงกว่าอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 22.0 ในไตรมาสก่อนหน้า และร้อยละ 21.7 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน)

ในปี 2569 สศค. คาดว่า การบริโภคภาครัฐจะขยายตัวที่ร้อยละ 1.5 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 1.0 ถึง 2.0) ตามวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 จำนวน 3.78 ล้านล้านบาท ทั้งนี้ คาดว่ารายจ่ายรัฐบาลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 จะเบิกจ่ายได้ที่อัตราเบิกจ่ายร้อยละ 95.0 โดยแบ่งเป็นอัตราเบิกจ่ายรายจ่ายประจำปีร้อยละ 100.6 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือคิดเป็นการเบิกจ่ายได้ 2.97 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ +1.6

ภาพที่ 20 ประเมินการอัตราการขยายตัวของการบริโภคภาครัฐที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่
ปี 2569

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.)

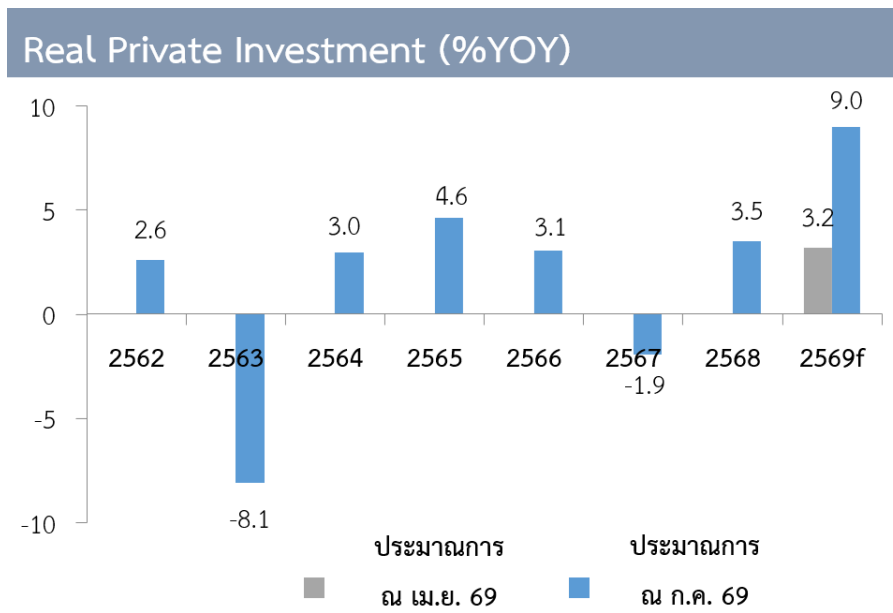
*หมายเหตุ f หมายถึงประมาณการ

3. การลงทุนภาคเอกชนที่แท้จริง

การลงทุนเอกชนที่แท้จริงในไตรมาสที่ 2 ปี 2569 ขยายตัวร้อยละ 13.4 ต่อปี เติบโตขึ้นจากไตรมาสที่ 1 ปี 2569 ที่ขยายตัวร้อยละ 10.1 ต่อปี โดยเป็นการขยายตัวทั้งด้านการก่อสร้างและด้านเครื่องมือเครื่องจักร โดยการลงทุนในด้านเครื่องมือเครื่องจักรขยายตัวร้อยละ 16.6 ขยายตัวต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนที่ขยายตัวร้อยละ 11.5 ตามการขยายตัวของการลงทุนในหมวดเครื่องมือและอุปกรณ์สำนักงาน โดยเฉพาะอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และซอฟต์แวร์ และเครื่องจักรอุตสาหกรรม สอดคล้องกับมูลค่าการนำเข้าสินค้าทุนที่เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม การลงทุนในหมวดยานพาหนะชะลอตัวลงสอดคล้องกับการชะลอตัวของยอดจดทะเบียนรถยนต์นั่งส่วนบุคคล และการลดลงของยอดจดทะเบียนรถบรรทุก ในส่วนการลงทุนด้านการก่อสร้างขยายตัวที่ร้อยละ 1.1 ชะลอลงจากไตรมาสก่อนที่ขยายตัวร้อยละ 3.0 โดยหมวดก่อสร้างอาคารที่อยู่อาศัยขยายตัวร้อยละ 0.5 ซึ่งพื้นที่อนุญาตก่อสร้างในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลลดลง ขณะที่พื้นที่ขออนุญาตก่อสร้างที่อยู่อาศัยในเขตเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลยังคงเพิ่มขึ้น ประกอบกับการก่อสร้างอาคารที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยขยายตัวร้อยละ 1.2 เป็นผลจากการก่อสร้างอาคารเพื่อการพาณิชย์ที่ขยายตัวร้อยละ 2.4 ขณะที่การก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรมลดลงร้อยละ -0.3

สำหรับทั้งปี 2569 การลงทุนภาคเอกชนที่แท้จริง คาดว่าจะขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 9.0 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ร้อยละ 8.5 ถึง 9.5) โดยมีปัจจัยบวกมาจากการที่ประเทศไทยได้ประสบความสำเร็จในการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศอย่างต่อเนื่องผ่านการอนุมัติสิทธิประโยชน์ กลไกการเร่งรัดการลงทุน (Thailand FastPass) ระหว่างหน่วยงานภาครัฐ และการจับคู่ธุรกิจของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) โดยจุดเด่นที่ทำให้ประเทศไทยสามารถดึงดูดการลงทุนได้สูงมาจากความพร้อมในเชิงโครงสร้างพื้นฐานที่โดดเด่นในภูมิภาคและจุดยืนของประเทศที่มีความเป็นกลางเชิงรุก (Active Neutrality) ทำให้ประเทศไทยเป็นจุดหมายที่ได้รับความสนใจจากนักลงทุนที่อาจต้องการย้ายฐานการผลิตจากความขัดแย้งเชิงภูมิรัฐศาสตร์ อย่างไรก็ตาม ยังควรติดตามปัจจัยที่จะส่งผลกระทบ ได้แก่ ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลางที่มีความผันผวนสูงและอาจทำให้ราคาพลังงานปรับตัวสูงขึ้นอีกครั้ง ความไม่แน่นอนจากนโยบาย กีดกันทางการค้าใหม่หลังจากอัตราภาษีศุลกากรชั่วคราวของสหรัฐฯ รวมทั้งความเปราะบางทางการเงิน โดยเฉพาะระดับหนี้ครัวเรือนและหนี้ธุรกิจ (SMEs) ที่ยังอยู่ในระดับสูง

ภาพที่ 21 ประเมินการอัตราการขยายตัวของการลงทุนภาคเอกชนที่แท้จริง

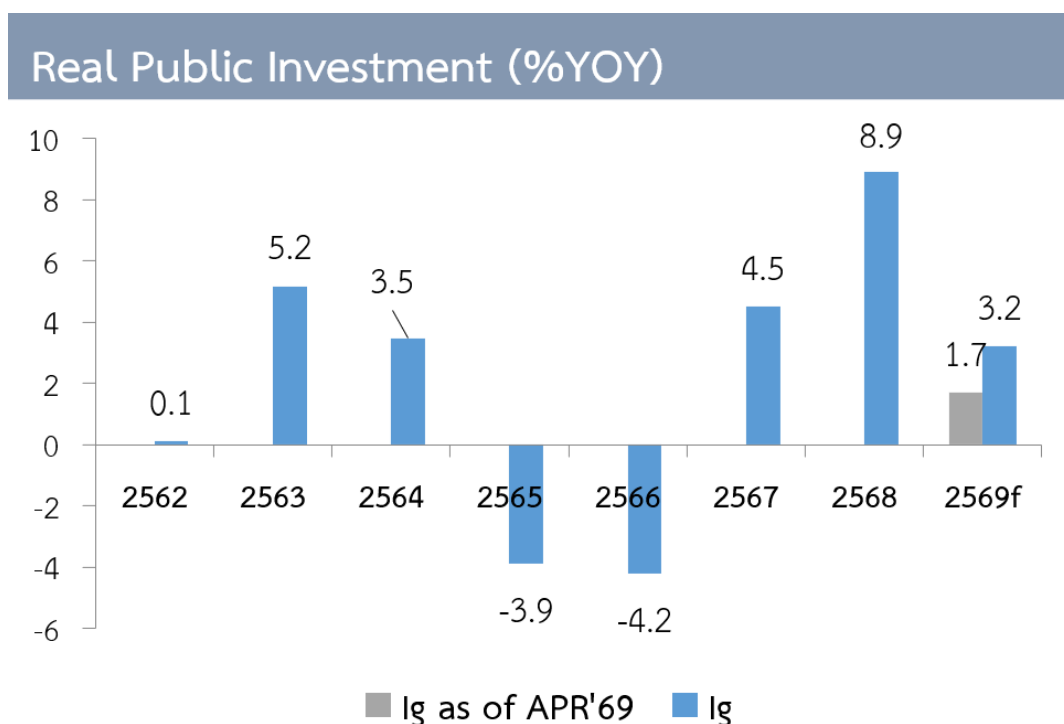
ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.)
 *หมายเหตุ f หมายถึงประมาณการ

4. การลงทุนภาครัฐที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่

ในไตรมาส 2 ปี 2569 การลงทุนภาครัฐที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่กลับมาหดตัวที่ร้อยละ -1.6 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ +9.4 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการชะลอตัวของการลงทุนในหมวดก่อสร้างที่ลดลงร้อยละ -0.3 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ +8.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่การลงทุนในหมวดเครื่องจักรเครื่องมือลดลงร้อยละ -6.8 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ +13.5 ในไตรมาสก่อนหน้า สำหรับอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายลงทุนในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 16.0 (สูงกว่าอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 14.9 ในไตรมาสก่อนหน้าแต่สูงกว่าร้อยละ 15.1 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน)

ในปี 2569 สศค. คาดว่า การลงทุนภาครัฐจะขยายตัวที่ร้อยละ 3.2 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 2.7 ถึง 3.7) ตามวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 จำนวน 3.78 ล้านล้านบาท ซึ่งประกอบด้วยวงเงินรายจ่ายลงทุน จำนวน 8.25 แสนล้านบาท ลดลงจากปีก่อนร้อยละ 0.4 ทั้งนี้ คาดว่ารายจ่ายลงทุนในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 จะเบิกจ่ายได้ จะเบิกจ่ายได้ 6.2 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ +14.7 หรือคิดเป็นอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 75.0 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุน

ภาพที่ 22 ประเมินการอัตราการขยายตัวของการลงทุนภาครัฐที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่
ปี 2569

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.)
*หมายเหตุ f หมายถึงประมาณการ

5. มูลค่าส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐ

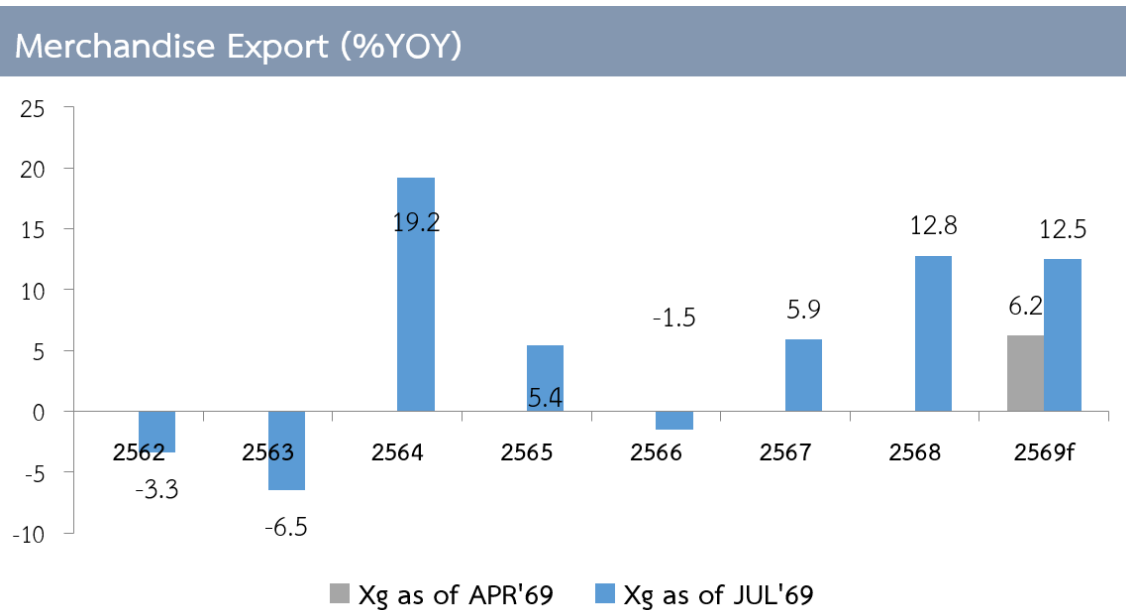
ในไตรมาส 1 ปี 2569 มูลค่าการส่งออกสินค้าอยู่ที่ 99,079 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยขยายตัวร้อยละ 17.6¹ เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน (%YoY) ทั้งนี้ การขยายตัวดังกล่าวเป็นผลจากการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม โดยเฉพาะในหมวดสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่ขยายตัวในเกณฑ์สูง สอดคล้องกับความต้องการในตลาดโลก ขณะที่การส่งออกสินค้าเกษตรกลับมาขยายตัวตามการเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลก โดยดัชนีปริมาณการส่งออกขยายตัวร้อยละ 13.7 ตามการเพิ่มขึ้นของปริมาณการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมเป็นสำคัญ ส่วนดัชนีราคาสินค้าส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.5 สำหรับกลุ่มสินค้าที่มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้น อาทิ อุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ เครื่องจักรและอุปกรณ์ รถกระบะและรถบรรทุก ผลิตภัณฑ์โลหะ เคมีภัณฑ์และปิโตรเคมี และทุเรียน ซึ่งขยายตัวร้อยละ 129.0 65.5 22.1 55.8 23.1 15.2 และ 26.7 ตามลำดับ ขณะที่กลุ่มสินค้าที่มีมูลค่าส่งออกลดลง อาทิ รถยนต์นั่ง อาหาร ยาง และเครื่องปรับอากาศ ซึ่งหดตัวร้อยละ 42.4 8.3 4.9 และ 3.5 ตามลำดับ ส่วนในมิติตลาดส่งออกหลัก พบว่า การส่งออกสินค้าไปยังตลาดคู่ค้าสำคัญส่วนใหญ่ยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ ตลาดสหรัฐฯ ตลาดอาเซียน (5) และตลาดสหภาพยุโรป (27) ขณะที่การส่งออกสินค้าไปยังตลาด CLMV ตลาดตะวันออกกลาง และตลาดฮ่องกงปรับตัวลดลง

สำหรับมูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐทั้งปี 2569 สศค. คาดว่า จะขยายตัวที่ร้อยละ 12.5 (ปรับขึ้นจากประมาณการครั้งก่อนที่ร้อยละ 6.2)² โดยได้รับอานิสงส์สำคัญจากอุปสงค์จากประเทศคู่ค้าหลักที่ปรับตัวดีขึ้น ประกอบกับการส่งออกสินค้าที่ขยายตัวได้ดีอย่างต่อเนื่องในช่วง 5 เดือนแรกของปี โดยเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 10.9 โดยเฉพาะกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมที่ได้รับแรงสนับสนุนจากการฟื้นตัวตามวัฏจักรเศรษฐกิจโลก ขณะที่ด้านการนำเข้า คาดว่ามูลค่าการนำเข้าสินค้าในรูปเงินดอลลาร์สหรัฐจะขยายตัวที่ร้อยละ 19.0 สอดคล้องกับทิศทางการเร่งตัวของการลงทุนภาคเอกชน ส่งผลให้มีการนำเข้าสินค้าประเภทเครื่องจักร เครื่องมือ และสินค้าทุนเพิ่มขึ้น รวมถึงได้รับปัจจัยสนับสนุนจากราคานำเข้าพลังงานที่ปรับตัวสูงขึ้นในช่วงไตรมาสที่ 2

1ฐานข้อมูลดุลการชำระเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย

2มูลค่าการส่งออกสินค้าตามระบบดุลการชำระเงิน (BOP basis) (คำนวณโดย สศค.)

ภาพที่ 23 ประเมินการอัตราการขยายตัวของมูลค่าส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐ

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

หมายเหตุ : อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกสินค้า คิดจาก USD Term ตามระบบดุลการชำระเงิน

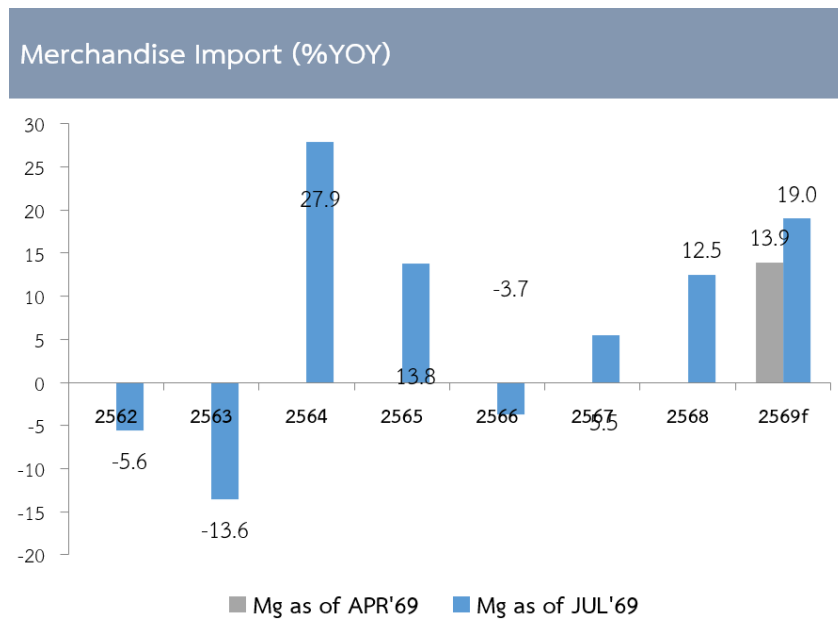
6. มูลค่านำเข้าสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐ

ในไตรมาส 2 ปี 2569 มูลค่าการนำเข้าสินค้ามีมูลค่า 111,155 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยขยายตัวร้อยละ 42.3³ ต่อเนื่องจากร้อยละ 33.2 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นการขยายตัวสูงสุดในรอบ 20 ไตรมาส โดยปริมาณและราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 27.7 และ 11.4 ตามลำดับ ส่งผลให้ดุลการค้าขาดดุล 13.0 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือ 392.6 พันล้านบาท เทียบกับการขาดดุล 0.3 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือ 9.6 พันล้านบาท ในไตรมาสก่อนหน้า ทั้งนี้ ในช่วงครึ่งแรกของปี 2569 มูลค่าการส่งออกสินค้าอยู่ที่ 194,175 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 17.6 ขณะที่มูลค่าการนำเข้าสินค้ามีมูลค่า 206,554 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 38.0 ส่งผลให้ดุลการค้าขาดดุล 12.4 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ

สำหรับมูลค่าการนำเข้าสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐทั้งปี 2569 สศค. คาดว่า จะขยายตัวร้อยละ 19.0 ซึ่งเป็นการขยายตัวที่สอดคล้องกับทิศทางการเร่งตัวของการลงทุนภาคเอกชน โดยส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าสินค้าประเภทเครื่องจักร เครื่องมือ และสินค้าทุนที่เพิ่มขึ้น เพื่อรองรับแนวโน้มการขยายตัวของการลงทุนและการผลิตในระยะต่อไป รวมถึงได้รับปัจจัยสนับสนุนจากราคานำเข้าพลังงานที่ปรับตัวสูงขึ้นในช่วงไตรมาสที่ 2

³ ฐานข้อมูลดุลการชำระเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย

ภาพที่ 24 ประมาณการอัตราการขยายตัวของมูลค่านำเข้าสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐ

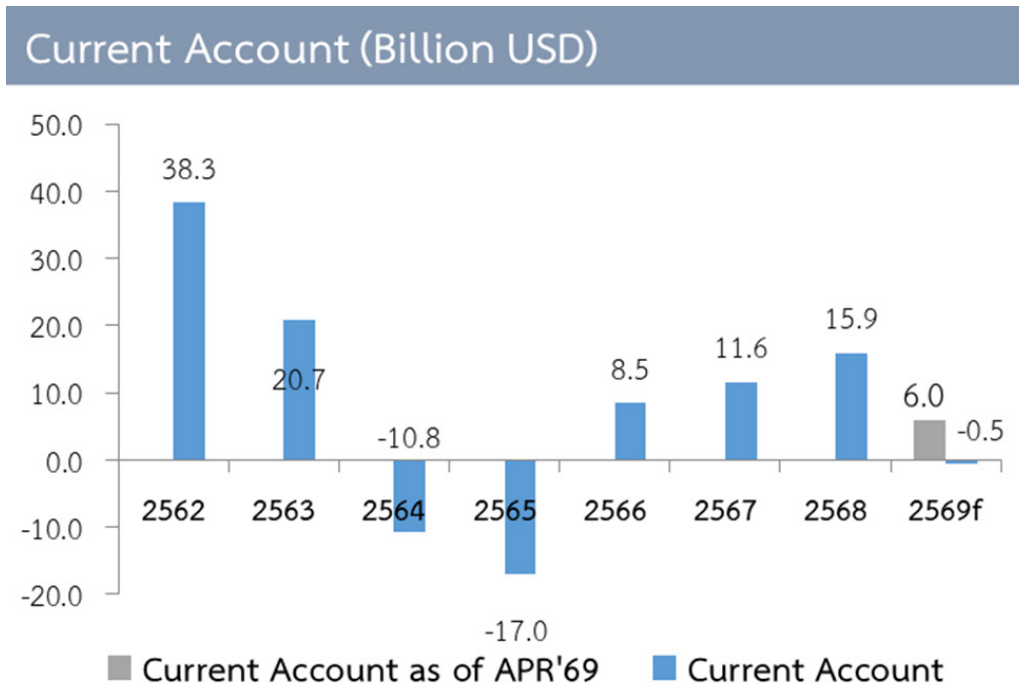
ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

หมายเหตุ: อัตราการขยายตัวของมูลค่าการนำเข้าสินค้า คิดจาก USD Term ตามระบบดุลการชำระเงิน

7. ดุลบัญชีเดินสะพัด

ดุลบัญชีเดินสะพัดในช่วงไตรมาสที่ 2 ปี 2569 ขาดดุลทั้งสิ้น 17.7 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งเป็นการขาดดุลเป็นครั้งแรกในรอบ 8 ไตรมาส เทียบกับการเกินดุล 1.4 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ในไตรมาสก่อนหน้า และการเกินดุล 1.6 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน สอดคล้องกับดุลการค้าที่ขาดดุลสูงสุดเป็นประวัติการณ์ ตามการเร่งตัวขึ้นของการนำเข้ากลุ่มวัตถุดิบและสินค้าชั้นกลาง โดยเฉพาะสินค้าอุตสาหกรรม ขณะที่ดุลบริการ รายได้ปฐมภูมิ และรายได้ทุติยภูมิกลับมาขาดดุล 5.6 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งเป็นการขาดดุลมากที่สุดในรอบ 8 ไตรมาส เทียบกับการเกินดุล 1.7 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ในไตรมาสก่อนหน้า และการขาดดุล 4.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยมีสาเหตุสำคัญจากการขาดดุลบริการขนส่ง อันเป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของค่าระวางเรือและค่าใช้จ่ายส่วนเพิ่มจากสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลาง

ภาพที่ 25 ประมาณการดุลบัญชีเดินสะพัด

ที่มา : ธปท. รวบรวมและคาดการณ์โดย สศค.

ในปี 2569 คาดว่าดุลบัญชีเดินสะพัดจะขาดดุลทั้งสิ้น -0.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ -0.1 ของ GDP โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ -3.6 ถึง 2.6 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือประมาณร้อยละ -0.6 ถึง 0.4 ของ GDP) ขาดดุลจากปี 2568 มีสาเหตุหลักจากการขาดดุลในช่วงครึ่งแรกของปี 2569 ซึ่งเป็นผลจากการขาดดุลในหมวดพลังงานในระดับสูง โดยคาดว่าดุลการค้าตามระบบดุลการชำระเงินจะเกินดุลทั้งสิ้น 6.1 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ เกินดุลลดลงจากปี 2568 โดยมีมูลค่าการส่งออกที่ชะลอตัวลงมากกว่าการชะลอตัวลงของมูลค่าการนำเข้า ทั้งนี้ คาดว่ามูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐจะขยายตัวร้อยละ 12.5 ขณะที่มูลค่าการนำเข้าจะขยายตัวร้อยละ 19.0 ตามการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและความต้องการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้ดุลการค้าเกินดุลลดลง และเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ดุลบัญชีเดินสะพัดในปี 2569 ขาดดุลเล็กน้อย

ประมาณการเงินเฟ้อในปี 2569

เงินเฟ้อทั่วไป (headline inflation) เดือน ก.ค. 69 เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.95 (YoY) ชะลอลงจากร้อยละ 2.42 ในเดือน มิ.ย. 69 เนื่องจากราคาน้ำมันเชื้อเพลิงในประเทศยังคงอยู่ในระดับสูงกว่าปีก่อน จากผลกระทบของสถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลางที่ยังยืดเยื้อและมีการปฏิบัติการทางทหารรอบใหม่ ซึ่งส่งผลกระทบต่อค่าโดยสารสาธารณะปรับตัวสูงขึ้น นอกจากนี้ ราคาอาหารสำเร็จรูปปรับตัวสูงขึ้นเป็นวงกว้าง รวมทั้งราคาผักสดที่สูงขึ้นจากฐานราคาต่ำในปีก่อนและผลกระทบจากปรากฏการณ์เอลนีโญ อย่างไรก็ดี เมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมา อัตราเงินเฟ้อทั่วไปลดลงร้อยละ -0.73 (MoM) โดยปัจจัยสำคัญมาจากราคาน้ำมันเชื้อเพลิงในประเทศที่ลดลงจากมาตรการดูแลราคาขายปลีกของรัฐบาล รวมถึงราคาผลไม้สดที่ลดลงจากอุปทานที่เข้าสู่ตลาดในปริมาณมาก ทั้งนี้ เงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ย 7 เดือนแรกของปี 2569 อยู่ที่ร้อยละ 1.21

ทั้งนี้ เมื่อหักอาหารสดและพลังงานออกแล้ว อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (core inflation) สูงขึ้นร้อยละ 1.34 (YoY) และเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า สูงขึ้นร้อยละ 0.08 (MoM) ขณะที่เงินเฟ้อพื้นฐานเฉลี่ย 7 เดือนแรกของปีอยู่ที่ร้อยละ 0.87

เมื่อดูองค์ประกอบของการเปลี่ยนแปลงรายหมวด (YoY) พบว่า หมวดพลังงาน หมวดพาหนะ การขนส่งและการสื่อสาร และหมวดอื่น ๆ ที่ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม ยังคงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้เงินเฟ้อเพิ่มขึ้น โดยดัชนีราคาเพิ่มขึ้น ร้อยละ 6.54 ร้อยละ 4.75 และร้อยละ 1.88 ตามลำดับ ขณะที่หมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.04 โดยเฉพาะอาหารสำเร็จรูปที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.25

ทั้งนี้ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.) คาดว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปปี 2569 จะอยู่ที่ร้อยละ 2.0 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 1.5 ถึง 2.5) ปรับลดลงจากประมาณการรอบเดือนเมษายนที่ร้อยละ 3.0 ตามแรงกดดันด้านราคาพลังงานที่อ่อนคลายลง โดยมีสมมติฐานราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยทั้งปีที่ 82.0 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล (ช่วงคาดการณ์ที่ 77.0 ถึง 87.0 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล) ลดลงจากสมมติฐานเดิมที่ 91.0 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล ทั้งนี้ อัตราเงินเฟ้อที่คาดการณ์ยังอยู่ในกรอบเป้าหมาย

ปัจจัยสำคัญที่ต้องติดตามในปี 69 ได้แก่ 1) ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลาง ที่ยังมีความไม่แน่นอนและอาจกลับมากดดันราคาพลังงานและสินค้าโภคภัณฑ์ 2) ความผันผวนของระบบการค้าโลกและมาตรการกีดกันทางการค้า ซึ่งอาจกระทบห่วงโซ่อุปทานและต้นทุนสินค้า 3) สถานการณ์เอลนีโญและภัยแล้ง ที่อาจกระทบผลผลิตและราคาสินค้าเกษตร และ 4) ความเปราะบางทางการเงิน โดยเฉพาะหนี้ครัวเรือนและหนี้ของ SMEs ที่ยังอยู่ในระดับสูง

ทั้งนี้ กระทรวงพาณิชย์คาดการณ์อัตราเงินเฟ้อทั่วไปปี 2569 อยู่ระหว่างร้อยละ 1.5 – 2.5 (ค่ากลางร้อยละ 2.0) โดยในเดือน ส.ค. 69 คาดว่าเงินเฟ้อจะยังเป็นบวกต่อเนื่อง จากราคาน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าโดยสารอาหารสำเร็จรูป และผักสด ขณะที่ค่ากระแสไฟฟ้าและราคาผลไม้สดเป็นปัจจัยช่วยลดแรงกดดันด้านเงินเฟ้อ

Thailand's Key Economic Indicators

เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจ (Economic Indicators) ในเดือนมิถุนายน 2569

เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจ รายเดือน	2568	2568				2569				
		Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	พ.ค.	มิ.ย.	YTD
ภาวะเศรษฐกิจภายนอก										
ราคาน้ำมันดิบ Dubai (ดอลลาร์สหรัฐ/บาร์เรล)/7	68.32	75.79	66.09	68.3	64.41	74.87	88.45	94.64	77.95	81.71
อัตราดอกเบี้ย Federal Fund (%) /7	4.00 – 4.25	4.25 – 4.50	4.25–4.50	4.25–4.50	3.75–4.00	3.50–3.75	3.50–3.75	3.50–3.75	3.50–3.75	3.50–3.75
ด้านอุปสงค์										
การบริโภคภาคเอกชน										
ภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ระดับราคาคงที่ (%YoY)/1	3.8	3.0	2.3	6.8	3.1	1.6	n.a.	4.6	n.a.	3.7
ปริมาณจำหน่ายรถยนต์นั่งจดทะเบียนใหม่ (%YoY)/13	4.2	-12.2	6.0	7.7	24.9	27.4	14.5	15.2	18.7	21.1
ปริมาณรถจักรยานยนต์จดทะเบียนใหม่ (%YoY)/12	1.5	1.8	1.7	4.0	-1.5	1.5	6.8	2.9	13.6	4.1
ปริมาณการนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคดอลลาร์สหรัฐ (%YoY)/14	4.4	4.3	5.2	5.0	3.1	2.0	5.4	3.4	6.4	3.7
ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคต่อเศรษฐกิจโดยรวม (ระดับ)/5	53.8	57.8	54.1	50.8	52.3	52.8	50.3	49.5	50.7	51.5
การลงทุนภาคเอกชน										
ปริมาณการนำเข้าสินค้าทุนในรูปดอลลาร์สหรัฐ (%YoY)/14	15.6	2.5	29.9	19.4	12.4	29.2	27.6	19.0	37.2	28.3
ปริมาณรถยนต์เชิงพาณิชย์จดทะเบียนใหม่ (%YoY)/13	-8.9	-12.8	-8.7	-8.2	-4.5	-7.7	-9.9	-14.7	-3.7	-8.8
ภาษีจากการทำธุรกรรมอสังหาริมทรัพย์รวม (%YoY)/1	-9.6	-7.9	-10.4	-9.5	-10.5	-3.9	5.2	0.9	8.1	0.8
ปริมาณจำหน่ายปูนซีเมนต์ (%YoY) /14	3.8	18	7.1	-7.4	-12	-1.3	1.8	3.9	1.6	0.1
ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง (%YoY) /4	0.3	0.3	0.4	0.4	0.1	1.0	6.5	7.2	6.3	3.7
การค้าระหว่างประเทศ										
มูลค่าการส่งออก (พณีสถิติดอลลาร์สหรัฐ); ระบบศุลกากร /4	339.6	81.5	85.3	87.3	96.4	96.2	100.6	34.3	34.7	196.7
(%YoY) /4	12.9	15.6	15.0	12.1%	10.0	17.4	17.7	10.5	20.8	17.6
ราคาสินค้าส่งออก (%YoY) /4	0.7	0.8	0.5	0.5	1.0	2.3	3.6	3.8	3.5*	3.0
ปริมาณการส่งออก (%YoY)/14	11.7	14.7	14.0	11.6	8.9	14.7	13.6	6.5	16.7*	14.2
มูลค่าการนำเข้า (พณีสถิติดอลลาร์สหรัฐ);ระบบศุลกากร/4	344.9	80.5	86.5	87.6	91.7	105.6	122.8	40.0	41.2	228.5
(%YoY) /4	12.9	6.6	14.8	12.6	17.5	32.4	43.3	35.1	50.3	38.
ราคาสินค้านำเข้า (%YoY) /4	2.9	3.5	1.6	2.9	3.6	6.4	12.4	13.2	11.9*	9.4%
ปริมาณการนำเข้า (%YoY) /14	10.1	3.0	13.0	9.4	13.4	24.3	27.5	19.4	34.3*	25.9
ดุลการค้า (พณีสถิติดอลลาร์สหรัฐ);ระบบศุลกากร/4	-5.3	1.0	0.1	-0.3	4.7	-9.5	n.a.	-5.7	-6.5	-31.7

เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจ (Economic Indicators) ในเดือนมิถุนายน 2569

เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจ รายเดือน	2568	2568				2569				
		Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	พ.ค.	มิ.ย.	YTD
ด้านอุปทาน										
ภาคการเกษตร										
ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร (%YoY) /6	3.4	2.8	8.7	4.1	0.3	4.9	0.5	-1.7	-1.8	2.8
ดัชนีราคาสินค้าเกษตร (%YoY) /6	-9.8	-1	-11.7	-12.9	-13.7	-8.5	6.1	5.3	10.1	-1.4
รายได้เกษตรกรที่แท้จริง (%YoY) /14	-6.9	0.3	-3.5	-8.5	-12.7	-3.4	4.0	0.8	5.9	0.0
การจ้างงานภาคเกษตร (%YoY)/3	-2.8	-3.1	-0.9	-2.9	-3.4	6.2	5.6	7.8	3.3	5.8
ภาคอุตสาหกรรม										
ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (%YoY) /9	-0.4	-0.9	1.4	-1.9	-0.3	0.9	-1.8	-1.3	-3.1	-0.4
มูลค่าการนำเข้าวัตถุดิบในรูปดอลลาร์สหรัฐ (%YoY)/4	12.7	4.2	9.3	8.4	29.1	56.2	47.1	34.4	71.2	51.3
ปริมาณการนำเข้าวัตถุดิบในรูปดอลลาร์สหรัฐ (%YoY)/14	17.3	8.7	14.7	14.3	31.4	40.9	33.2	21.5	55.6*	36.9
อัตราการใช้กำลังการผลิต (%) /9	59.1	61.6	59.4	57.8	57.5	61.3	57.5	59.6	57.6	59.4
การจ้างงานภาคอุตสาหกรรม (%YoY)/3	-0.1	-1.7	-0.7	0.4	-0.8	1.8	3.2	5.5	0.0	2.3
ดัชนีความเชื่อมั่นภาคอุตสาหกรรม(ระดับ)/8	89	92.3	88.6	86.9	88.2	89.1	86.1	84.7	88.2	87.6
ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI)/15	50.6	52.2	50.9	48.6	50.6	50.9	46.2	44.8	47.8	48.6
ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อ (PMI)	52.7	50	50.8	53.1	56.9	53.4	53.0	52.6	53.6	53.2
ภาคบริการ										
จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ (ล้านคน)/10	32.97	9.55	7.14	7.43	8.86	9.32	6.56	2.35	1.84	15.87
(%YoY) /14	-7.2	1.9	-12.2	-13.5	-6.3	-2.4	-8.1	3.5	-9.8	-4.9
จำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย (%YoY)/10	3.4	3.8	5.5	3.1	1.2	2.0	2.1	2.2	1.4	2.0
การจ้างงานภาคบริการ (%YoY) /3	0.8	1.5	0.9	0.7	0.6	5.0	5.5	5.0	6.0	5.4
เสถียรภาพทางเศรษฐกิจต่างประเทศ										
อัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ย (บาท/ดอลลาร์สหรัฐ)/2	32.9	33.9	33.1	32.3	32.1	31.62	32.61	32.53	32.91	32.09
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ)/2	15.9	12.1	1.5	2.7	-0.4	1.4	n.a.	-6.4	n.a.	-12.8
ทุนสำรองทางการ (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ)/2	281.9	245.3	262.4	273.3	281.9	280.5	279.2	287.5	279.2	279.2
ฐานซื้อเงินตราต่างประเทศล่วงหน้าสุทธิ (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ)/2	23.7	24.9	22.3	23.2	23.6	23.1	23.0	22.8	23.0	23.0
เสถียรภาพทางเศรษฐกิจในประเทศ										
อัตราการว่างงาน (%) /3	0.8	0.9	0.9	0.8	0.7	0.9	1.0	1.0	0.9	0.9
จำนวนผู้ประกันตนมาตรา 33 (ล้านคน)	12.18	12.09	12.14	12.16	12.18	12.13	12.24	12.19	12.24	12.24
ดัชนีราคาผู้ผลิต (%YoY)/4	-2.3	-0.4	-3.6	-3.4	-1.6	1.3	8.2	8.5	7.2	4.7

เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจ (Economic Indicators) ในเดือนมิถุนายน 2569

เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจ รายเดือน	2568	2568				2569				
		Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	พ.ค.	มิ.ย.	YTD
อัตราเงินเฟ้อทั่วไป (%YoY) /4	-0.14	1.08	0.37	-0.01	-0.51	-0.54	2.7	2.79	2.42	1.08
อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (%YoY)/4	0.84	0.89	0.97	0.9	0.62	0.58	1.0	0.92	1.23	0.79
หนี้สาธารณะต่อ GDP(%)1	66.1	64.6	64.3	64.8	66.1	66.4	n.a.	66.8	n.a.	66.8
ภาวะเศรษฐกิจต่างประเทศ										
ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อของโลก (Global Composite PMI) (ระดับ)/16	52.1	51.8	51.2	52.6	52.6	52.3	51.9	51.9	52.0	52.1
ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อของโลก ภาคการผลิต (Global Manufacturing PMI) (ระดับ)/16	50.3	50.3	49.9	50.4	50.6	51.3	52.5	52.7	52.2	51.9
ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อของโลก ภาคบริการ (Global Service PMI) (ระดับ)/16	52.5	52.1	51.6	53.3	53.2	52.3	51.4	51.3	51.7	51.9

เครื่องชี้ภาคการคลัง	FY2568	FY2568				FY2569					
		Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	พ.ค.	มิ.ย.	FY/YTD
รายจ่ายปีปัจจุบัน (พันล้านบาท)	3,464.3	1,160.6	784.4	760.1	759.3	1,321.7	773.5	819.7	247.5	324.6	2,915.0
%YoY	2.0%	27.5%	37.4%	-28.0%	-11.6%	13.9%	-1.4%	7.8%	22.2%	6.2%	7.8%
รายจ่ายประจำ (พันล้านบาท)	2,924.0	1,035.4	664.7	634.6	589.3	1,166.9	650.6	687.2	206.0	275.2	2,504.8
%YoY	3.4%	20.5%	25.5%	-28.1%	5.7%	12.7%	-2.1%	8.3%	28.8%	5.0%	7.3%
รายจ่ายลงทุน (พันล้านบาท)	540.3	125.2	119.7	125.5	170	154.8	122.9	132.5	41.5	49.4	410.2
%YoY	-4.7%	145.2%	190.3%	-27.5%	-43.6%	23.7%	2.7%	5.6%	-2.4%	12.9%	10.8%
รายจ่ายปีก่อน (พันล้านบาท)	258.7	101.2	67.8	37.9	51.8	111.2	76.0	45.8	14.8	13.8	233.0
%YoY	76.7%	88.9%	86.0%	70.8%	51.4%	9.9%	12.1%	20.9%	23.3%	5.1%	12.6%
รายจ่ายรวม (พันล้านบาท)	3,723.0	1,261.8	852.2	798	811.1	1,433.0	849.6	865.5	262.4	338.4	3,148.1
%YoY	5.1%	30.9%	40.4%	-26.0%	-9.20%	13.6%	-0.3%	8.5%	22.3%	6.1%	8.1%

ที่มา:

^{1/}กระทรวงการคลัง ^{2/}ธนาคารแห่งประเทศไทย ^{3/}สำนักงานสถิติแห่งชาติ ^{4/}กระทรวงพาณิชย์ ^{5/}มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

^{6/}สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ^{7/}Reuters ^{8/}สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ^{9/}สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

^{10/}กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ^{11/}กรมจัดเก็บประกอบด้วยกรมสรรพากร กรมสรรพสามิต และกรมศุลกากร ^{12/}กรมการขนส่งทางบก

^{13/}บริษัท โตโยต้า มอเตอร์ ประเทศไทย จำกัด ^{14/}คำนวณโดยสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

^{15/}สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ^{16/}CEIC

ภาคการคลัง

รายงานสรุปสถานการณ์ด้านการคลัง

รายงานสรุปสถานการณ์ด้านการคลังในช่วงไตรมาสที่ 3

ของปีงบประมาณ 2569 (ตุลาคม 2568 – มิถุนายน 2569)

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 กำหนดวงเงินงบประมาณรายจ่ายจำนวน 3,780,600 ล้านบาท หรือประมาณร้อยละ 19.5 ของ GDP¹ โดยเป็นการจัดทำงบประมาณแบบขาดดุล (Expansionary Fiscal Policy) จำนวน 860,000 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 4.4 ของ GDP ลดลงจากปีงบประมาณ 2568 หรือคิดเป็นร้อยละ -0.7 โดยแบ่งออกเป็น รายจ่ายประจำ 2,652,642 ล้านบาท ลดลงจากปีที่แล้ว 25,794 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ -1.0 รายจ่ายลงทุน 861,736 ล้านบาท ลดลงจากปีที่แล้ว 70,626 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ -7.6 และรายจ่ายชำระคืนต้นเงินกู้ 151,200 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณปีที่แล้ว 1,100 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 0.7

ในช่วงครึ่งแรกของปีงบประมาณ 2569 (ต.ค. 68 – มี.ค. 69) รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิ 1,243,788 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 7,472 ล้านบาท หรือร้อยละ 0.6 แต่สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน 44,138 ล้านบาท หรือร้อยละ 3.7 สำหรับการเบิกจ่ายงบประมาณรวมสามารถเบิกจ่ายได้ทั้งสิ้น 2,282,548 ล้านบาท สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า 168,493 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 8.0 ทั้งนี้ การเบิกจ่ายเงินงบประมาณข้างต้นเป็นรายจ่ายปีปัจจุบันเบิกจ่ายได้จำนวน 2,095,295 ล้านบาท สูงกว่าปีก่อน 150,271 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 7.7 หรือเมื่อเปรียบเทียบกับวงเงินงบประมาณคิดเป็นอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 55.4 ส่งผลให้ดุลเงินงบประมาณขาดดุล จำนวน 1,039,970 ล้านบาท

หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2569 มีจำนวน 12,681,203.98 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 66.38 ของ GDP ทั้งนี้ ระดับหนี้สาธารณะคงค้างยังอยู่ในระดับที่มีเสถียรภาพ สะท้อนได้จาก (1) หนี้สาธารณะคงค้างเป็นหนี้ในประเทศถึงร้อยละ 99.26 และ (2) หนี้สาธารณะคงค้างแบ่งตามอายุคงเหลือเป็นหนี้ระยะยาวถึงร้อยละ 88.87 ทำให้มีความเสี่ยงด้านการผิดนัดชำระหนี้อยู่ในระดับต่ำ เนื่องจากรัฐบาลสามารถออกขายพันธบัตรใหม่เพื่อชำระหนี้เดิมที่ครบกำหนดชำระได้ นอกจากนี้ หนี้สาธารณะคงค้างต่อ GDP ยังอยู่ภายใต้กรอบความยั่งยืนทางการคลังที่ตั้งไว้ไม่เกินร้อยละ 70 ของ GDP

1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (GDP) ปี 2569 เท่ากับ 19,409,000 ล้านบาท ที่มา งบประมาณโดยสังเขป ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 สำนักงบประมาณ

ผลการดำเนินนโยบายการคลังในช่วงไตรมาสที่ 3 ของปีงบประมาณ 2569 (ต.ค. 68 – มิ.ย. 69)

1. ผลการจัดเก็บรายได้รัฐบาล

ผลการจัดเก็บรายได้รัฐบาลในช่วงครึ่งแรกของปีงบประมาณ 2569 (ต.ค. 68 – มิ.ค. 69) รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิ จำนวน 1,243,788 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 7,472 ล้านบาท หรือร้อยละ 0.6 แต่สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน 44,138 ล้านบาท หรือร้อยละ 3.7 ทั้งนี้ ผลการจัดเก็บรายได้ แยกตามหน่วยงานจัดเก็บสรุปได้ ดังนี้

กรมสรรพากร

จัดเก็บรายได้รวม 992,095 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 7,406 ล้านบาท หรือร้อยละ 0.8 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 2.7 โดยภาษีที่จัดเก็บได้สูงกว่าประมาณการที่สำคัญ ได้แก่ ภาษีมูลค่าเพิ่ม จัดเก็บได้ 506,332 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 27,512 ล้านบาท หรือร้อยละ 5.7 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 3.8 โดยภาษีมูลค่าเพิ่มจากการจัดเก็บในประเทศ จัดเก็บได้สูงกว่าประมาณการ 28,225 ล้านบาท หรือร้อยละ 9.7 นอกจากนี้ ภาษีมูลค่าเพิ่มจากการนำเข้าจัดเก็บได้ต่ำกว่าประมาณการ 713 ล้านบาท หรือร้อยละ 0.4 ภาษีเงินได้นิติบุคคล จัดเก็บได้ 220,407 ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการ 14,981 ล้านบาท หรือร้อยละ 6.4 แต่สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 1.8 จากภาษีเงินได้นิติบุคคลหัก ณ ที่จ่ายจากค่าบริการและจำหน่ายกำไร (ภ.ง.ด. 54) และเงินได้นิติบุคคลหัก ณ ที่จ่ายภาคเอกชน (ภ.ง.ด. 53) เป็นหลัก

กรมสรรพสามิต

จัดเก็บรายได้รวม 285,817 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 5,716 ล้านบาท หรือร้อยละ 2.0 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 7.9 โดยมีผลการจัดเก็บภาษีที่สำคัญ ดังนี้ ภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน จัดเก็บได้ 128,591 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 4,944 ล้านบาท หรือร้อยละ 4.0 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 10.3 เนื่องจากการปรับเพิ่มอัตราภาษีน้ำมันเบนซินและดีเซล 1 บาทต่อลิตร อย่างไรก็ตาม ปริมาณน้ำมันดีเซลที่ชำระภาษีต่ำกว่าประมาณการ ภาษีสุรา จัดเก็บได้ 33,053 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 1,155 ล้านบาท หรือร้อยละ 3.6 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 6.0 เนื่องจากปริมาณสุราที่ชำระภาษีสูงกว่าประมาณการ

กรมศุลกากร

จัดเก็บรายได้รวม 285,817 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 5,716 ล้านบาท หรือร้อยละ 2.0 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 7.9 โดยมีผลการจัดเก็บภาษีที่สำคัญ ดังนี้ ภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน จัดเก็บได้ 128,591 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 4,944 ล้านบาท หรือร้อยละ 4.0 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 10.3 เนื่องจากการปรับเพิ่มอัตราภาษีน้ำมันเบนซินและดีเซล 1 บาทต่อลิตร อย่างไรก็ตาม ปริมาณน้ำมันดีเซลที่ชำระภาษีต่ำกว่าประมาณการ ภาษีสุรา จัดเก็บได้ 33,053 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 1,155 ล้านบาท หรือร้อยละ 3.6 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 6.0 เนื่องจากปริมาณสุราที่ชำระภาษีสูงกว่าประมาณการ

รัฐวิสาหกิจ

นำส่งรายได้รวม 96,192 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 12,347 ล้านบาท หรือร้อยละ 14.7 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 21.7 เนื่องจากรัฐวิสาหกิจบางแห่งมีการนำส่งรายได้ต่างมาจากปีก่อน การนำส่งระหว่างกาล และการนำส่งกำไรสุทธิเร็วกว่าที่ประมาณการไว้ ประกอบกับบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) จ่ายปันผลระหว่างกาลสูงกว่าที่ประมาณการไว้

หน่วยงานอื่น

จัดเก็บรายได้รวม 98,931 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 12,984 ล้านบาท หรือร้อยละ 15.1 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 4.3 ส่วนราชการอื่น จัดเก็บรายได้รวม 88,552 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 11,423 ล้านบาท หรือร้อยละ 14.8 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 4.4 จากการนำส่งเงินส่วนเกินจากการจำหน่ายพันธบัตรจากการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล การนำส่งคืนเงินกันชดเชยภาษีสำหรับสินค้าส่งออกคืนเป็นรายได้แผ่นดินสูงกว่าประมาณการ และการเรียกให้ทุนหมุนเวียนนำทุนหรือผลกำไรส่วนเกินส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินเป็นหลัก อย่างไรก็ตาม รายได้จากสัมปทานปิโตรเลียมจัดเก็บได้ต่ำกว่าประมาณการ เนื่องจากราคาก๊าซธรรมชาติต่ำกว่าที่ประมาณการไว้ กรมธนารักษ์ จัดเก็บรายได้รวม 10,379 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 1,561 ล้านบาท หรือร้อยละ 17.7 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 3.4 จากรายได้ด้านที่ราชพัสดุเป็นหลัก

ตารางที่ 1 ผลการเบิกจ่ายงบประมาณในช่วงไตรมาสที่ 3 ของปีงบประมาณ 2569

(ต.ค. 68 – มิ.ย. 69)

(หน่วย: ล้านบาท)	ปีงบประมาณ 2569 (ต.ค. 68 – มิ.ย. 69)	เปรียบเทียบปีนี้กับ ปีก่อนเปลี่ยนแปลง ร้อยละต่อปี	เปรียบเทียบปีนี้กับประมาณการ ตามเอกสารงบประมาณ	
			จำนวน	เปลี่ยนแปลง ร้อยละ
1. กรมสรรพากร	1,757,600	5.4	35,336	2.1
2. กรมสรรพสามิต	433,056	8.1	1,268	0.3
3. กรมศุลกากร	85,767	0.5	(5,833)	(6.4)
รวมรายได้ 3 กรมจัดเก็บ	2,276,423	5.7	30,771	1.4
4. รัฐวิสาหกิจ	170,241	22.6	29,485	20.9
5. หน่วยงานอื่น	138,652	(4.5)	13,023	10.4
รวมรายได้จัดเก็บ (Gross)	2,585,316	6.1	73,279	2.9
หัก ^{1/}	352,017	9.9	16,157	4.8
หักเงินจัดสรรจาก VAT ให้ อปท. ตามพรบ. กำหนดแผนฯ	74,768	10.4	6,226	9.1
รวมรายได้สุทธิ (Net)	2,158,531	5.3	50,896	2.4

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

หมายเหตุ: ^{1/} หักเงินคืนภาษีของกรมสรรพากร, อากรถยนต์กรมศุลกากร, เงินจัดสรรรายได้จาก VAT ให้ อปท., เงินกันชดเชยภาษีสำหรับสินค้าส่งออก

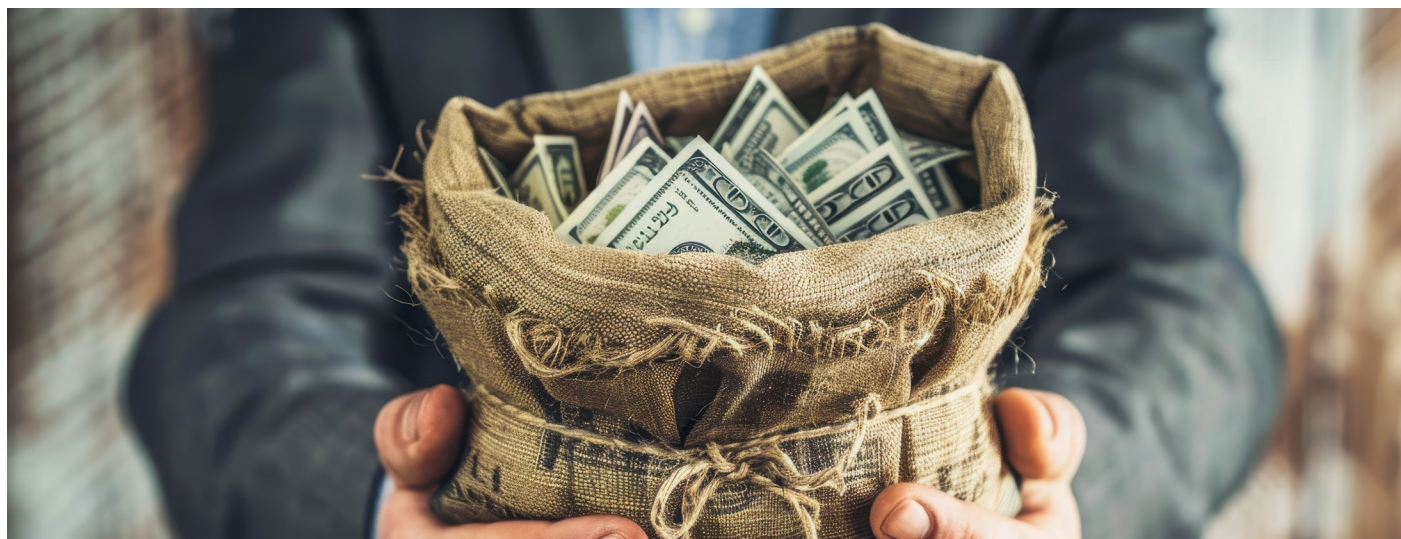
ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

2. ผลการเบิกจ่ายงบประมาณในช่วงไตรมาสที่ 3 ของปีงบประมาณ 2569 (ต.ค. 68 – มิ.ย. 69)

การเบิกจ่ายงบประมาณในช่วงไตรมาสที่ 3 ของปีงบประมาณ 2569 (ต.ค. 68 – มิ.ย. 69) จำนวน 3,148,064 ล้านบาท สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน 236,054 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 8.1 ประกอบด้วย (1) รายจ่ายปัจจุบัน เบิกจ่ายได้จำนวน 2,915,014 ล้านบาท คิดเป็นอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 77.1 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2569 (3,780,600 ล้านบาท) สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน 209,911 ล้านบาท หรือร้อยละ 7.8 และ (2) รายจ่ายปีก่อน เบิกจ่ายได้จำนวน 233,050 ล้านบาท คิดเป็นอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 72.7 ของวงเงินรายจ่ายปีก่อน (320,697 ล้านบาท) สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน 26,143 ล้านบาท หรือร้อยละ 12.6 ต่อปี ทั้งนี้ รายจ่ายปัจจุบันจำนวน 2,915,014 ล้านบาท ประกอบด้วย (1.1) รายจ่ายประจำ เบิกจ่ายได้จำนวน 2,504,790 ล้านบาท (คิดเป็นร้อยละ 84.2 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำหลังโอนเปลี่ยนแปลง จำนวน 2,976,487 ล้านบาท) สูงกว่าช่วงเดียวกันปีที่แล้ว คิดเป็นร้อยละ 7.3 ซึ่งมีสาเหตุหลักมาจากรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลัง รัฐวิสาหกิจ กระทรวงการคลัง และกระทรวงศึกษาธิการ เบิกจ่ายสูงกว่าปีที่แล้ว และ (1.2) รายจ่ายลงทุน เบิกจ่ายได้จำนวน 410,224 ล้านบาท (คิดเป็นร้อยละ 51.0 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุนหลังโอนเปลี่ยนแปลง จำนวน 804,113 ล้านบาท) สูงกว่าปีที่แล้ว คิดเป็นร้อยละ 10.8 ต่อปี โดยมีสาเหตุหลักมาจากกระทรวงมหาดไทย รัฐวิสาหกิจ กระทรวงกลาโหม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงคมนาคม เบิกจ่ายสูงกว่าช่วงเดียวกันปีที่แล้ว

ทั้งนี้ การเบิกจ่ายเงินงบประมาณที่สำคัญ เช่น รายจ่ายชำระหนี้ของกระทรวงการคลัง 363,740 ล้านบาท งบรายจ่ายอื่นของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ จำนวน 181,329 ล้านบาท เงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 155,919 ล้านบาท เงินอุดหนุนของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จำนวน 126,613 ล้านบาท และเงินรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลัง จำนวน 123,541 ล้านบาท เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังมีการเบิกจ่ายงบกลางรายการที่สำคัญ เช่น เงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ จำนวน 309,676 ล้านบาท ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานของรัฐ จำนวน 94,274 ล้านบาท เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น จำนวน 61,620 ล้านบาท ค่าใช้จ่ายเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ จำนวน 25,000 ล้านบาท และเงินสำรองเงินสมทบและเงินชดเชยของข้าราชการ จำนวน 18,677 ล้านบาท เป็นต้น

ตารางที่ 2 ผลการเบิกจ่ายงบประมาณในช่วงไตรมาสที่ 3 ของปีงบประมาณ 2569

(ต.ค. 68 – มิ.ย. 69)

ประเภทรายจ่าย (หน่วย: ล้านบาท)	วงเงินงบประมาณ รายจ่าย	ปีงบประมาณ 2569 (ต.ค. 68 – มิ.ย. 69)	เปลี่ยนแปลง ร้อยละต่อปี	ร้อยละต่อวงเงิน งบประมาณ
1. รายจ่ายปัจจุบัน	3,780,600	2,915,014	7.8	77.1
1.1 รายจ่ายประจำ	2,976,487	2,504,790	7.3	84.2
1.2 รายจ่ายลงทุน	804,113	410,224	10.8	51.0
2. รายจ่ายปีก่อน	320,697	233,050	12.6	72.7
3. รายจ่ายรวม (1+2)	4,101,297	3,148,064	8.1	76.8

ที่มา : กรมบัญชีกลาง และสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

3. ฐานะการคลังในช่วงไตรมาสที่สามของปีงบประมาณ 2569 (ต.ค. 68 – มิ.ย. 69)

กระทรวงการคลังรายงานข้อมูลฐานะการคลังของรัฐบาลตามระบบกระแสเงินสดในช่วงไตรมาสที่ 3 ของปีงบประมาณ 2569 (ต.ค. 68 – มิ.ย. 69) รัฐบาลมีรายได้นำส่งคลังทั้งสิ้น จำนวน 2,154,736 ล้านบาท ในขณะที่มีการเบิกจ่ายเงินงบประมาณทั้งสิ้น จำนวน 3,148,064 ล้านบาท โดยรัฐบาลได้กู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล จำนวน 762,488 ล้านบาท ส่งผลให้เงินคงคลัง ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2569 มีจำนวนทั้งสิ้น 423,545 ล้านบาท

ตารางที่ 3 ฐานะการคลังในช่วงไตรมาสที่ 3 ของปีงบประมาณ 2569 (ต.ค. 68 – มิ.ย. 69)

(หน่วย: ล้านบาท)	ปีงบประมาณ		เปรียบเทียบ	
	2569	2568	จำนวน	เปลี่ยนแปลง
1. รายได้	2,154,736	2,049,185	105,551	5.2
2. รายจ่าย	3,148,064	2,912,010	236,054	8.1
3. ดุลเงินงบประมาณ	(993,328)	(862,825)	(130,503)	(15.1)
4. ดุลเงินนอกงบประมาณ	74,074	(12,274)	86,348	703.5
5. ดุลเงินสดก่อนกู้ (3+4)	(919,254)	(875,099)	(44,155)	(5.0)
6. เงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุล	762,488	806,163	(43,675)	(5.4)
7. ดุลเงินสดหลังกู้ (5+6)	(156,766)	(68,936)	(87,830)	(127.4)
8. เงินคงคลังต้นงวด	580,311	514,101	66,210	12.9
9. เงินคงคลังปลายงวด	423,545	445,165	(21,620)	(4.9)

ที่มา : กรมบัญชีกลาง และสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

4. หนี้สาธารณะ

หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2569 มีจำนวน 12,928,973.01 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 66.87 ของ GDP โดยเป็น (1) หนี้รัฐบาลจำนวน 11,720,552.86 ล้านบาท (2) หนี้รัฐวิสาหกิจจำนวน 1,054,580.34 ล้านบาท (3) หนี้รัฐวิสาหกิจที่เป็นสถาบันการเงิน (รัฐบาลค้ำประกัน) จำนวน 123,480.38 ล้านบาท และ (4) หนี้หน่วยงานอื่นของรัฐจำนวน 30,359.43 ล้านบาท ตามลำดับ ทั้งนี้ ระดับหนี้สาธารณะคงค้างยังอยู่ในระดับที่มีเสถียรภาพ สะท้อนได้จาก (1) หนี้สาธารณะคงค้างเป็นหนี้ในประเทศถึงร้อยละ 99.27 ของหนี้สาธารณะคงค้าง (2) หนี้สาธารณะคงค้างเป็นหนี้ระยะยาวแบ่งตามอายุคงเหลือร้อยละ 87.76 ของหนี้สาธารณะคงค้าง และ (3) สัดส่วนหนี้สาธารณะคงค้างต่อ GDP ยังอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการคลังที่ไม่เกินร้อยละ 70.0 ของ GDP

ตารางที่ 4 หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2569

หนี้สาธารณะคงค้าง (หน่วย: ล้านบาท)	ณ สิ้นเดือน มิ.ย. 69	% of GDP
1. หนี้รัฐบาล	11,720,552.86	60.62
2. หนี้รัฐวิสาหกิจ	1,054,580.34	5.45
3. หนี้รัฐวิสาหกิจที่เป็นสถาบันการเงิน (รัฐบาลค้ำประกัน)	123,480.38	0.64
4. หนี้หน่วยงานอื่นของรัฐ	30,359.43	0.16
หนี้สาธารณะรวม	12,928,973.01	66.87

หมายเหตุ: สัดส่วนต่อ GDP คำนวณโดย สบน.

ที่มา : สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ กระทรวงการคลัง

ภาคการเงิน

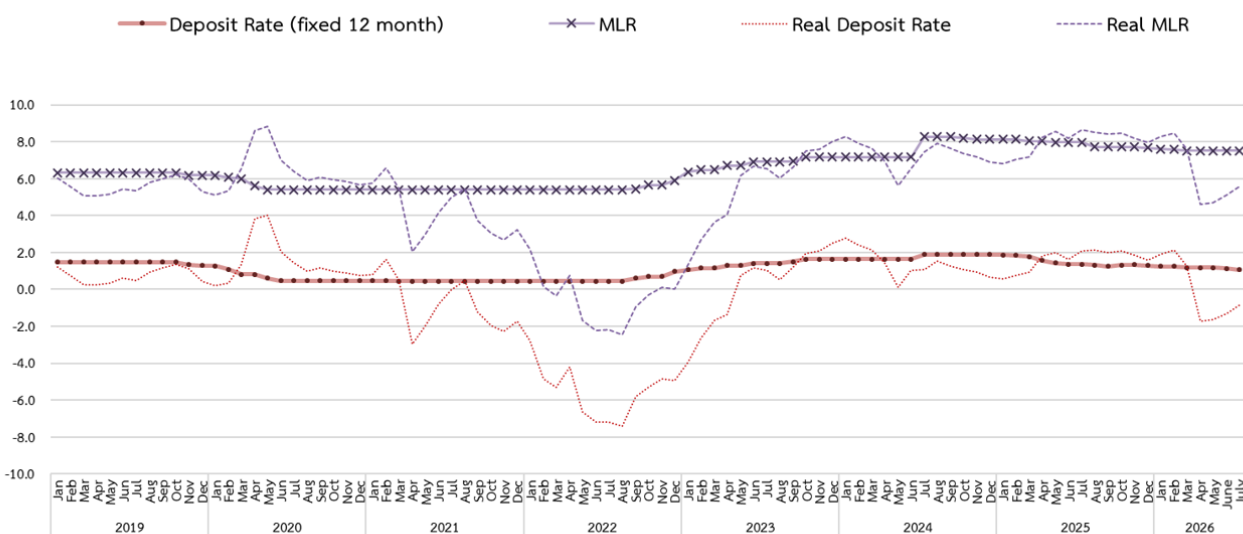

รายงานภาวะเศรษฐกิจการเงินไทยในไตรมาส 2 ปี 2569

ในไตรมาสที่ 2 ปี 2569 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ปรับตัวลดลงต่อเนื่องตามทิศทางดอกเบี้ยนโยบาย โดยอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำระยะเวลา 1 ปี เหลือของธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ 5 แห่ง ลดลงจากไตรมาสก่อนมาอยู่ที่ร้อยละ 1.16 ต่อปี และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ MLR เหลือของธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ 5 แห่ง ลดลงจากไตรมาสก่อนมาอยู่ที่ร้อยละ 7.52 ต่อปี (ภาพที่ 26) ทั้งนี้ อัตราเงินเฟ้อที่ปรับตัวสูงขึ้นอย่างมากส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่แท้จริง¹ ณ เดือนมีนาคม 2569 ติดลบอยู่ที่ร้อยละ 1.30 ต่อปี ขณะที่อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่แท้จริงลดลงมาอยู่ที่ร้อยละ 5.10 ต่อปี

ในไตรมาสที่ 2 ปี 2569 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยังคงทรงตัวในระดับต่ำต่อเนื่องตามทิศทางการดำเนินนโยบายการเงินที่ผ่อนคลาย ภายใต้กรอบการดำเนินนโยบายการเงินที่มุ่งรักษาเสถียรภาพราคา ควบคู่กับสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจและดูแลเสถียรภาพระบบการเงิน โดยในช่วงไตรมาสดังกล่าว คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) มีมติคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 1.00 ต่อปี เพื่อให้ภาวะการเงินสอดคล้องกับแนวโน้มเศรษฐกิจและระดับเงินเฟ้อ โดยอัตราเงินเฟ้อทั่วไปปรับตัวสูงขึ้นและกลับเข้าสู่กรอบเป้าหมายได้สำเร็จในช่วงไตรมาสที่ 2 หลังจากที่ได้ติดลบต่อเนื่องในช่วงไตรมาสแรก ขณะที่แรงส่งทางเศรษฐกิจยังคงเผชิญความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลกและภาคการส่งออกที่อาจฟื้นตัวไม่ถึงถึง กรรมการส่วนใหญ่จึงเห็นควรให้คงอัตราดอกเบี้ยในระดับผ่อนคลายต่อไปเพื่อสนับสนุนสภาพคล่องในระบบเศรษฐกิจ ลดต้นทุนทางการเงิน และเอื้อต่อการฟื้นตัวของภาคธุรกิจและครัวเรือน โดยเฉพาะกลุ่ม SMEs และครัวเรือนที่ยังมีความเปราะบางด้านรายได้ ทั้งนี้ การดำเนินนโยบายดังกล่าวมีเป้าหมายเพื่อให้ภาวะการเงินเอื้อต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจในระยะต่อไป และสนับสนุนให้อัตราเงินเฟ้อเคลื่อนไหวอยู่ในกรอบเป้าหมายในระยะปานกลางอย่างยั่งยืน

ภาพที่ 26 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์

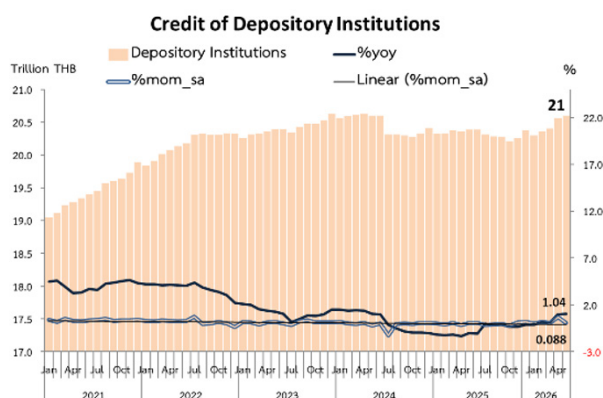

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

1 คำนวณโดยนำอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือนเฉลี่ย หักอัตราเงินเฟ้อในช่วงเดียวกัน

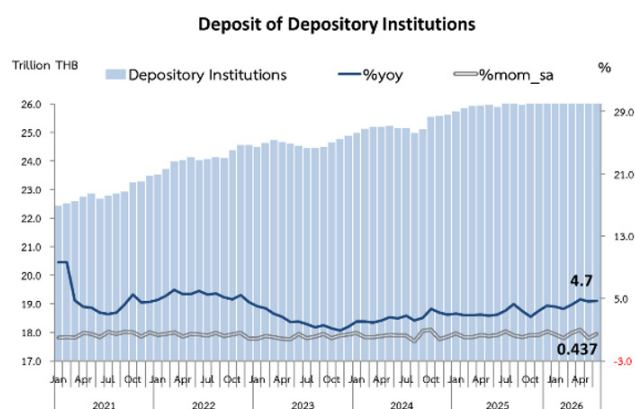
ยอดคงค้างสินเชื่อในสถาบันการเงินที่รับฝากเงิน (Credit of Depository Institutions) ณ สิ้นเดือน มิถุนายน 2569 ขยายตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า (ภาพที่ 27) โดยสถาบันการเงินที่รับฝากเงิน มียอดคงค้างของสินเชื่อจำนวน 20.64 ล้านล้านบาท คิดเป็นการขยายตัวที่ร้อยละ 1.20 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือคิดเป็นการขยายตัวที่ร้อยละ 0.28 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า (หลังขจัดผลทางฤดูกาล) นอกจากนี้ เมื่อวิเคราะห์ตามผู้ให้สินเชื่อพบว่าสินเชื่อในธนาคารพาณิชย์กลับมาขยายตัวเมื่อเทียบกับ ช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่สินเชื่อในสถาบันการเงินเฉพาะกิจยังขยายตัวได้ต่อเนื่องเมื่อเทียบกับ ช่วงเดียวกันของปีก่อน ทางด้านยอดคงค้างเงินรับฝากในสถาบันการเงินที่รับฝากเงิน (Deposit in Depository Institutions) ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2569 ขยายตัวเร่งขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า (ภาพที่ 28) มียอดคงค้างของเงินฝากจำนวน 27.12 ล้านล้านบาท คิดเป็นการขยายตัวที่ร้อยละ 4.7 จาก ช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือคิดเป็นการขยายตัวที่ร้อยละ 0.44 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า (หลังขจัดผล ทางฤดูกาล) โดยเงินรับฝากในธนาคารพาณิชย์มีอัตราการขยายตัวเร่งขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่เงินรับฝากในสถาบันการเงินเฉพาะกิจยังขยายตัวอยู่ในระดับสูง

ภาพที่ 27 สินเชื่อในสถาบันรับฝากเงิน

ที่มา : ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

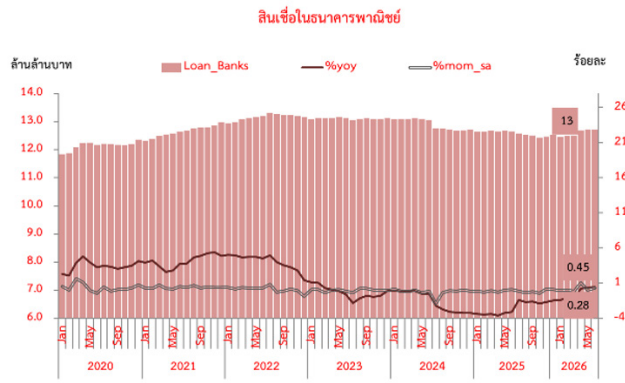
ภาพที่ 28 เงินฝากในสถาบันรับฝากเงิน

ที่มา : ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

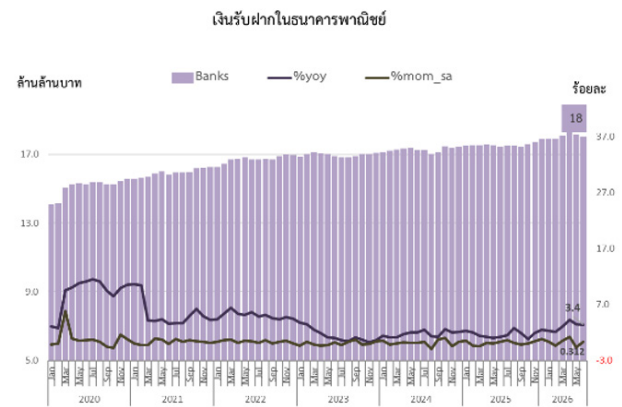
หากพิจารณาตามประเภทของสถาบันการเงินพบว่ายอดคงค้างสินเชื่อในธนาคารพาณิชย์ ณ สิ้นเดือน มิถุนายน 2569 กลับมาขยายตัวขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า (ภาพที่ 29) โดยธนาคารพาณิชย์มียอดคงค้าง สินเชื่อจำนวน 12.73 ล้านล้านบาท ขยายตัวที่ร้อยละ 0.45 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน และขยายตัว ที่ร้อยละ 0.28 จากเดือนก่อนหน้า (หลังขจัดผลทางฤดูกาลแล้ว) ขณะที่ยอดเงินรับฝากในธนาคาร พาณิชย์ขยายตัวต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนหน้า (ภาพที่ 30) โดยธนาคารพาณิชย์มียอดเงินรับฝากคงค้าง จำนวน 18.05 ล้านล้านบาท ขยายตัวที่ร้อยละ 3.4 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน และขยายตัวที่ร้อยละ 0.31 จากเดือนก่อนหน้า (หลังขจัดผลทางฤดูกาลแล้ว)

ภาพที่ 29 สินเชื่อในธนาคารพาณิชย์

ที่มา : ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

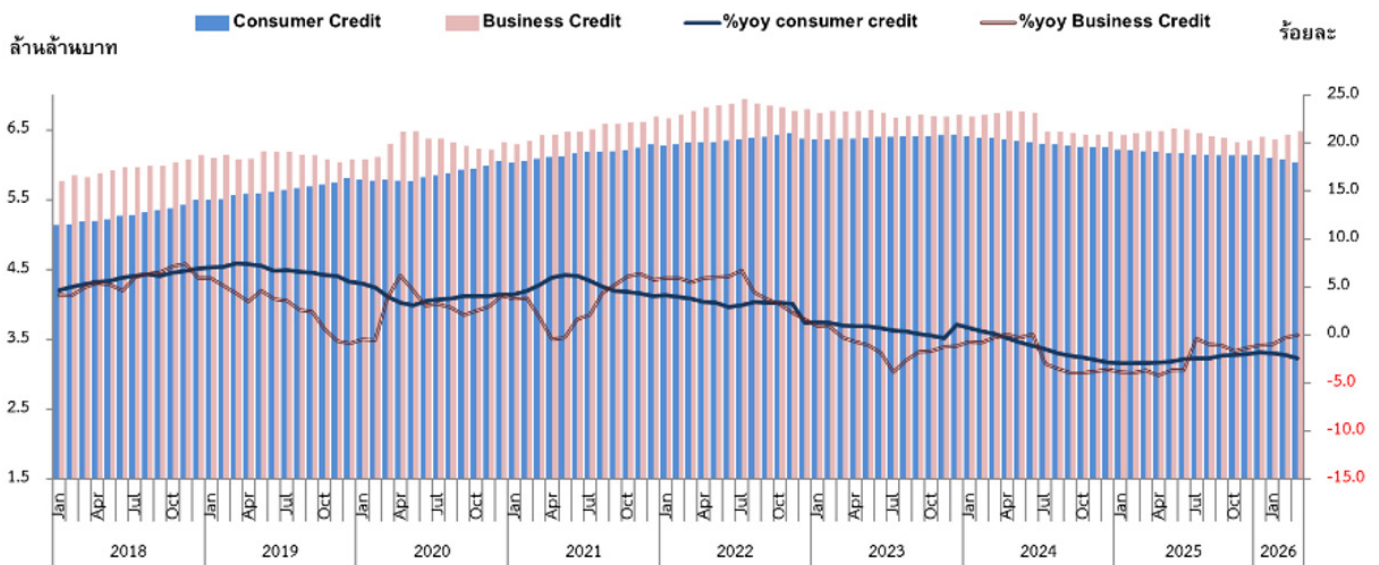
ภาพที่ 30 เงินรับฝากในธนาคารพาณิชย์

ที่มา : ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

เมื่อพิจารณาตามประเภทสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2569 พบว่าสินเชื่อธุรกิจกลับมาขยายตัว ขณะที่สินเชื่ออุปโภคบริโภคยังคงหดตัวแต่การหดตัวชะลอลง (ภาพที่ 31) โดยสินเชื่อที่ให้แกภาคธุรกิจ ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 51.0 ของสินเชื่อรวม ขยายตัวที่ร้อยละ 3.1 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน และขยายตัวที่ร้อยละ 1.9 จากเดือนก่อนหน้า (หลังขจัดผลทางฤดูกาลแล้ว) ขณะที่สินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภค ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 49.0 ของสินเชื่อรวม หดตัวต่อเนื่องที่ร้อยละ -2.30 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือคิดเป็นการหดตัวที่ร้อยละ -0.08 จากเดือนก่อนหน้า (หลังขจัดผลทางฤดูกาลแล้ว)

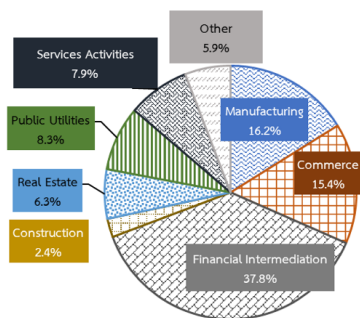
ภาพที่ 31 ยอดคงค้างสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคและสินเชื่อธุรกิจของธนาคารพาณิชย์

ที่มา : ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

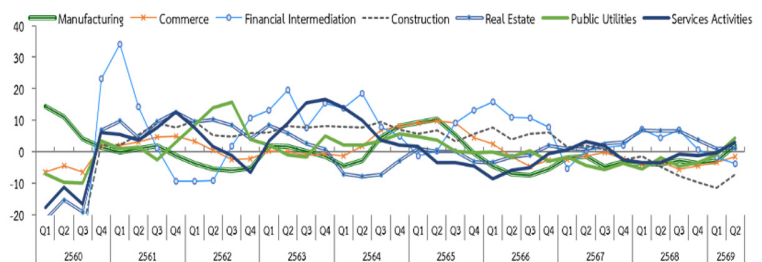
ในไตรมาสที่ 2 ปี 2569 ยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อธุรกิจของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบกลับมาขยายตัวเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า โดยสินเชื่อธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรม กลุ่มสาธารณูปโภค กลุ่มบริการ และกลุ่มอื่น ๆ พลิกกลับมาขยายตัว ขณะที่กลุ่มอสังหาริมทรัพย์ขยายตัวต่อเนื่อง ในขณะที่ สินเชื่อธุรกิจกลุ่มพาณิชย์และกลุ่มก่อสร้างยังคงหดตัว นอกจากนี้ สินเชื่อธุรกิจกลุ่มการเงินหดตัวต่อเนื่อง (ภาพที่ 32 และภาพที่ 33) โดยยอดคงค้างสินเชื่อธุรกิจกลุ่มการเงิน ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 37.8 ของสินเชื่อธุรกิจรวม หดตัวที่ร้อยละ -3.30 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน และยอดคงค้างสินเชื่อธุรกิจกลุ่มอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 6.3 ของสินเชื่อธุรกิจ ขยายตัวที่ร้อยละ 1.49 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน นอกจากนี้ ยอดคงค้างสินเชื่อธุรกิจกลุ่มพาณิชย์ ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 15.4 ของสินเชื่อธุรกิจ หดตัวที่ร้อยละ -1.71 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน และยอดคงค้างสินเชื่อธุรกิจกลุ่มก่อสร้าง ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 2.4 ของสินเชื่อธุรกิจ หดตัวที่ร้อยละ -5.78 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่ ยอดคงค้างสินเชื่อธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรม ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 16.6 ของสินเชื่อธุรกิจ พลิกกลับมาขยายตัวที่ร้อยละ 0.91 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ยอดคงค้างสินเชื่อธุรกิจกลุ่มสาธารณูปโภค ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 4.7 ของสินเชื่อธุรกิจ พลิกกลับมาขยายตัวที่ร้อยละ 1.96 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน และยอดคงค้างสินเชื่อธุรกิจกลุ่มบริการ ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 7.9 ของสินเชื่อธุรกิจ พลิกกลับมาขยายตัวที่ร้อยละ 1.39 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน นอกจากนี้ ยอดคงค้างสินเชื่อธุรกิจกลุ่มอื่น ๆ ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 8.9 ของสินเชื่อธุรกิจ ขยายตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ 14.92 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน

ภาพที่ 32 สินเชื่อแยกตามภาคส่วนธุรกิจ

ที่มา : ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

ภาพที่ 33 การขยายตัวของสินเชื่อธุรกิจ

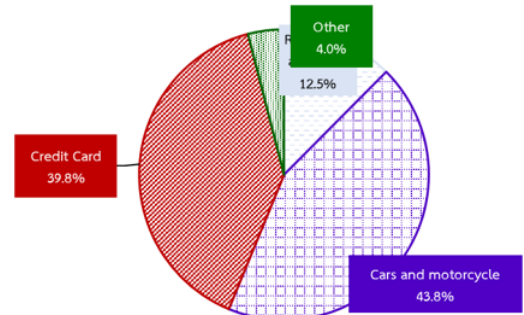
ที่มา : ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

หมายเหตุ:

- 1) ข้อมูลเชิงสถิติจะเปิดเผยเฉพาะในส่วนที่มีจำนวนลูกหนี้มากกว่า 5 ราย เพื่อให้เป็นไปตามหลักการกำกับดูแลข้อมูล และเพื่อป้องกันการระบุตัวตนของลูกหนี้รายบุคคล
- 2) ข้อมูลนี้ไม่รวมรายการระหว่างสถาบันการเงินด้วยกันเอง (Interbank) ซึ่งครอบคลุม ธนาคารกลาง, ธนาคารพาณิชย์, สถาบันการเงินเฉพาะกิจ, บริษัทเงินทุน, บริษัทเครดิตฟองซิเอร์, สหกรณ์ออมทรัพย์และชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์ รวมถึงบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์

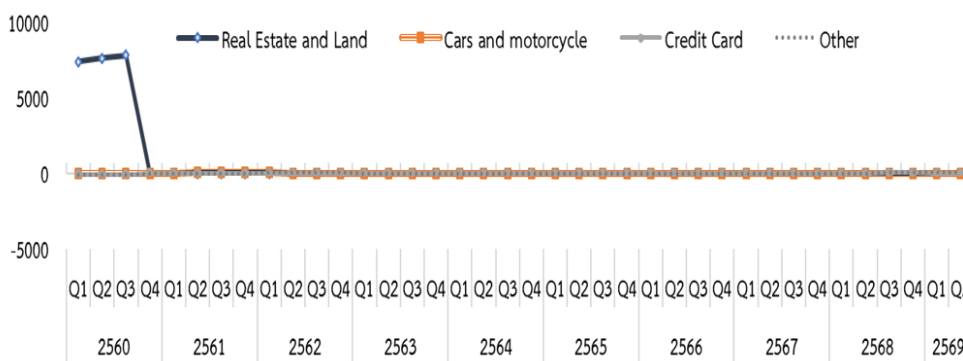
ในไตรมาสที่ 2 ปี 2569 ยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบหดตัวชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้า (ภาพที่ 34 และภาพที่ 35) โดยยอดคงค้างสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 52.5 ของสินเชื่ออุปโภคบริโภค ขยายตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ 9,511.31 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน นอกจากนี้ ยอดคงค้างสินเชื่อเพื่อซื้อรถหรือเช่าซื้อรถยนต์และจักรยานยนต์ ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 14.1 ของสินเชื่ออุปโภคบริโภค หดตัวชะลอลงที่ร้อยละ -26.02 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่ ยอดคงค้างสินเชื่อบัตรเครดิต ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 4.4 ของสินเชื่ออุปโภคบริโภค ขยายตัวชะลอลงที่ร้อยละ 8.82 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่ยอดคงค้างสินเชื่ออุปโภคบริโภคอื่น ๆ ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 28.9 ของสินเชื่ออุปโภคบริโภค หดตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ -62.46 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน

ภาพที่ 34 โครงสร้างสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภค

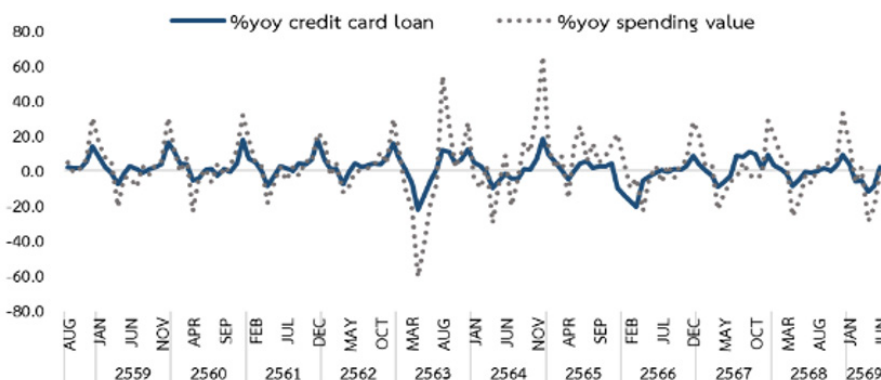
ที่มา : ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

ภาพที่ 35 การขยายตัวของสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภค

ที่มา : ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

ภาพที่ 36 การใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิต

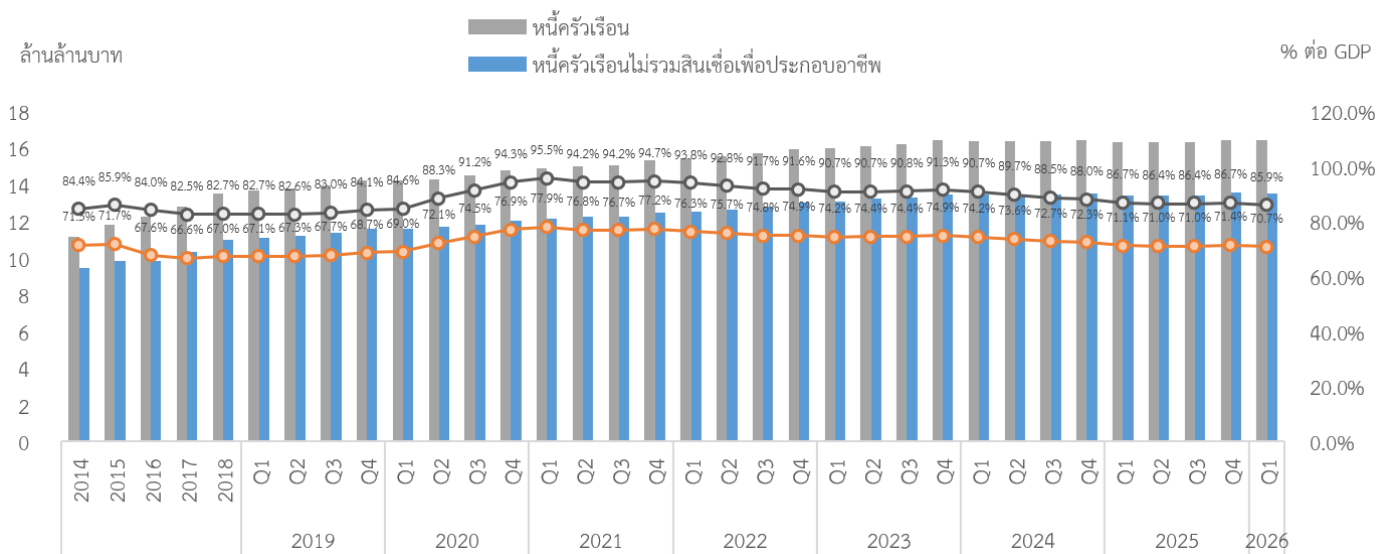
ที่มา : ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

หมายเหตุ:

- ข้อมูลเชิงสถิติจะเปิดเผยเฉพาะในส่วนที่มีจำนวนลูกหนี้มากกว่า 5 ราย เพื่อให้เป็นไปตามหลักการกำกับดูแลข้อมูล และเพื่อป้องกันการระบุตัวตนของลูกหนี้รายบุคคล
- ข้อมูลนี้ไม่รวมรายการระหว่างสถาบันการเงินด้วยกันเอง (Interbank) ซึ่งครอบคลุม ธนาคารกลาง, ธนาคารพาณิชย์, สถาบันการเงินเฉพาะกิจ, บริษัทเงินทุน, บริษัทเครดิตฟองซิเอร์, สหกรณ์ออมทรัพย์และชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์ รวมถึงบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์

สำหรับหนี้ภาคครัวเรือน ณ ไตรมาส 1 ปี 2569 มียอดคงค้างอยู่ที่ 16.4 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 85.9 ต่อ GDP ลดลงจากร้อยละ 86.7 ในไตรมาสก่อนหน้า สะท้อนว่าสัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP ยังคงทยอยปรับลดลง โดยในไตรมาสดังกล่าว GDP ณ ราคาปัจจุบันขยายตัวร้อยละ 1.5 จากช่วงเดียวกันปีก่อน สูงกว่าอัตราการขยายตัวของหนี้ครัวเรือนที่ร้อยละ 0.5 ทั้งนี้ หากไม่รวมสินเชื่อที่ครัวเรือนกู้ยืมเพื่อใช้ในการประกอบธุรกิจ ยอดหนี้ครัวเรือนจะอยู่ที่ 13.5 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 70.7 ของ GDP (ภาพที่ 37)

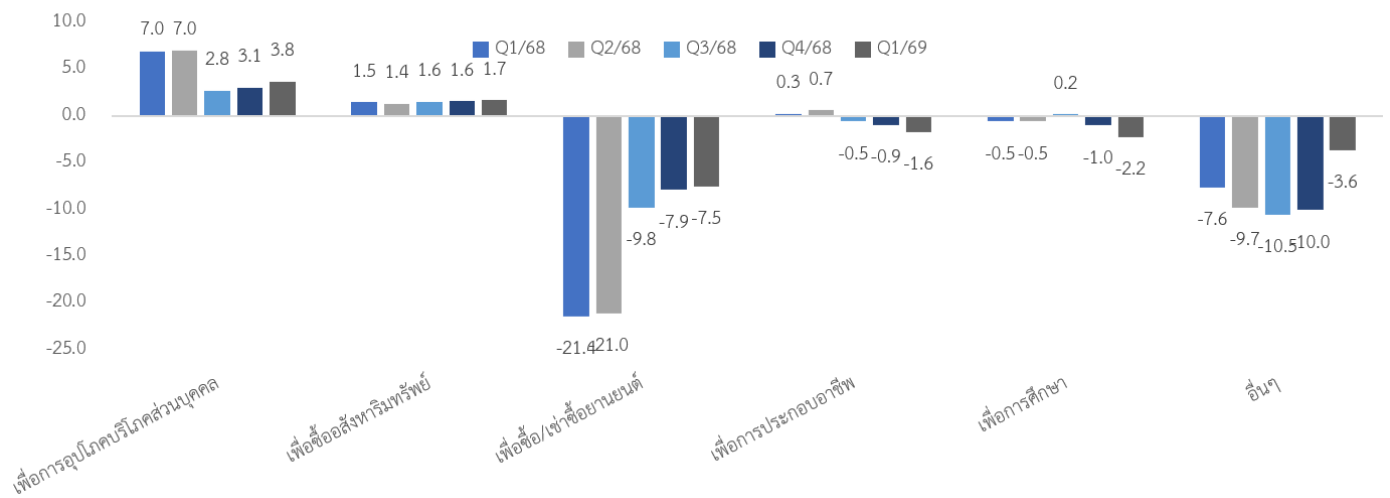
ภาพที่ 37 ระดับหนี้ภาคครัวเรือนและอัตราส่วนต่อ GDP

ที่มา : ธปท. ประมวลผลโดย สศค.

หนี้ครัวเรือน ณ ไตรมาสที่ 1 ปี 2569 มีทิศทางชะลอหรือหดตัวในเกือบทุกหมวด โดยมีเพียงสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคส่วนบุคคล และสินเชื่อเพื่อซื้ออสังหาริมทรัพย์ที่ขยายตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ 3.8 และร้อยละ 1.7 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ตามลำดับ จากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 3.1 และร้อยละ 1.6 ขณะที่ สินเชื่อประเภทอื่น ได้แก่ สินเชื่อซื้อหรือเช่ายานยนต์หดตัวร้อยละ -7.5 สินเชื่อเพื่อการประกอบอาชีพหดตัวที่ร้อยละ -1.6 สินเชื่อเพื่อการศึกษาหดตัวที่ร้อยละ -2.2 สินเชื่ออื่น ๆ หดตัวที่ร้อยละ -3.6 จากช่วงเดียวกันปีก่อน (ภาพที่ 38)

ภาพที่ 38 อัตราการเติบโตของหนี้ภาคครัวเรือนแต่ละประเภท (%YoY)

ที่มา: ธปท. ประมวลผลโดย สศค.

กล่าวโดยสรุป ณ สิ้นไตรมาสที่ 1 ปี 2569 ยอดคงค้างสินเชื่อในสถาบันการเงินที่รับฝากเงินกลับมาขยายตัวจากไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่ยอดคงค้างเงินฝากในสถาบันรับฝากเงินขยายตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า นอกจากนี้ ยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อธุรกิจของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบหดตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่ยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบหดตัวชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้า ทั้งนี้ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยังคงอยู่ในระดับต่ำ ภายใต้กรอบการดำเนินนโยบายการเงินที่มีเป้าหมายรักษาเสถียรภาพราคา โดยล่าสุดคณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) มีมติให้ลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงร้อยละ 0.25 มาอยู่ที่ร้อยละ 1.00 ต่อปี โดยเห็นว่านโยบายการเงินควรมีความผ่อนคลายเพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องกับแนวโน้มเศรษฐกิจและอัตราเงินเฟ้อที่ยังอยู่ในระดับต่ำกว่ากรอบเป้าหมาย ท่ามกลางแรงส่งทางเศรษฐกิจที่ชะลอลงในบางภาคส่วนและความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลก ซึ่งกรรมการส่วนใหญ่ประเมินว่าการปรับลดอัตราดอกเบี้ยในครั้งนี้มีความเหมาะสมกับจังหวะเวลา เพื่อช่วยบรรเทาภาระต้นทุนทางการเงินและสนับสนุนการฟื้นตัวของภาคเศรษฐกิจ ภายใต้ขีดความสามารถของนโยบายการเงิน (policy space) ที่ได้ถูกใช้ไปเพื่อพยุงเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมา นอกจากนี้ หนี้ครัวเรือน ณ ไตรมาสที่ 1 ปี 2569 มีทิศทางชะลอหรือหดตัวในเกือบทุกหมวด อย่างไรก็ตาม หนี้ครัวเรือนมีสัดส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงที่อยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์อย่างต่อเนื่อง โดยเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง ณ เดือนมีนาคม 2569 ยังคงอยู่ในระดับสูงที่ร้อยละ 20.3 ซึ่งยังคงสูงกว่าเกณฑ์เงินกองทุนขั้นต่ำที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

บทวิเคราะห์เศรษฐกิจ: Macroeconomic Analysis Briefings

นโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจ ส่งผลกระทบแตกต่างกัน ระหว่างภูมิภาคและสาขาการผลิตอย่างไร?

ผู้เขียน : ดร.กวิน เอี่ยมตระกูล, นางสาวกันตา ศุขสาตร, นางสาวบุญทริกา ชลพิทักษ์วงศ์ และนางสาวปัทม สุจิตร์รัตน์
บทความนี้เป็นผลงานนวัตกรรมที่ได้รับรางวัลชนะเลิศระดับ Gold การพัฒนาแบบจำลองผลกระทบทางเศรษฐกิจระหว่างภูมิภาคระดับสาขาการผลิต ด้วยฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบการดำเนินนโยบายการคลังเชิงลึก ในการประกวดเพชรอายุรักษ์ ครั้งที่ 9 ประจำปี พ.ศ. 2567 ประเภทหน่วยงานระดับกองหรือส่วนราชการที่เทียบเท่ากอง : ผลงานนวัตกรรมผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่ กองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

1. ความเป็นมา

นโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจ ส่งผลต่อเศรษฐกิจประเทศอย่างไร ? สาขาไหนได้ประโยชน์มากกว่ากัน? กลุ่มคนจนหรือคนรวยใครได้รับประโยชน์มากกว่า ? ผลกระทบแตกต่างกันอย่างไรระหว่างภูมิภาค? มักเป็นคำถามที่นักวิเคราะห์ต่างๆ พยายามหาคำตอบเมื่อต้องใช้ประเมินผลนโยบายเศรษฐกิจ

ในอดีตแบบจำลองเศรษฐกิจมหภาคแบบดั้งเดิมที่นิยมใช้ในการวิเคราะห์และประเมินผลกระทบของมาตรการการคลังและปัจจัยภายนอกที่มีต่อเศรษฐกิจ เพื่อประกอบการพิจารณาออกแบบ ทบทวน และดำเนินนโยบายการคลัง จะมีความเหมาะสมกับการวิเคราะห์การดำเนินนโยบายการคลังที่เป็นการทั่วไป ในลักษณะภาพรวมเชิงมหภาคเท่านั้น (Macroeconomic) แต่ในปัจจุบันการจัดทำนโยบายการคลังมีความเฉพาะเจาะจง (Targeted Policy) มากขึ้นในหลายมิติ อาทิ มิติรายได้ (เช่น โครงการกระตุ้นเศรษฐกิจ ปี 2567 ผ่านผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐและคนพิการ เป็นต้น) มิติพื้นที่ (เช่น การพัฒนาเขตเศรษฐกิจ EEC และ SEC เป็นต้น) และมิติสาขาการผลิต (เช่น มาตรการภาษีอสังหาริมทรัพย์ เป็นต้น) ดังนั้น การพัฒนาแบบจำลองคณิตศาสตร์แบบใหม่ จึงมีความจำเป็น เพื่อให้สามารถสามารถคำนวณผลกระทบทางเศรษฐกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น โดยจะสามารถประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจได้ถึงในระดับภูมิภาคและระดับสาขาการผลิต

ภาพที่ 1 แนวคิดการพัฒนาแบบจำลองผลกระทบทางเศรษฐกิจ

ที่มา: จัดทำโดยคณะผู้เขียน

2. แนวทางการศึกษา

แบบจำลองทางคณิตศาสตร์แบบใหม่ที่ได้จากการศึกษาและพัฒนาคือ แบบจำลองตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระหว่างภูมิภาค (Inter-regional Input Output Table) ซึ่งเกิดจากการรวบรวมข้อมูลจากฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) หลายแหล่ง ที่มีความเป็นปัจจุบันและมีความครบถ้วนมากกว่าเดิม เพื่อประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจทั้งในระดับภูมิภาคและในมิติสาขาการผลิต โดยผลการวิเคราะห์จากแบบจำลองนี้ จะเป็นประโยชน์ในการการกำหนดยุทธศาสตร์เศรษฐกิจ รวมทั้งเผยแพร่ผลการศึกษาสู่สาธารณะ และยังช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนต่างชาติเกี่ยวกับประเทศไทย ในเรื่องความคุ้มค่าของเม็ดเงินลงทุนและผลตอบแทนที่จะได้รับ ซึ่งจะส่งผลให้รายได้ของประเทศเพิ่มมากขึ้น ความเหลื่อมล้ำมีแนวโน้มลดลง เนื่องจากมีการกระจายความเจริญไปยังภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศ อีกทั้งยังเป็นการสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ที่มุ่งเน้นการพัฒนาเชิงพื้นที่ เมือง และภูมิภาค อีกด้วย

2.1 ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต (Input-Output Table: IO)

ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต (Input-Output Table: IO) เป็นเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ที่มีความสำคัญ และเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการศึกษา วิเคราะห์ และวิจัยทางเศรษฐกิจทั้งระดับจุลภาคและมหภาคในด้านผลกระทบของการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจที่มีต่อระดับผลผลิตและราคา อีกทั้งยังใช้วิเคราะห์โครงสร้างความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศได้อีกด้วย ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตนี้ถูกพัฒนาจากแนวความคิดของ Francois Quesnay และ Leon Walras สำหรับใช้วิเคราะห์ผลกระทบความเชื่อมโยงระหว่างอุตสาหกรรมการผลิตหรือสาขาการผลิตต่าง ๆ ทั้งหมดในระบบเศรษฐกิจเข้าไว้ด้วยกัน ในช่วงระยะเวลาหนึ่งอย่างเป็นระบบ (Systematic) โดยการเชื่อมโยงดังกล่าวจะทำให้เกิดมูลค่าเพิ่ม

(Value added) หรือระดับการผลิตของอุตสาหกรรมต่าง ๆ ภายในระบบเศรษฐกิจใดระดับใดระดับหนึ่งที่เพิ่มขึ้นโดยรวมทั้งหมด เพื่อตอบสนองต่อความต้องการโดยรวมที่เกิดขึ้นในระบบเศรษฐกิจ ภายใต้ระบบเศรษฐกิจแบบเปิด (Opened Economies) หากความต้องการในการบริโภคขั้นสุดท้ายมีสูงกว่าการผลิตที่เกิดขึ้นในประเทศ ความต้องการส่วนหนึ่งจะถูกตอบสนองโดยสินค้าและบริการที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ และสาขาการผลิตต่าง ๆ ในตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจะถูกจำแนกตามประเภทรายการสินค้าและบริการ (Commodity)

สำหรับประเทศไทย ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตเริ่มเผยแพร่อย่างเป็นทางการและถือได้ว่าเป็นตารางแรกของประเทศไทย คือ ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตปี พ.ศ. 2518 ที่จัดทำโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ร่วมกับสำนักงานสถิติแห่งชาติ สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสถาบันการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศญี่ปุ่น (Institute of Developing Economies: IDE) ภายใต้โครงการ Thailand Input-Output Joint Project ซึ่งมีการแบ่งสาขาเศรษฐกิจออกเป็น 180 สาขา และหลังจากนั้นสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้มีการจัดทำตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตเป็นประจำทุก 5 ปี และมีการจัดทำสาขาผลผลิตเป็น 4 รูปแบบ โดยจำแนกสินค้าและบริการออกเป็น 180 58 26 และ 16 สาขา และแม้ว่าจะมีการจัดจำแนกสาขาการผลิตแบบใดก็ตาม ก็ยังครอบคลุมสาขาการผลิตที่สำคัญไม่ว่าจะเป็น สาขาเกษตรกรรม อุตสาหกรรมและบริการ รายละเอียดตัวอย่างตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 ตัวอย่างตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต

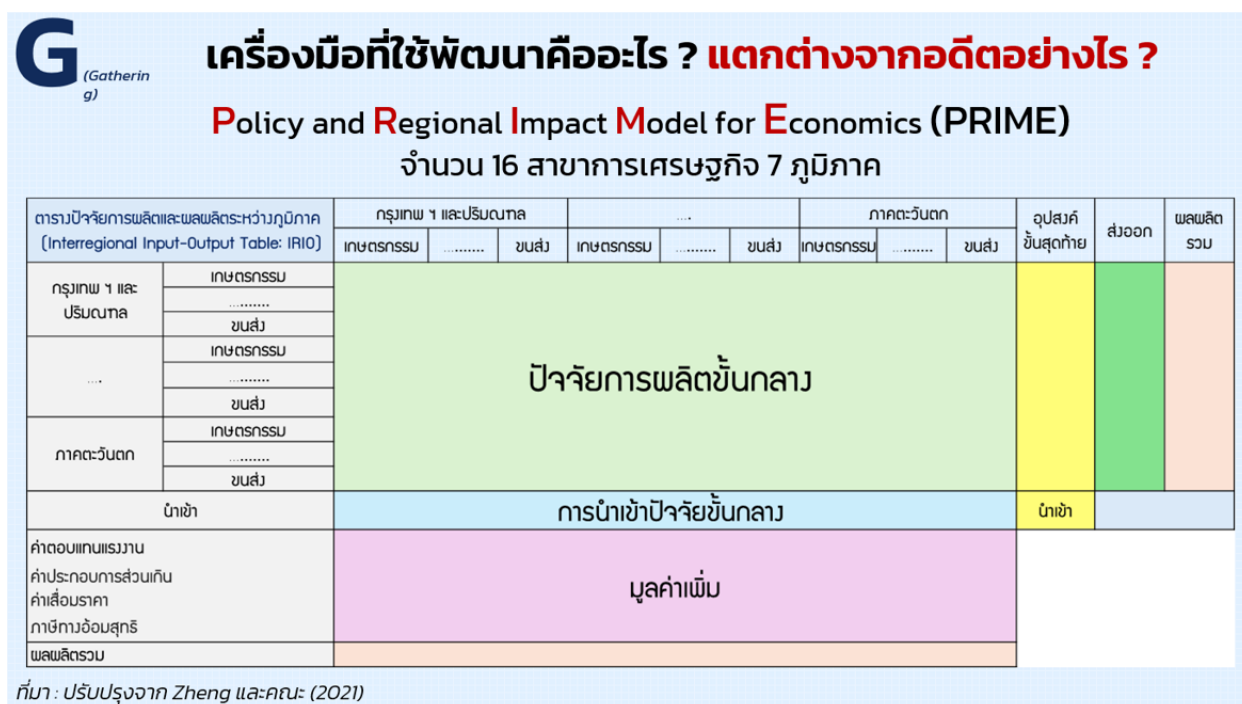
สาขาการผลิต	1	2		180	การบริโภคภาคเอกชน	การบริโภคภาครัฐ	การลงทุน	การส่งออก	การนำเข้า	ผลผลิตรวม
1 การทำนา	ปัจจัยชั้นกลาง (Intermediate Inputs)				อุปสงค์ขั้นสุดท้าย (Final Demand)					ผลผลิตรวม (Total Gross Output)
2 การปลูกข้าวโพด										
....										
180 ไม่สามารถระบุได้										
ค่าตอบแทนแรงงาน	มูลค่าเพิ่ม (Value Added)									
ผลตอบแทนการผลิต										
ค่าเสื่อมราคา										
ภาษีทางอ้อมสุทธิ										
ผลผลิตรวม	ผลผลิตรวม (Total Gross Output)									

ที่มา: จัดทำโดยคณะผู้เขียน

ดังนั้น สำหรับการศึกษาเพื่อพัฒนาแบบจำลองเพื่อประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจระหว่างภูมิภาคและระดับสาขาการผลิตนี้ จึงจะใช้แบบจำลอง Policy and Regional Impact Model for Economics (PRIME) ที่ออกแบบมาเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในสาขาการผลิต การลงทุน หรือการเปลี่ยนแปลงนโยบายต่าง ๆ ต่อเศรษฐกิจในแต่ละภูมิภาคและในระดับประเทศ ซึ่งสะท้อนความเชื่อมโยงระหว่างภูมิภาคต่าง ๆ ภายในประเทศ โดยอาศัยการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต

จำนวน 16 สาขาเศรษฐกิจ ใน 7 ภูมิภาค ได้แก่ กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคอีสาน ภาคตะวันออก และภาคตะวันตก เพื่อศึกษาการไหลของทรัพยากรและผลผลิตจากภูมิภาคหนึ่งไปยังอีก ภูมิภาคหนึ่ง ซึ่งจะช่วยในการคำนวณและจำลองผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงในกิจกรรมทางเศรษฐกิจในหลายมิติ ดังมีรายละเอียดตามภาพที่ 3

ภาพที่ 3 การปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาแบบจำลอง

ที่มา: จัดทำโดยคณะผู้เขียน

2.2 วิธีการศึกษา

1. รวบรวมงานศึกษาจากทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตลอดจนประสานผู้เชี่ยวชาญเพื่อจัดการฝึกอบรมเกี่ยวกับการสร้างแบบจำลองทางเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง รวมถึงติดตามสถานการณ์เศรษฐกิจของประเทศไทยและทำความเข้าใจโจทย์ที่ต้องการจะวิเคราะห์ เนื่องจากจะมีผลต่อวิธีคำนวณที่แตกต่างกัน เช่น กรณีออกแบบโครงการ ที่ให้แก่ผู้มีรายได้น้อยเท่านั้นจะเกิดผลกระทบต่อเศรษฐกิจแตกต่างจากการจ่ายเงินให้ทุกคนแค่นั้น และในรายภูมิภาคจะทำให้เกิดการเติบโตอย่างไร เป็นต้น
2. ศึกษาทำความเข้าใจตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตโดยมีรายละเอียดสูงสุด 180 สาขา และจัดเรียงข้อมูลในตารางเพื่อให้พร้อมใช้งานสำหรับการวิเคราะห์ระดับรายสาขา
3. พัฒนาแบบจำลองให้มีขนาดใหญ่ขึ้น ครอบคลุมภาคอุปสงค์ในระบบเศรษฐกิจ และพัฒนาเป็นแบบจำลอง Social Accounting Matrix เพื่อให้สามารถวิเคราะห์การบริโภคของประชาชนแต่ละกลุ่มรายได้
4. พัฒนาแบบจำลอง PRIME ให้มีรายละเอียดเพิ่มขึ้นด้วยการบูรณาการข้อมูลหลายแหล่ง

นอกจากนี้ ในกรณีที่เป็นการโอนเงินเพื่อการบริโภค จำเป็นต้องคำนวณความโน้มเอียงในการบริโภค หน่วยสุดท้าย (Marginal Propensity to Consume: MPC) เพื่อคำนวณอุปสงค์ใหม่ที่จะนำไปคำนวณ ในแบบจำลอง โดยหากเป็นผู้มีรายได้น้อยก็จะส่งผลให้เงินหมุนเวียนเข้าสู่เศรษฐกิจสูงกว่า อีกทั้ง การคำนวณ ผลกระทบต่อ GDP ด้วยแบบจำลอง Social Accounting Metrix ทำให้ทราบตัวคุณทางการคลังว่าในกรณีที่ ให้เงินกับผู้มีรายได้น้อยมีตัวคุณทางการคลังที่สูงกว่าการให้เงินเป็นการทั่วไป อย่างไรก็ตาม ผลกระทบ ต่อ GDP จะต่ำกว่า และสำหรับผลรายภูมิภาคจะนำเอาจำนวนเงินจำแนกตามข้อมูลทะเบียนราษฎร์ รายภูมิภาคมาพิจารณาว่าแต่ละภูมิภาคจะมีการโอนเงินลงไปเท่าใด แล้วนำเข้าแบบจำลอง PRIME เพื่อวิเคราะห์ตัวคุณและผลกระทบต่อ GDP ซึ่งจะพบว่าภูมิภาคที่รายได้น้อย ผลิตภัณฑ์ต่ำ ตัวคุณจะต่ำ แต่ GDP ขยายตัวมากกว่า

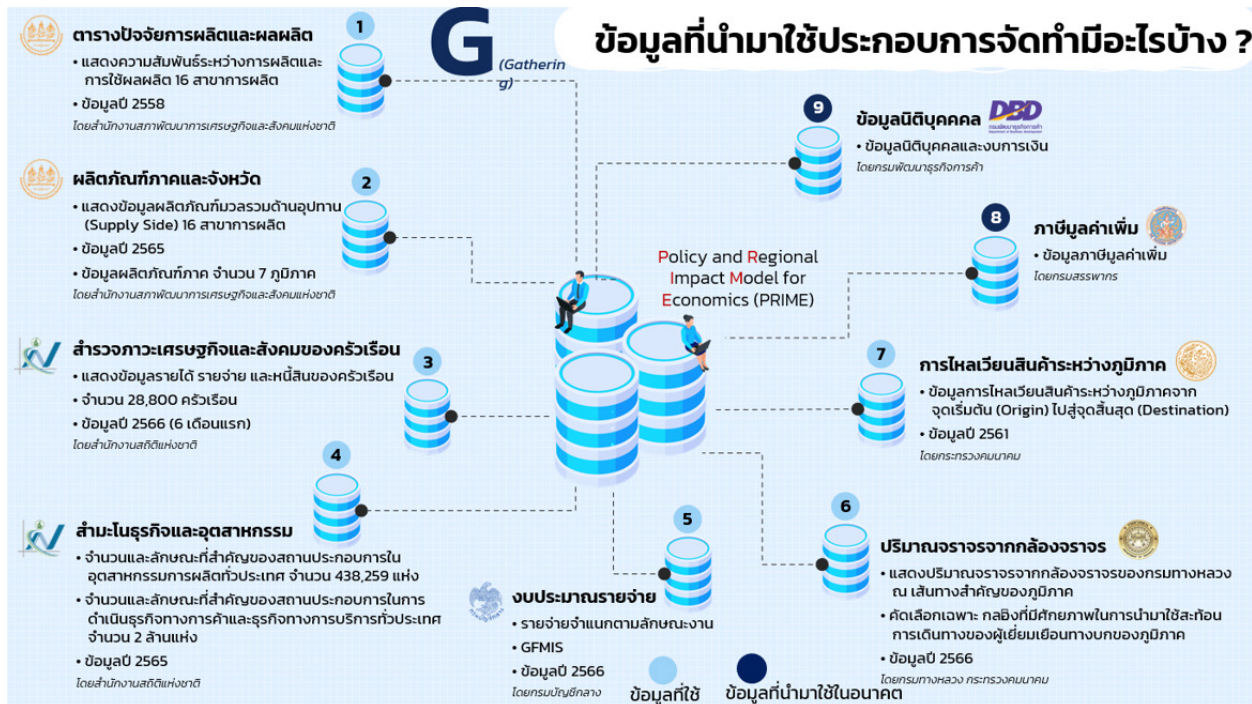
2.3 ข้อมูลที่ใช้

การพัฒนาแบบจำลองตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระหว่างภูมิภาค (Inter-regional Input Output Table) ให้มีความเป็นปัจจุบัน มีความครบถ้วนมากกว่าเดิม และมีความครอบคลุมในหลายมิติ ทำให้ ต้องรวบรวมข้อมูลจากฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) หลายแหล่ง ได้แก่

1. ข้อมูลตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต ปี 2558 จากสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการผลิตและการใช้ผลผลิต 16 สาขาการผลิต
2. ข้อมูลผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด ปี 2565 จำนวน 7 ภูมิภาค จากสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ซึ่งแสดงข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านอุปทาน (Supply Side) ใน 16 สาขาการผลิต
3. ข้อมูลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน ปี 2566 จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งแสดงข้อมูลรายได้ รายจ่าย และหนี้สินของครัวเรือน ของครัวเรือนทั่วประเทศไทยจำนวน 28,800 ครัวเรือน
4. ข้อมูลสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม ปี 2565 จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งแสดงจำนวน และลักษณะที่สำคัญของสถานประกอบการในอุตสาหกรรมการผลิตทั่วประเทศ จำนวน 438,259 แห่ง และแสดงจำนวนและลักษณะที่สำคัญของสถานประกอบการในการดำเนินธุรกิจทางการค้าและธุรกิจ ทางการบริการทั่วประเทศ จำนวน 2 ล้านแห่ง
5. ข้อมูลงบประมาณรายจ่ายจำแนกตามลักษณะงาน (GFMS) ปี 2566 จากกรมบัญชีกลาง
6. ข้อมูลปริมาณจราจรจากกล้องจราจร ปี 2566 จากกรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม ซึ่งแสดง ปริมาณจราจรจากกล้องจราจรของกรมทางหลวง ณ เส้นทางสำคัญของภูมิภาค และคัดเลือกเฉพาะกล้อง ที่มีศักยภาพในการนำมาใช้สะท้อนการเดินทางของผู้เยี่ยมเยือนทางบกของแต่ละภูมิภาค
7. ข้อมูลการไหลเวียนสินค้าระหว่างภูมิภาคจากจุดเริ่มต้น (Origin) ไปสู่จุดสิ้นสุด (Destination) ปี 2561 จากกระทรวงคมนาคม

สำหรับการศึกษาและพัฒนาแบบจำลองในระยะถัดไป อาจมีการขยายขอบเขตของแหล่งข้อมูล โดยอาจรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติม อาทิ ข้อมูลนิติบุคคลและงบการเงินจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า และข้อมูล ภาษีมูลค่าเพิ่มจากกรมสรรพากร โดยสามารถสรุปได้ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 ข้อมูลที่ใช้ประกอบการจัดทำแบบจำลอง

ที่มา: จัดทำโดยคณะผู้เขียน

3. ผลการวิเคราะห์

การพัฒนาแบบจำลอง PRIME จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการวิเคราะห์และประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจในเชิงลึกที่สามารถแยกแยะและประเมินผลกระทบได้ในแต่ละระดับภูมิภาคและสาขาการผลิตต่าง ๆ เพื่อให้สามารถตอบโจทย์การออกแบบนโยบายการคลังที่มีความเฉพาะเจาะจง (Targeted Policy) เนื่องจากแบบจำลอง PRIME เป็นเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ที่ช่วยในการจำลองผลกระทบของนโยบายเศรษฐกิจที่มีความเฉพาะเจาะจงต่อสาขาการผลิตในแต่ละภูมิภาคได้อย่างละเอียดและแม่นยำ แบบจำลองนี้ทำให้สามารถประเมินผลกระทบของมาตรการทางเศรษฐกิจที่มุ่งเน้นในระดับภูมิภาคได้ ด้วยการแยกแยะผลกระทบตามสาขาการผลิตในแต่ละพื้นที่ โดยจะสามารถคาดการณ์ได้ว่า การอัดฉีดเงินจำนวนเท่ากันลงในภูมิภาคที่แตกต่างกัน หรือการอัดฉีดเงินลงในสาขาการผลิตที่แตกต่างกัน จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อเศรษฐกิจของแต่ละภูมิภาค ตลอดจนผลกระทบที่เชื่อมโยงไปยังภูมิภาคอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไร ทั้งนี้ ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากแบบจำลองสามารถแบ่งได้เป็น 2 ส่วน คือ 1) ผลกระทบต่อภูมิภาค และ 2) ผลกระทบเชื่อมโยง ได้แก่ ผลกระทบไปยังภูมิภาคอื่น (Spillover Effect) และผลกระทบแบบวงจรป้อนกลับ (Feedback Effects) นอกจากนี้ ผลกระทบที่เกิดขึ้นจะเป็นการเทียบกับกรณีฐาน (Baseline) ปี 2565 ณ ระดับราคาคงที่ (Real Term) อาศัยความสัมพันธ์ระหว่างเงินเฟ้อและอัตราการว่างงานตามทฤษฎี Phillips Curve และความสัมพันธ์ระหว่าง GRP และอัตราการว่างงานตามหลัก Okun's law

การวิเคราะห์ข้อมูลในระดับนี้จะช่วยสนับสนุนการวิเคราะห์หาปัจจัยที่เอื้อต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของแต่ละอุตสาหกรรมในภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศไทย เช่น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตเศรษฐกิจ EEC หรือการวิเคราะห์ผลกระทบจากการจัดสวัสดิการที่ส่งผลต่อการบริโภคและการลงทุนในพื้นที่ต่าง ๆ เป็นต้น แบบจำลองนี้สามารถประเมินผลได้อย่างครอบคลุมและช่วยในการตัดสินใจเชิงนโยบายที่มีความเฉพาะกลุ่มมากขึ้น โดยผู้บริหารสามารถใช้ข้อมูลที่ได้จากแบบจำลองนี้ในการตัดสินใจเชิงนโยบายได้อย่างชัดเจนและโปร่งใส ลดการใช้ดุลยพินิจที่อาจเกิดขึ้นในการตัดสินใจ อีกทั้งผลการวิเคราะห์จากแบบจำลองยังช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนต่างชาติเกี่ยวกับประเทศไทย ในเรื่องความคุ้มค่าของเม็ดเงินลงทุนและผลตอบแทนที่จะได้รับซึ่งส่งผลให้รายได้ของประเทศเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำมีแนวโน้มลดลงเนื่องจากมีการกระจายความเจริญไปยังภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศ

นอกจากนี้ ผลสำเร็จของการพัฒนาแบบจำลองนี้ยังช่วยให้สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง มีเครื่องมือที่เหมาะสมสำหรับการประเมินผลกระทบจากโครงการต่าง ๆ ในระดับภูมิภาคอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถเสนอแนะนโยบายเศรษฐกิจการคลังแก่รัฐบาลได้อย่างเหมาะสมและตรงจุด ซึ่งจะช่วยในการพัฒนาศักยภาพของประเทศในระยะยาว และเพิ่มความมั่นคงของเศรษฐกิจโดยรวม เช่น การจัดสรรงบประมาณจำนวน 10,000 ล้านบาทไปยัง กรุงเทพฯ และปริมณฑล ช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจได้สูงที่สุดในภาคการค้า แต่ต่ำที่สุดในภาคปิโตรเลียม ขณะเดียวกันการจัดสรรงบประมาณไปยังภาคการก่อสร้างจะช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจได้สูงที่สุดในภาคตะวันออก แต่ต่ำที่สุดในภาคตะวันตก ดังแสดงในภาพที่ 5

ภาพที่ 5 การประเมินผลกระทบจากการจัดสรรเงินลงทุนเพิ่มขึ้น 10,000 ล้านบาท
ไปยังสาขาต่าง ๆ ของแต่ละภาคต่อเศรษฐกิจภูมิภาค

ที่มา: จัดทำโดยคณะผู้เขียน

อย่างไรก็ตาม การพัฒนาแบบจำลองนี้ยังมีจุดที่ต้องพิจารณา โดยเฉพาะการใช้ข้อมูลจากหลายแหล่งที่มีมาตรฐานต่างกัน อาทิ ข้อมูลการบริโภคภาคเอกชนที่ใช้มาตรฐาน Classification of Industrial Consumption by Purpose (COICOP) หรือข้อมูลรายจ่ายรัฐบาลที่ใช้มาตรฐาน Government Financial Statistics (GFS) ซึ่งทำให้ต้องมีการจัดการและปรับข้อมูลให้สอดคล้องกันก่อนนำมาประมวลผลในแบบจำลอง เพื่อให้ผลการวิเคราะห์ออกมาเป็นไปตามหลักการสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทาน นอกจากนี้ หากในอนาคตต้องการขยายขอบเขตของสาขาการผลิตให้มากขึ้น อาจจะต้องใช้แหล่งข้อมูลอื่น ๆ เพิ่มเติม เพื่อให้สามารถคำนวณและวิเคราะห์ผลกระทบได้อย่างแม่นยำยิ่งขึ้น ทั้งนี้ แบบจำลอง PRIME เป็นแบบจำลองเบื้องต้น ความน่าเชื่อถือและคุณภาพของผลการวิเคราะห์ ขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของข้อมูลพื้นฐานที่ใช้ วิธีการสร้างตารางและจำนวนสาขาการผลิต การนำไปใช้จำเป็นต้องพึงระวังถึงข้อจำกัดนี้ด้วย

4. สรุป

การพัฒนาแบบจำลองผลกระทบทางเศรษฐกิจระหว่างภูมิภาคและระดับสาขาการผลิต ด้วยการใช้ Big Data ช่วยให้สามารถวิเคราะห์ผลกระทบของนโยบายการคลังที่มีความเฉพาะเจาะจง มีความแม่นยำและครบถ้วนมากกว่าแบบจำลองเศรษฐกิจมหภาคดั้งเดิมที่มักใช้ในการวิเคราะห์ในระดับภาพรวมเท่านั้น แบบจำลองใหม่นี้ช่วยในการประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้นในระดับภูมิภาคและสาขาการผลิตที่ละเอียดมากขึ้น อาทิ ผลกระทบจากโครงการบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ หรือการพัฒนาเขตเศรษฐกิจ EEC นอกจากนี้ยังช่วยในการออกแบบนโยบายเศรษฐกิจที่ตอบสนองต่อความต้องการเฉพาะกลุ่มได้ดียิ่งขึ้น รวมถึงการสร้างเชื่อมั่นต่อเศรษฐกิจไทยให้แก่นักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ

โดยรวมแล้ว แบบจำลองนี้เป็นเครื่องมือสำคัญในการสนับสนุนการวางแผนและออกแบบนโยบายเศรษฐกิจที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาภูมิภาคและลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ อันมีส่วนในการกระตุ้นการกระจายความเจริญไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ของประเทศ ทำให้เศรษฐกิจไทยสามารถเติบโตอย่างยั่งยืนและมีความเสถียรมากขึ้น

El Niño 2569–2570 กับความมั่นคงทางอาหารโลก

ความเสี่ยงหรือโอกาสของสินค้าเกษตรไทย

ผู้เขียน: นางสาววรรณวิภา แสงสารพันธ์ เศรษฐกรชำนาญการ ส่วนแบบจำลองและประมาณการเศรษฐกิจการคลัง กองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค

ขอขอบคุณ ดร.พิสิทธิ์ พัวพันธ์ ผู้อำนวยการกองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค นางวิภารัตน์ บัณฑิตชัย ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเศรษฐกิจมหภาค และนายณัฐพล ศรีพจนารถ ผู้อำนวยการส่วนการวิเคราะห์เศรษฐกิจมหภาคที่ช่วยให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดทำบทความนี้ อนึ่ง บทความนี้เป็นความคิดเห็นของผู้เขียน มิได้สะท้อนความคิดเห็นขององค์กรที่สังกัดแต่อย่างใด

บทสรุปผู้บริหาร

- El Niño ปี 2569–2570 มีแนวโน้มรุนแรงและพัฒนาอย่างรวดเร็ว โดย NOAA ประเมินว่ามีโอกาสมากกว่า 90% ที่จะอยู่ในระดับรุนแรงมากในช่วงปลายปี 2569 ถึงกลางปี 2570 และมีโอกาส 69% ที่ช่วงตุลาคม–ธันวาคม 2569 จะมีความรุนแรงอยู่ในระดับสูงมากเมื่อเทียบกับเหตุการณ์ในอดีต แม้ผลกระทบจะแตกต่างกันในแต่ละภูมิภาค แต่ El Niño จะเพิ่มความเสี่ยงต่อแหล่งผลิตอาหารและตลาดสินค้าเกษตรโลก
- ความมั่นคงทางอาหารโลกยังมี “ก้นชน” จากผลผลิตและสต็อกธัญพืชที่อยู่ในระดับสูง โดย FAO คาดว่าผลผลิตธัญพืชโลกปี 2569 จะอยู่ที่ประมาณ 2,983 ล้านตัน และสต็อกปลายฤดูการผลิตประมาณ 957.8 ล้านตัน จึงยังไม่ใช้ภาวะขาดแคลนอาหารโลกในทันที อย่างไรก็ตาม หากผลกระทบเกิดพร้อมกันในพื้นที่ผลิตสำคัญ เช่น อินเดีย เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และลาตินอเมริกา สต็อกสำรองอาจลดลงอย่างรวดเร็ว และการจำกัดการส่งออกของบางประเทศอาจเพิ่มแรงกดดันต่อราคาอาหารและผู้บริโภค
- สำหรับไทย El Niño เป็นทั้งความเสี่ยงและโอกาส เนื่องจากปรากฏการณ์ดังกล่าวอาจทำให้ฝนลดลงและอุณหภูมิสูงขึ้นในช่วงฤดูเพาะปลูก ความเสี่ยงสำคัญไม่ได้จำกัดอยู่ที่สภาพอากาศในปี 2569 แต่รวมถึงปริมาณน้ำต้นทุนที่เหลือน้อยเข้าสู่ปี 2570 หากช่วงปลายฤดูฝนไม่สามารถเติมน้ำในเขื่อนและอ่างเก็บน้ำได้เพียงพอ อาจจำกัดการเพาะปลูกและกระทบผลผลิตในปี 2570

- ในทางกลับกัน ไทยมีโอกาสได้รับประโยชน์หากประเทศคู่แข่งได้รับผลกระทบรุนแรงกว่า ขณะที่ไทยยังสามารถรักษาผลผลิตและน้ำต้นทุนไว้ได้โดยเฉพาะข้าว ปาล์มน้ำมัน และยางพารา อาจได้รับแรงหนุนจากอุปทานโลกที่ตึงตัวและราคาที่สูงขึ้น ส่งผลให้ไทยมีโอกาสเพิ่มการส่งออกและมีบทบาทในการรองรับความต้องการอาหารของตลาดโลก
- ประเด็นที่ต้องติดตามจึงไม่ใช่เพียงความรุนแรงของ El Niño แต่ต้องพิจารณาร่วมกันทั้งสต็อกอาหารโลก ผลผลิตของประเทศคู่แข่ง ราคาสินค้าเกษตร และปริมาณน้ำต้นทุนของไทย โดยเฉพาะน้ำที่สามารถสะสมได้ก่อนเข้าสู่ฤดูแล้งปี 2570 ซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดว่าไทยจะเผชิญ El Niño ในฐานะ “ความเสี่ยงต่อการผลิต” หรือ “โอกาสในการเพิ่มบทบาทด้านการส่งออกอาหาร” และหากไทยสามารถบริหารจัดการน้ำและรักษาสถานการณ์การผลิตอาหารสำคัญไว้ได้ ก็มีโอกาสเปลี่ยนจากการเป็นผู้ได้รับผลกระทบจาก El Niño ไปสู่การเป็นหนึ่งในแหล่งอาหารที่ช่วยรองรับตลาดโลกในช่วงที่อุปทานตึงตัว

1. บทนำ

ในบริบทเศรษฐกิจการเกษตรและห่วงโซ่อุปทานอาหารโลก สภาพภูมิอากาศเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดทั้งปริมาณและความผันผวนของอุปทานอาหาร โดยเฉพาะปรากฏการณ์ El Niño ในช่วงปี 2569 ที่คาดว่าจะลากยาวไปจนถึงกลางปี 2570 ซึ่งอาจเป็นบททดสอบสำคัญต่อระบบอาหารโลกและเศรษฐกิจการเกษตรของไทย การเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิผิวน้ำทะเลในมหาสมุทรแปซิฟิกเขตร้อนจากผลพวงของ El Niño ส่งผลต่อการหมุนเวียนของบรรยากาศและการกระจายตัวของฝนในหลายภูมิภาค ความเปลี่ยนแปลงนี้จึงไม่ได้กระทบเพียงผลผลิตทางการเกษตร แต่ยังส่งต่อถึงราคาสินค้า การค้า และความมั่นคงทางอาหารของผู้บริโภคทั่วโลก

การวิเคราะห์ผลกระทบของ El Niño ผ่านกรอบแนวคิดเชิงเศรษฐศาสตร์ ช่วยให้เราสามารถมองเห็นภาพโครงสร้างห่วงโซ่อุปทานที่เชื่อมโยงกัน ตั้งแต่ภัยแล้งหน้าฟาร์มที่กระทบอุปทานในแหล่งผลิตสำคัญ ไปจนถึงการตึงตัวของปริมาณสต็อกธัญพืชโลก และพฤติกรรมเชิงนโยบายของประเทศผู้ส่งออกหลัก เช่น การออกมาตรการจำกัดการส่งออกเพื่อรักษาเสถียรภาพอุปทานภายในประเทศ ปัจจัยเหล่านี้ส่งผ่านต้นทุนการนำเข้าอาหารที่เพิ่มขึ้นอย่างเป็นห่วงโซ่ ซึ่งท้ายที่สุดสะท้อนออกมาในรูปของแรงกดดันต่อค่าครองชีพของผู้บริโภคเปราะบาง

สำหรับประเทศไทย การที่ไทยเป็นทั้งผู้ผลิตอาหารรายใหญ่และผู้ส่งออกสินค้าเกษตรสำคัญในเวทีโลก ทำให้ไทยตั้งอยู่บนจุดตัดระหว่าง “ความเปราะบางเชิงกายภาพ” จากความแปรปรวนของฝนและน้ำต้นทุน กับ “โอกาสเชิงพาณิชย์” จากภาวะอุปทานโลกที่ตึงตัว บทความนี้จึงจัดทำขึ้นเพื่อประเมินสถานการณ์และแนวโน้มการพัฒนาของ El Niño 2569–2570 วิเคราะห์รูปแบบความแปรปรวนทางภูมิอากาศโลก ผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหาร และวิเคราะห์จุดสมดุลระหว่างความเสี่ยงและโอกาสของภาคการเกษตรไทย โดยมุ่งเน้นความสำคัญของการเก็บสะสมน้ำต้นทุนและการบริหารจัดการความเสี่ยงเชิงรุกเพื่อให้ภาคเกษตรไทยสามารถผ่านพ้นวิกฤตครั้งนี้ไปได้

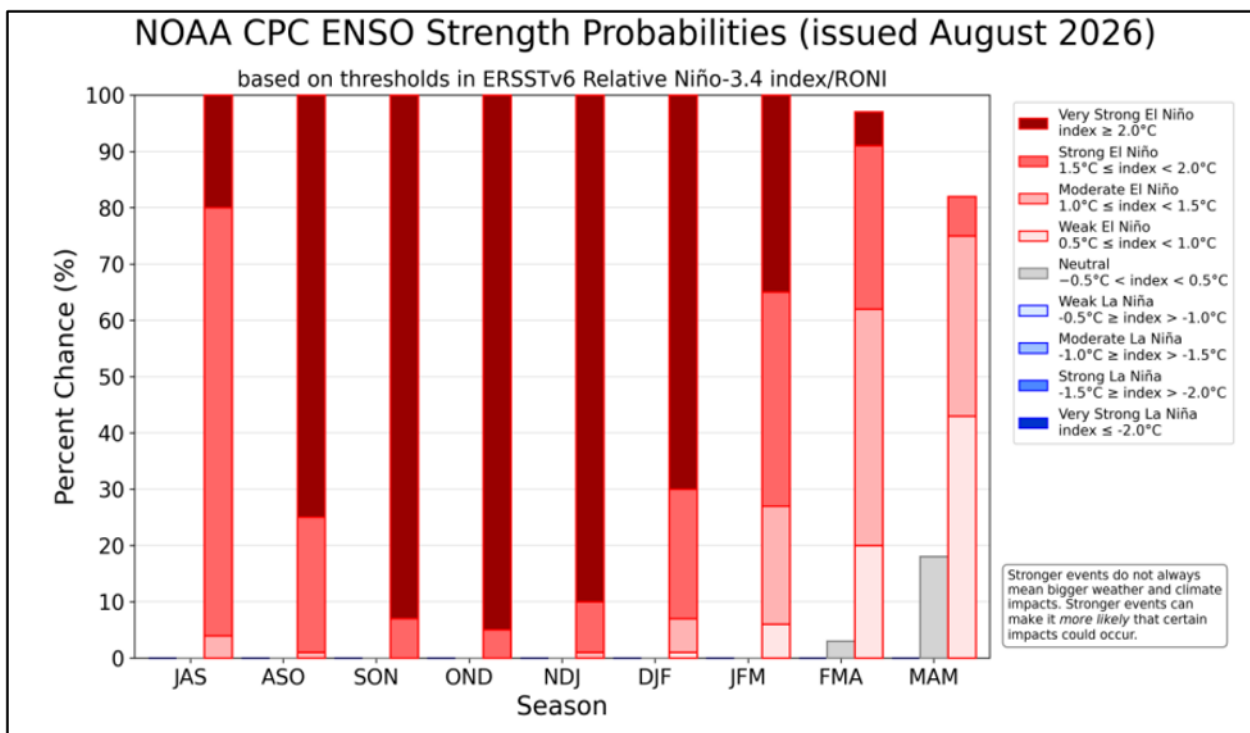
2. El Niño 2569–2570: สถานการณ์ การคาดการณ์ และแนวโน้ม

El Niño คือ ภาวะที่อุณหภูมิผิวน้ำทะเลบริเวณมหาสมุทรแปซิฟิกเขตร้อนตอนกลางและตะวันออกสูงกว่าปกติอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้รูปแบบการไหลเวียนของบรรยากาศและการกระจายตัวของฝนทั่วโลกเปลี่ยนแปลงไป

จากข้อมูลขององค์การบริหารมหาสมุทรและบรรยากาศแห่งชาติ (National Oceanic and Atmospheric Administration: NOAA) ณ วันที่ 17 สิงหาคม ปรากฏการณ์ El Niño ได้เกิดขึ้นแล้ว และกำลังพัฒนาอย่างรวดเร็ว โดยอุณหภูมิผิวน้ำทะเลบริเวณมหาสมุทรแปซิฟิกตอนกลางและตะวันออกสูงกว่าค่าปกติโดยบริเวณ Niño 3.4 มีอุณหภูมิสูงกว่าค่าเฉลี่ยประมาณ +1.8 องศาเซลเซียส ขณะที่อุณหภูมิใต้ผิวน้ำทะเลในบริเวณแปซิฟิกตอนกลางและตะวันออกเพิ่มสูงขึ้น เป็นปัจจัยสนับสนุนให้ปรากฏการณ์ El Niño มีความรุนแรงมากขึ้น นอกจากนี้ รูปแบบบรรยากาศยังเปลี่ยนแปลงตามลักษณะของ El Niño ทำให้บริเวณแปซิฟิกตอนกลางและตะวันออกมีฝนเพิ่มขึ้น ขณะที่อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และพื้นที่ใกล้เคียงมีแนวโน้มแห้งแล้งมากขึ้น

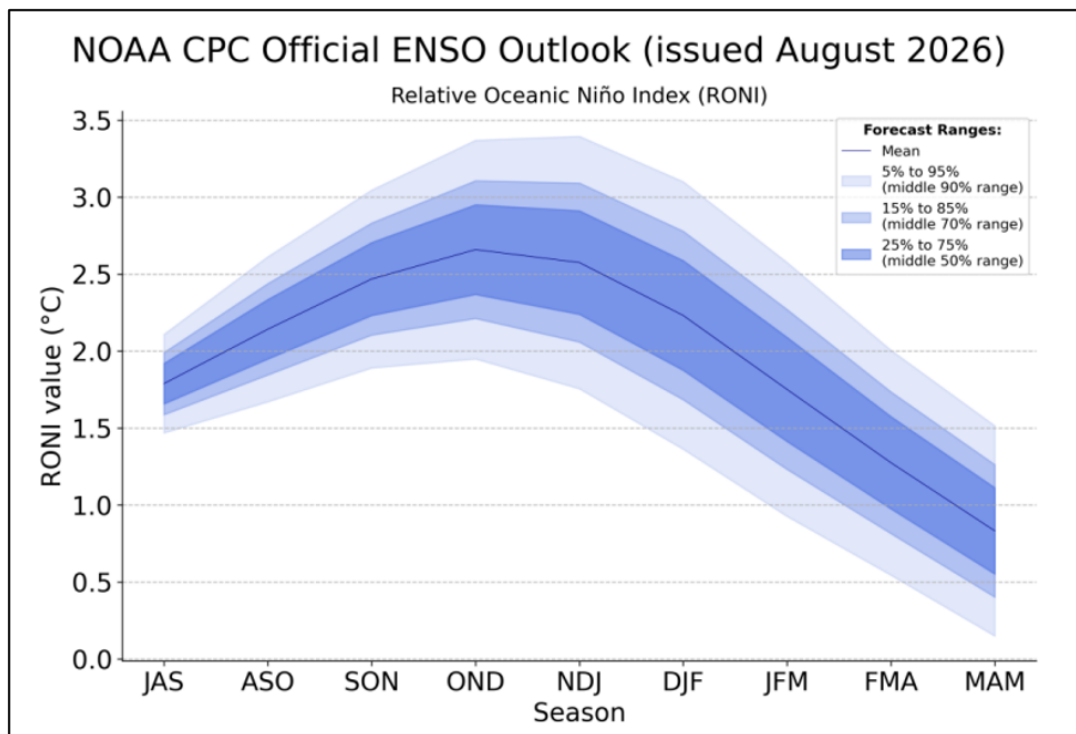
NOAA คาดว่า El Niño จะดำเนินต่อเนื่องไปจนถึงอย่างน้อยฤดูใบไม้ผลิปี 2570 อุณหภูมิผิวน้ำทะเลในมหาสมุทรแปซิฟิกเขตร้อนมีแนวโน้มสูงกว่าค่าปกติและเพิ่มขึ้นในช่วงปลายปี 2569 ทั้งนี้ มีโอกาสมากกว่า 90% ที่ El Niño จะรุนแรงมากในช่วงปลายปี 2569 ถึงกลางปี 2570 (ภาพที่ 1) และมีโอกาส 69% ที่ความรุนแรงในช่วงตุลาคม–ธันวาคม 2569 จะอยู่ในระดับสูงมากเมื่อเทียบกับเหตุการณ์ในอดีต (ซึ่งอาจทบทวนสถิติความรุนแรงย้อนหลังไปถึงปี พ.ศ. 2493 หรือ ค.ศ. 1950) (ภาพที่ 2)

ภาพที่ 1 CPC Probabilistic ENSO Strength Outlook

During September–November through November–January 2026–27, there is a greater than 90% chance of a very strong El Niño.

ภาพที่ 2 CPC Official ENSO Outlook

ที่มา: National Oceanic and Atmospheric Administration: NOAA

During September–November through November–January 2026–27, there is a greater than 90% chance of a very strong El Niño. During the October–December 2026 season, there is a 69% chance of a historic event that would exceed the strength of previous El Niño events dating back to 1950.

3. El Niño กับความแปรปรวนของภูมิอากาศโลก

ศูนย์เชี่ยวชาญด้านอุตุนิยมวิทยาแห่งอาเซียน (ASEAN Specialised Meteorological Centre: ASMC) คาดการณ์ว่าจากอิทธิพลของ El Niño พื้นที่ส่วนใหญ่ของอาเซียนตอนใต้มีแนวโน้มฝนตกน้อยกว่าปกติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภูมิภาคตะวันออกเฉียงตอนกลาง และตอนใต้ของทวีปทางทะเล ปริมาณน้ำฝนจะสูงกว่าปกติ ในบางส่วนของภูมิภาคตะวันตกเฉียงเหนือของทวีปทางทะเล

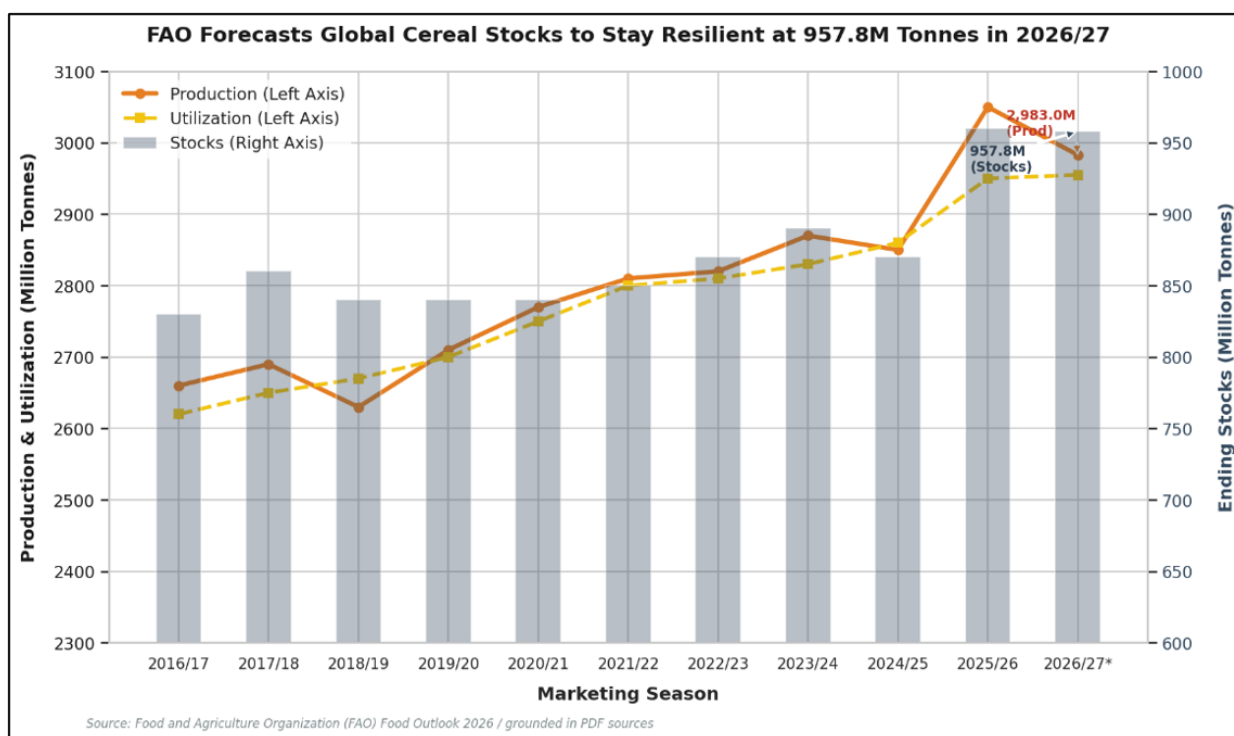
ในทางกลับกัน บางพื้นที่ของอเมริกาใต้ โดยเฉพาะอาร์เจนตินา ปารากวัย อุรุกวัย และภาคใต้ของบราซิล อาจมีฝนเพิ่มขึ้น ขณะที่บราซิลตอนเหนือและตะวันตกอาจมีความแห้งแล้งมากขึ้น ส่วนในลาตินอเมริกาบางพื้นที่ได้ประโยชน์จากความชื้นที่เพิ่มขึ้น แต่บางพื้นที่ประสบกับภาวะภัยแล้ง น้ำท่วม และไฟป่า ขณะที่ในยุโรปเผชิญความร้อนและภัยพิบัติจากสภาพอากาศที่ซับซ้อนขึ้น ภาพรวมจึงสะท้อนว่า El Niño ไม่ได้ทำให้ “โลกแห้ง” แต่ทำให้รูปแบบความเสี่ยงของโลกเปลี่ยนไป และการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีความสำคัญต่อแหล่งผลิตอาหารและตลาดสินค้าเกษตรโลก

4. El Niño กับความมั่นคงทางอาหารโลก

องค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) มองว่า ความมั่นคงทางอาหารไม่ได้หมายถึง การมีอาหารเพียงพอในระดับโลกเท่านั้น แต่หมายถึงการที่ประชากรสามารถเข้าถึงอาหารที่เพียงพอ มีคุณภาพ และมีความต่อเนื่องได้ในราคาที่เหมาะสม ดังนั้น ในบริบทของ El Niño ประเด็นสำคัญจึงไม่ใช่ เพียงว่า “ผลผลิตอาหารจะลดลงเท่าใด” แต่คือความเสี่ยงจะถูกส่งผ่านระบบอาหารโลกอย่างไร เริ่มตั้งแต่ ภัยแล้งหรือฝนผิดปกติที่กระทบพืช ปศุสัตว์ และประมง ทำให้ผลผลิตในประเทศผู้ผลิตสำคัญลดลง ส่งผลทำให้อุปทานในตลาดโลกตึงตัว ราคาสินค้าเกษตรและต้นทุนการนำเข้าสูงขึ้น การค้าและทิศทางการส่งออกเปลี่ยนแปลง ประเทศผู้นำเข้าต้องแข่งขันเพื่อจัดหาอาหารมากขึ้น และต้นทุนถูกส่งต่อไปยังผู้บริโภค ตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม จุดสำคัญของสถานการณ์ปัจจุบัน คือ โลกยังมี “กันชน” อยู่ จากผลผลิตและสต็อก ธัญพืชในระดับสูง โดย FAO ประเมินว่าผลผลิตธัญพืชโลกปี 2569 จะอยู่ที่ประมาณ 2,983 ล้านตัน และสต็อกปลายฤดูกาลจะอยู่ที่ประมาณ 957.8 ล้านตัน (ภาพที่ 3)

ภาพที่ 3 FAO Forecasts Global Cereal production utilization and stocks

ที่มา: Food and Agriculture Organization of the United Nations

ทำให้ความเสี่ยงยังไม่ใช่ภาวะ “อาหารโลกขาดแคลนทันที” แต่หาก El Niño รุนแรงขึ้นและส่งผลกระทบพร้อมกัน ในแหล่งผลิตสำคัญ เช่น อินเดีย เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และลาตินอเมริกา ทำให้กันชนดังกล่าว อาจค่อย ๆ ถูกใช้ไป ขณะเดียวกัน ประเทศผู้ส่งออกบางรายอาจจำกัดการส่งออกเพื่อรักษาอุปทานภายใน ประเทศ ดังที่เคยเกิดขึ้นกับอินเดียในช่วง El Niño ก่อนหน้า ซึ่งจะยิ่งเพิ่มแรงกดดันต่อตลาดสินค้าเกษตรโลก

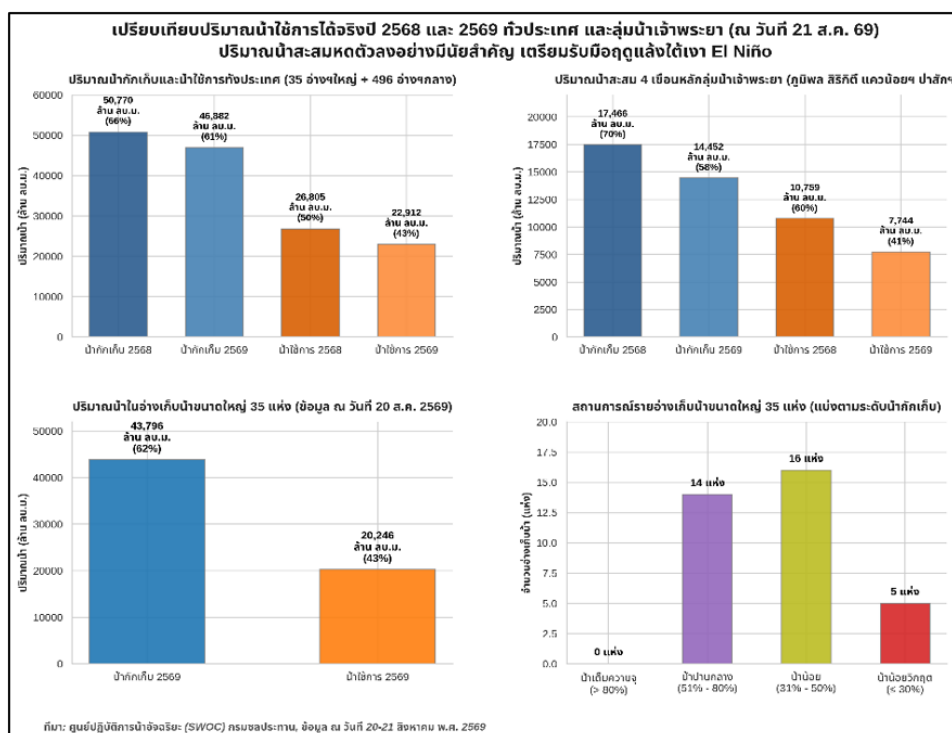
5. ความเสี่ยงและโอกาสของไทยท่ามกลางความผันผวนของอาหารโลก

ประเทศไทยเป็นทั้งผู้ผลิตและผู้ส่งออกสินค้าเกษตรและอาหารรายสำคัญของโลก ขณะเดียวกันก็มีความอ่อนไหวต่อความแปรปรวนของฝนและปริมาณน้ำต้นทุน ดังนั้น El Niño จึงสร้างทั้ง “ความเสี่ยง” และ “โอกาส” ให้กับไทยในเวลาเดียวกัน

5.1 ด้านความเสี่ยง ประเทศไทยมีความเปราะบางต่อ El Niño เนื่องจากปรากฏการณ์ดังกล่าวอาจทำให้ฝนลดลงและอุณหภูมิสูงขึ้นในช่วงฤดูเพาะปลูก โดยความเสี่ยงสำคัญไม่ได้จำกัดอยู่ที่สภาพอากาศในปี 2569 แต่รวมถึงปริมาณน้ำต้นทุนที่เหลือน้ำปี 2570 หากช่วงปลายฤดูฝนไม่สามารถเติมน้ำในเขื่อนและอ่างเก็บน้ำได้เพียงพอ การจัดสรรน้ำในฤดูแล้งจะมีข้อจำกัดมากขึ้น โดยเฉพาะในพื้นที่พึ่งพาน้ำชลประทาน ซึ่งอาจนำไปสู่การลดพื้นที่เพาะปลูก ผลผลิตสินค้าเกษตรบางชนิดลดลง และต้นทุนการผลิตเพิ่มขึ้นจากภาวะร้อนและแห้งแล้ง รวมถึงต้นทุนในการจัดหาและดูแลผลผลิต

เมื่อพิจารณาสถานการณ์น้ำของไทย พบว่า ปริมาณน้ำต้นทุนลดลงอย่างชัดเจนจากต้นปี โดย ณ วันที่ 21 มกราคม 2569 อ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่มีน้ำ 59,766 ล้านลูกบาศก์เมตร หรือ 84% ของความจุ แต่ ณ วันที่ 21 สิงหาคม 2569 ลดลงเหลือ 43,796 ล้านลูกบาศก์เมตร หรือ 62% ของความจุ ขณะที่อ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่และขนาดกลางมีน้ำรวม 46,882 ล้านลูกบาศก์เมตร หรือ 61% ของความจุ ซึ่งยังต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปี 2568 (ภาพที่ 4) สะท้อนว่าการระบายน้ำในฤดูแล้งและปริมาณน้ำไหลเข้าอ่างในช่วงต้นฤดูฝนยังไม่สามารถชดเชยน้ำที่ใช้ไปได้อย่างเต็มที่

ภาพที่ 4 สถานการณ์น้ำกักเก็บและปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำทั่วประเทศของไทย

ที่มา: ศูนย์ปฏิบัติการน้ำอัจฉริยะ กรมชลประทาน

5.2 ด้านโอกาส หากไทยสามารถรักษาผลผลิตและน้ำต้นทุนไว้ได้ ขณะที่ประเทศผู้ผลิตคู่แข่งได้รับผลกระทบรุนแรงกว่า ไทยอาจได้รับประโยชน์จากอุปทานโลกที่ตึงตัวและราคาสินค้าเกษตรที่สูงขึ้น โดยเฉพาะข้าว ปาล์มน้ำมัน ยางพารา และสินค้าอาหารที่มีความต้องการสูง ซึ่งจะเปิดโอกาสให้ไทยเพิ่มการส่งออกและมีบทบาทมากขึ้นในการรองรับความต้องการของตลาดโลก อย่างไรก็ตาม หากฝนทิ้งช่วงและน้ำต้นทุนลดลงต่อเนื่องจนถึงปี 2570 ผลผลิตบางชนิดอาจลดลง และโอกาสด้านการส่งออกอาจเปลี่ยนเป็นข้อจำกัดด้านการผลิตแทน

ดังนั้น ผลกระทบของ El Niño ต่อไทยจึงควรประเมินจาก “ความรุนแรงของผลกระทบเมื่อเทียบกับประเทศคู่แข่ง” ควบคู่กับปัจจัยด้านสต็อกอาหารโลก ผลผลิตของประเทศผู้ส่งออกรายสำคัญ ราคาสินค้าเกษตร และสถานการณ์น้ำของไทย โดยเฉพาะปริมาณน้ำต้นทุนก่อนเข้าสู่ฤดูแล้งปี 2570

ทั้งนี้ น้ำที่สามารถสะสมได้ในช่วงที่เหลือของปี 2569 จะเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อระดับความเสี่ยงและโอกาสในการส่งออกของภาคเกษตรไทย ซึ่งหากไทยสามารถบริหารจัดการน้ำและรักษาฐานการผลิตอาหารสำคัญไว้ได้ ก็มีโอกาสเปลี่ยนจากการเป็นผู้ได้รับผลกระทบจาก El Niño สู่การเป็นหนึ่งในแหล่งอาหารที่ช่วยรองรับตลาดโลกในช่วงที่อุปทานตึงตัวได้

6. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

เพื่อรับมือ El Niño 2569–2570 อย่างมีประสิทธิภาพ แผนปฏิบัติการเชิงยุทธศาสตร์ที่ไทยต้องเร่งดำเนินการทันที เพื่อสร้างผลประโยชน์สูงสุดทั้งในมิติความมั่นคงทางอาหารภายในประเทศ และการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันส่งออกสินค้าเกษตรและอาหารในเวทีโลกมีแนวทางสำคัญ ดังนี้

1. ปกป้องและกักเก็บ “น้ำต้นทุน” เชิงรุก: บูรณาการบริหารจัดการลุ่มน้ำในช่วงที่เหลือของฤดูฝนปี 2569 เพื่อเพิ่มน้ำสำรอง รักษาระดับน้ำในเขื่อน และลดความเสี่ยงต่อพืชที่ใช้น้ำสูงหรือมีความอ่อนไหวต่อภัยแล้ง

2. เผื่อระวังด้วยข้อมูล: พัฒนาระบบติดตามความมั่นคงทางอาหารแบบบูรณาการ โดยเชื่อมโยงข้อมูลสภาพภูมิอากาศจาก NOAA และ ASMC ปริมาณน้ำกักเก็บจาก SWOC รวมถึงสต็อกและราคาสินค้าเกษตรจาก FAO และประเทศคู่แข่ง เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจเชิงนโยบายอย่างทันทั่วถึง

3. การสร้างความยืดหยุ่นระดับแปลงและการเงินเชิงคาดการณ์: ผลักดันมาตรการช่วยเหลือและส่งเสริมเกษตรกรให้เปลี่ยนผ่านจากระบบเกษตรแบบพึ่งพาฟ้าฝนไปสู่การจัดการเชิงวิทยาศาสตร์โดยสนับสนุน Smart Farming เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำ ปรับปฏิทินเพาะปลูก และส่งเสริมพันธุ์พืชทนแล้งให้เหมาะกับสภาพภูมิอากาศ โดยเร่งแจกจ่ายและสนับสนุนงบประมาณซื้อเมล็ดพันธุ์พืชอายุสั้น และทนแล้งสูงให้แก่เกษตรกรในเขตชลประทานที่มีปริมาณน้ำจำกัดทดแทนการปลูกข้าวรอบสอง เพื่อลดความเปราะบางของภาคเกษตรตั้งแต่ระดับฟาร์ม

มาตรการทางการเงินต้องไม่ใช่แค่การเยียวยาหลังเกิดเหตุ แต่ต้องเป็น Anticipatory Financing ที่จ่ายเงินชดเชยตามดัชนีสภาพอากาศล่วงหน้า เพื่อให้เกษตรกรมีกระแสเงินสดในการบำรุงรักษาต้นพืชให้รอดพ้นจากช่วงแล้งจัด เช่น ร่วมมือกับบริษัทประกันภัยและสมาคมส่งเสริมการเกษตร นำเสนอผลิตภัณฑ์ประกันภัยพืชผลที่จ่ายเงินชดเชยทันทีเมื่ออุณหภูมิผิวน้ำทะเลในจุด Niño 3.4 พุ่งสูงเกินเกณฑ์กำหนด (+1.8 องศาเซลเซียสขึ้นไปอย่างต่อเนื่อง) หรือปริมาณฝนสะสมต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ย โดยไม่ต้องรอให้พืชผลแห้งตายจริง เพื่อช่วยให้เกษตรกรมีกระแสเงินสดมาบริหารจัดการจัดหาแหล่งเลี้ยงต้นพืชได้ทัน่วงที่

7. บทสรุป

การวิเคราะห์ปรากฏการณ์ El Niño 2569–2570 ผ่านมุมมองทางเศรษฐศาสตร์ชี้ว่า ความผันผวนของสภาพอากาศไม่ได้เป็นเพียงวิกฤตทางธรรมชาติ แต่เป็นปัจจัยสำคัญที่เปลี่ยนแปลงความเสี่ยงของห่วงโซ่อุปทานอาหารและการค้าโลก สำหรับประเทศไทย เส้นแบ่งระหว่าง “วิกฤตภัยแล้ง” กับ “โอกาสทางเศรษฐกิจ” ขึ้นอยู่กับการบริหารทรัพยากรเชิงกลยุทธ์ โดยเฉพาะการกักเก็บและจัดสรร “น้ำต้นทุน” ก่อนเข้าสู่ฤดูแล้งปี 2570

หากไทยสามารถลดความเสียหายภายในประเทศและบริหารจัดการน้ำได้ดีกว่าประเทศคู่แข่ง ไทยจะมีโอกาสเพิ่มส่วนแบ่งตลาดและยกระดับบทบาทเป็นผู้สนับสนุนความมั่นคงทางอาหารของอาเซียนและโลก แต่หากการกักเก็บน้ำต้นทุนไม่เพียงพอ โอกาสด้านการส่งออกอาจกลับกลายเป็นความเสี่ยงต่อความมั่นคงทางอาหารภายในประเทศ

ท้ายที่สุด การเตรียมพร้อมเชิงนโยบายบนพื้นฐานข้อมูลและหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ จะช่วยเปลี่ยน “ความเสี่ยงทางธรรมชาติ” ให้เป็น “โอกาสเชิงยุทธศาสตร์” ของไทย ทั้งในด้านการรักษาเสถียรภาพทางอาหารภายในประเทศ และการยกระดับบทบาทไทยในฐานะผู้ผลิตและผู้ส่งออกอาหารสำคัญ ท่ามกลางวิกฤตการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศโลก

แหล่งข้อมูลอ้างอิง

1. เอกสารอ้างอิงภาษาไทย (Thai References)

ศูนย์ปฏิบัติการน้ำอัจฉริยะ, กรมชลประทาน. (2569). รายงานสรุปสถานการณ์และการเฝ้าระวังอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่และขนาดกลางทั่วประเทศ (ข้อมูล ณ วันที่ 21 สิงหาคม พ.ศ. 2569). กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. <https://bigdata-swoc.rid.go.th/reservoir>

2. เอกสารอ้างอิงภาษาอังกฤษ (English References)

ASEAN Specialised Meteorological Centre (ASMC). (2026). El Niño status and rainfall outlook trends in the Southern ASEAN region [สถานการณ์ El Niño และแนวโน้มฝนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้].

European Commission Joint Research Centre (JRC). (2026). Humanitarian impact assessment of El Niño 2569–2570 [การประเมินผลกระทบด้านมนุษยธรรมจาก El Niño 2569–2570].

Food and Agriculture Organization (FAO). (2016). El Niño risks to agriculture, food security, and lessons learned from El Niño 2015–2016 [ความเสี่ยง El Niño ต่อภาคเกษตร ความมั่นคงทางอาหาร และบทเรียนจาก El Niño 2558–2559]. United Nations.

Food and Agriculture Organization (FAO). (2026). Food Outlook 2026: Global cereal production, utilization and stocks [ผลผลิตและสต็อกธัญพืชโลกปี 2569–2570]. United Nations.

Heath, M., & Griffin, O. (2026, August 13). How will Latin America’s super El Niño affect the top food-exporting region? Reuters. [กรณีศึกษาความแปรปรวนเชิงพื้นที่แบบสองขั้วในลาตินอเมริกา].

International Research Institute for Climate and Society (IRI). (2026). ENSO Probabilistic Forecast [การคาดการณ์แบบจำลองความน่าจะเป็นของ ENSO]. Columbia Climate School.

National Oceanic and Atmospheric Administration (NOAA), Climate Prediction Center (CPC). (2026). ENSO Diagnostic Discussion and probabilistic outlook of a historic El Niño event in 2026–2027 [การคาดการณ์และความน่าจะเป็นของ El Niño ระดับรุนแรงมากประวัติศาสตร์ ปี 2569–2570]. U.S. Department of Commerce.

Reuters. (2026, August 11). Malaysia’s SD Guthrie sees El Niño impacting 2027–28 palm oil output [รายงานและกรณีศึกษาแนวโน้มผลกระทบดีเลย์ย้อนหลังของปรากฏการณ์เอลนีโญที่มีต่ออุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันปี 2570–2571].

United States Department of Agriculture (USDA), Foreign Agricultural Service. (2026). Thai rice situation and the impact of strategic rice hoarding in ASEAN due to El Niño concerns [สถานการณ์ตลาดข้าวไทยและผลของการสะสมข้าวในอาเซียนจากความกังวล El Niño].

World Food Programme (WFP). (2026). Food security risk assessment of El Niño 2569–2570 [การประเมินความเสี่ยงด้านความมั่นคงทางอาหารจาก El Niño 2569–2570]. United Nations.

World Meteorological Organization (WMO). (2026). ENSO state and outlook 2026–2027 [สถานการณ์และการคาดการณ์ ENSO ปี 2569–2570].

การขยายตัวของ e-Commerce ข้ามพรมแดน (Cross-Border e-Commerce: CBEC) กำลังเปลี่ยนสนามแข่งขันของ SMEs ไทย

ผู้เขียน: นายเอกวัฒน์ พิมพ์มีลาย เศรษฐกรปฏิบัติการ ส่วนการวิเคราะห์เศรษฐกิจมหภาค กองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค
ขอขอบคุณ ดร.พิสิทธิ์ พัวพันธ์ ผู้อำนวยการกองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค นางวิภารัตน์ บัณฑิตราษฎร์ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเศรษฐกิจมหภาค และนายณัฐพล ศรีพจนารถ ผู้อำนวยการส่วนการวิเคราะห์เศรษฐกิจมหภาคที่ช่วยให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดทำบทความนี้ อนึ่ง บทความนี้เป็นความคิดเห็นของผู้เขียน มิได้สะท้อนความคิดเห็นขององค์กรที่สังกัดแต่อย่างใด

บทสรุปผู้บริหาร

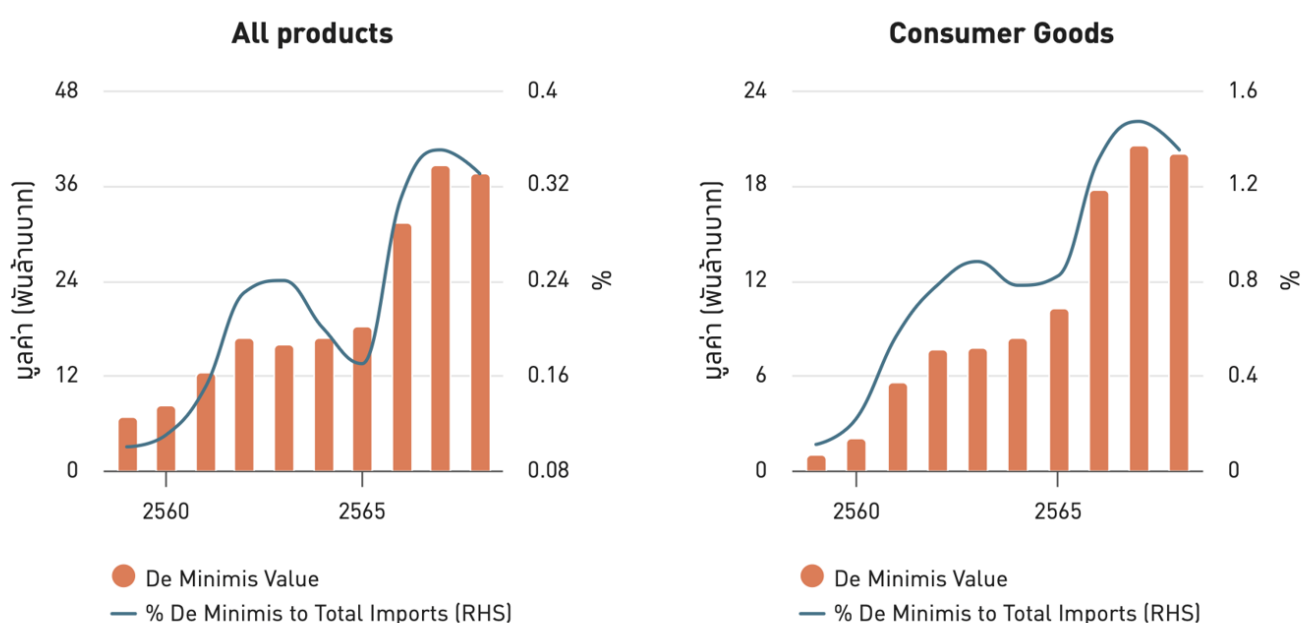
- การขยายตัวของ e-Commerce ข้ามพรมแดน (Cross-Border e-Commerce: CBEC) ส่งผลให้ช่องทางที่ผู้ขายต่างประเทศสามารถเข้าถึงผู้บริโภคไทยได้โดยตรงมีเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะสินค้ามูลค่าต่ำ ซึ่งมีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มจากประมาณ 15,000 ล้านบาทในปี 2563 เป็น 37,500 ล้านบาทในปี 2568 หรือเพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 150 และกว่าร้อยละ 80 ของมูลค่าในช่วง 3 ปีล่าสุดมีแหล่งกำเนิดจากจีน
- แรงกดดันไม่ได้เกิดขึ้นกับ SMEs ทุกกลุ่มในระดับเดียวกัน แต่มีแนวโน้มกระจุกตัวในสินค้าที่ทดแทนกันได้ง่ายและผู้บริโภคสามารถเปรียบเทียบราคาได้ง่ายโดยประมาณครึ่งหนึ่งของสินค้ามูลค่าต่ำเป็นสินค้าอุปโภคบริโภคขณะที่สินค้าอีกส่วนเป็นวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางซึ่งอาจมีทั้งด้านที่เป็นแรงกดดันต่อผู้ผลิตในประเทศและด้านที่ช่วยลดต้นทุนการผลิต
- อย่างไรก็ตาม หลักฐานปัจจุบันยังไม่เพียงพอที่จะยืนยันผลกระทบโดยตรงของ CBEC ต่อผลประกอบการของ SMEs ทั้งในด้านการขยายตัว การจ้างงาน หรือการลงทุน ข้อมูลภาคการผลิตและการนำเข้าที่มีอยู่จึงควรใช้เป็นหลักฐานของ“แรงกดดันและการเปลี่ยนแปลงของสภาพการแข่งขัน”มากกว่าการสรุปความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ

- SMEs ไทยมีการปรับตัวทั้งการลงทุน เพิ่มประสิทธิภาพ ใช้เทคโนโลยี สร้างความแตกต่าง และขยายตลาดแต่ความสามารถในการเปลี่ยนแรงกดดันจากการแข่งขันให้เป็นการลงทุนเพื่อเพิ่มผลิตภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มยังแตกต่างกันตามข้อจำกัดด้านเงินทุน เทคโนโลยี ทักษะ และตลาด
- ในด้านนโยบายด้วยเหตุนี้ นโยบายระยะต่อไปจึงไม่ควรมุ่งเพียงการสร้างสนามแข่งขันที่เป็นธรรม แต่ควรช่วยให้ SMEs เปลี่ยนจากการประกอบตัวในระยะสั้นไปสู่การลงทุนเพื่อยกระดับธุรกิจ โดยเชื่อมโยงมาตรการด้านตลาด เงินทุน เทคโนโลยี และผลิตภาพให้ทำงานต่อเนื่องกัน เพื่อเพิ่มผลิตภาพ สร้างมูลค่าเพิ่ม และเสริมความสามารถในการแข่งขันในระยะยาว

1. บทนำ: สนามแข่งขันของ SMEs ไทยกำลังเปลี่ยน: การขยายตัวของ Cross-border e-Commerce และสินค้ามูลค่าต่ำ

การขยายตัวของพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ข้ามพรมแดน (Cross-border e-Commerce: CBEC) กำลังเปลี่ยนสภาพแวดล้อมการแข่งขันของตลาดไทย โดยผู้ประกอบการสามารถสั่งซื้อสินค้าจากผู้ขายต่างประเทศได้โดยตรงผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ ขณะที่ผู้ขายต่างประเทศสามารถเข้าถึงตลาดไทยได้โดยไม่จำเป็นต้องมีหน้าร้าน ตัวแทนจำหน่าย หรือเครือข่ายธุรกิจในประเทศ ส่งผลให้ผู้ประกอบการไทยจึงมีแนวโน้มเผชิญการแข่งขันกับผู้ขายจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น ทั้งด้านราคา ความหลากหลายของสินค้า ความเร็วในการเข้าสู่ตลาด และต้นทุนในการเข้าถึงผู้บริโภค การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเห็นได้ชัดจากการเพิ่มขึ้นของสินค้านำเข้ามูลค่าต่ำ ซึ่งเป็นหนึ่งในช่องทางสำคัญของ CBEC โดยมูลค่าการนำเข้าสินค้ามูลค่าต่ำเพิ่มจากประมาณ 15,000 ล้านบาทในปี 2563 เป็น 37,500 ล้านบาทในปี 2568 หรือเพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 150 และในช่วง 3 ปีล่าสุด มากกว่าร้อยละ 80 มีแหล่งกำเนิดจากจีน

ภาพที่ 1 มูลค่าการนำเข้าสินค้ามูลค่าต่ำของไทย ปี 2563 และ 2568

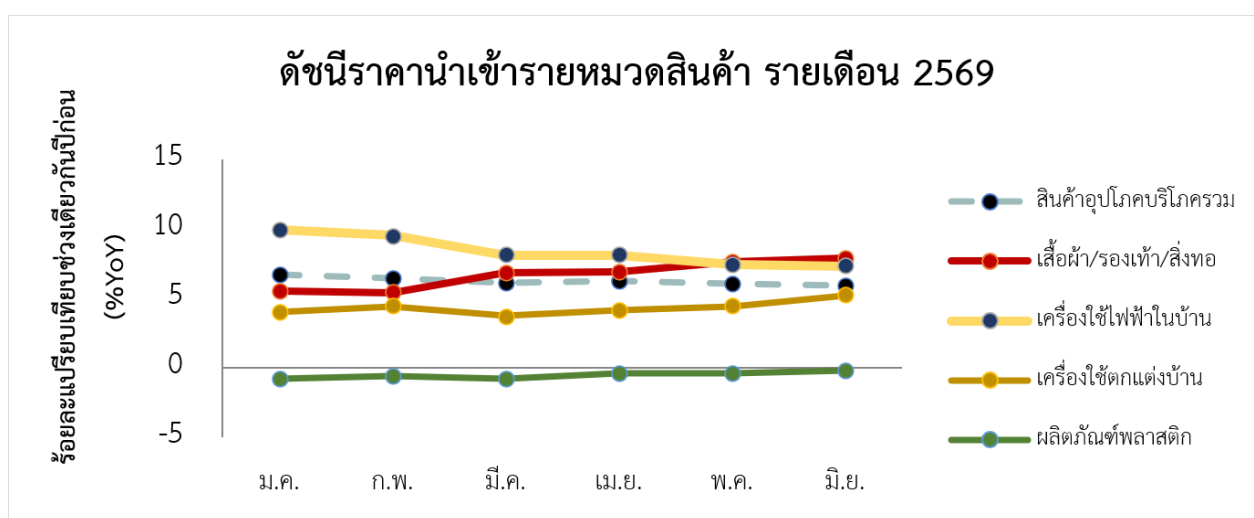
ที่มา: PIER (2569)

การขยายตัวของการนำเข้ามูลค่าต่ำเกิดขึ้นควบคู่กับการเปลี่ยนแปลงของระบบโลจิสติกส์ โดยการขนส่งทางบกจากจีนผ่านสปป.ลาว เข้าสู่ไทยมีบทบาทเพิ่มขึ้นช่วยลดต้นทุนและระยะเวลาในการนำเข้า และทำให้ผู้ขายต่างประเทศสามารถเข้าถึงผู้บริโภคไทยได้ง่ายขึ้น

อย่างไรก็ตาม สินค้านำเข้ามูลค่าต่ำไม่ได้แข่งขันกับ SMEs ไทยในลักษณะเดียวกันทั้งหมด โดยประมาณครึ่งหนึ่งเป็นสินค้าอุปโภคบริโภคปลายทาง เช่น เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม ของใช้ในบ้าน และสินค้าไลฟ์สไตล์ ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับสินค้าที่ SMEs ไทยผลิตหรือจำหน่ายและผู้บริโภคสามารถเปรียบเทียบราคาได้ง่าย ขณะที่อีกส่วนหนึ่งเป็นวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง เช่น เคมีภัณฑ์ พลาสติก ชิ้นส่วนยานยนต์ และอุปกรณ์ไฟฟ้าซึ่งอาจเป็นทั้งความท้าทายจากการทดแทนสินค้าที่ผลิตในประเทศและโอกาสในการลดต้นทุนการผลิตของ SMEs

การเปลี่ยนแปลงนี้มีนัยสำคัญต่อ SMEs ซึ่งมีประมาณ 3.26 ล้านราย หรือร้อยละ 99.5 ของผู้ประกอบการทั้งหมด และมีการจ้างงานประมาณ 13.4 ล้านคน หรือร้อยละ 68.8 ของการจ้างงานทั้งหมด ดังนั้น ประเด็นสำคัญจึงไม่ใช่เพียงการเพิ่มขึ้นของสินค้านำเข้า แต่คือ สนามแข่งขันกำลังเปิดกว้างขึ้นและทำให้ผู้ขายต่างประเทศเข้าถึงผู้บริโภคไทยได้โดยตรง

ภาพที่ 2 ดัชนีราคานำเข้ารายหมวดสินค้า รายเดือน ปี 2569

ที่มา: สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์ รวบรวมโดยผู้เขียน

สำหรับ SMEs ผลของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะแตกต่างกันตามลักษณะสินค้าและความสามารถในการสร้างความแตกต่าง โดยธุรกิจที่สินค้าใกล้เคียงกับสินค้านำเข้าและแข่งขันด้วยราคาเป็นหลัก มีแนวโน้มเผชิญแรงกดดันมากกว่า ขณะที่ SMEs ที่สามารถใช้เทคโนโลยีเพิ่มผลิตภาพ สร้างแบรนด์ พัฒนาคุณภาพ หรือเข้าถึงตลาดเฉพาะกลุ่ม ย่อมมีโอกาสลดการพึ่งพาการแข่งขันด้านราคาได้มากกว่า

Key Message

CBEC ไม่ได้เพียงเพิ่มช่องทางการซื้อขาย แต่กำลังเปลี่ยน “สนามแข่งขัน” ของ SMEs ไทย จากการแข่งขันภายในประเทศไปสู่การแข่งขันกับผู้ขายทั่วโลก โดยแรงกดดันจะแตกต่างกันตามลักษณะสินค้าและความสามารถในการสร้างความแตกต่าง

2. แรงกดดันต่อ SMEs ไทยแตกต่างกันตามสินค้าและความสามารถในการแข่งขัน

การขยายตัวของสินค้านำเข้าผ่าน CBEC เกิดขึ้นท่ามกลางภาวะที่ภาคการผลิตไทยยังเผชิญแรงกดดันด้านอุปสงค์และการใช้กำลังการผลิต โดยในเดือนมิถุนายน 2569 ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) หดตัวร้อยละ 3.10 อัตราการใช้กำลังการผลิตอยู่ที่ ร้อยละ 57.61 ขณะที่ดัชนีการส่งสินค้าหดตัวร้อยละ 5.17 และสินค้าสำเร็จรูปคงคลังเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.50 อย่างไรก็ตาม ตัวเลขดังกล่าวเป็นภาพรวมของภาคการผลิตและครอบคลุมสินค้านำเข้าหลายประเภท จึงยังไม่สามารถใช้ยืนยันว่า CBEC เป็นสาเหตุโดยตรงของการหดตัวของการผลิตหรือยอดขาย SMEs ข้อมูลชุดนี้จึงควรใช้เป็นบริบทของแรงกดดันต่อภาคการผลิต มากกว่าจะเป็นหลักฐานเชิงสาเหตุของผลกระทบจาก CBEC

เมื่อพิจารณาเฉพาะกลุ่มสินค้าที่เกี่ยวข้องกับตลาด SMEs แรงกดดันมีแนวโน้มชัดเจนในสินค้าที่มีความแตกต่างไม่มากและผู้บริโภคสามารถเปรียบเทียบราคาได้ง่าย โดยเฉพาะเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม ของใช้ในบ้าน และสินค้าบางประเภทในกลุ่มเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ในกลุ่มสินค้านำเข้ามูลค่าต่ำประมาณครึ่งหนึ่งเป็นสินค้าอุปโภคบริโภค และกว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มดังกล่าวเป็นเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ซึ่งมีมูลค่าการนำเข้ารวมกว่า 10,000 ล้านบาทในปี 2568 จึงเป็นหนึ่งในกลุ่มที่มีโอกาสเผชิญการแข่งขันจาก CBEC มากกว่ากลุ่มอื่น

สำหรับ SMEs ที่อยู่ในตลาดดังกล่าว แรงกดดันด้านการแข่งขันอาจส่งผ่านจาก ยอดขายและราคาไปสู่อัตรากำไร กระแสเงินสด และความสามารถในการลงทุน โดยเฉพาะผู้ประกอบการที่มีเงินทุนหมุนเวียนจำกัด ขณะที่การใช้วัตถุดิบนำเข้าที่มีราคาถูกลงอาจเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่ช่วยลดต้นทุนและรักษาความสามารถในการแข่งขันในระยะสั้น อย่างไรก็ตาม ช่องทางเหล่านี้เป็นกลไกที่อาจเกิดขึ้นไม่ใช่ข้อสรุปเชิงสาเหตุ เนื่องจากข้อมูลปัจจุบันยังไม่สามารถระบุได้ชัดเจนว่า CBEC ส่งผลต่อผลประกอบการของ SMEs โดยตรงมากน้อยเพียงใด

นอกจากนี้ การใช้วัตถุดิบนำเข้าที่มีต้นทุนต่ำลง หากเกิดขึ้นต่อเนื่องและเป็นวงกว้าง อาจลดความต้องการวัตถุดิบจากผู้ผลิตต้นน้ำในประเทศและกระทบความเชื่อมโยงของ Local Supply Chain ได้ แต่ปัจจุบันยังไม่มีข้อมูล Input-Output หรือ Domestic Value Added ที่จำแนกตามระดับ SMEs เพียงพอที่จะยืนยันผลดังกล่าวในเชิงปริมาณ

Key Message

แรงกดดันจาก CBEC ไม่ได้เกิดขึ้นเท่ากันทุกกลุ่ม แต่เด่นชัดกว่าในสินค้าที่ทดแทนกันได้ง่ายและแข่งขันด้านราคา ขณะที่ผลกระทบต่อ SMEs อาจส่งผ่านจากยอดขายและกำไรไปสู่กระแสเงินสดและการลงทุน ทั้งนี้ หลักฐานปัจจุบันยังไม่เพียงพอที่จะระบุผลกระทบเชิงสาเหตุโดยตรง

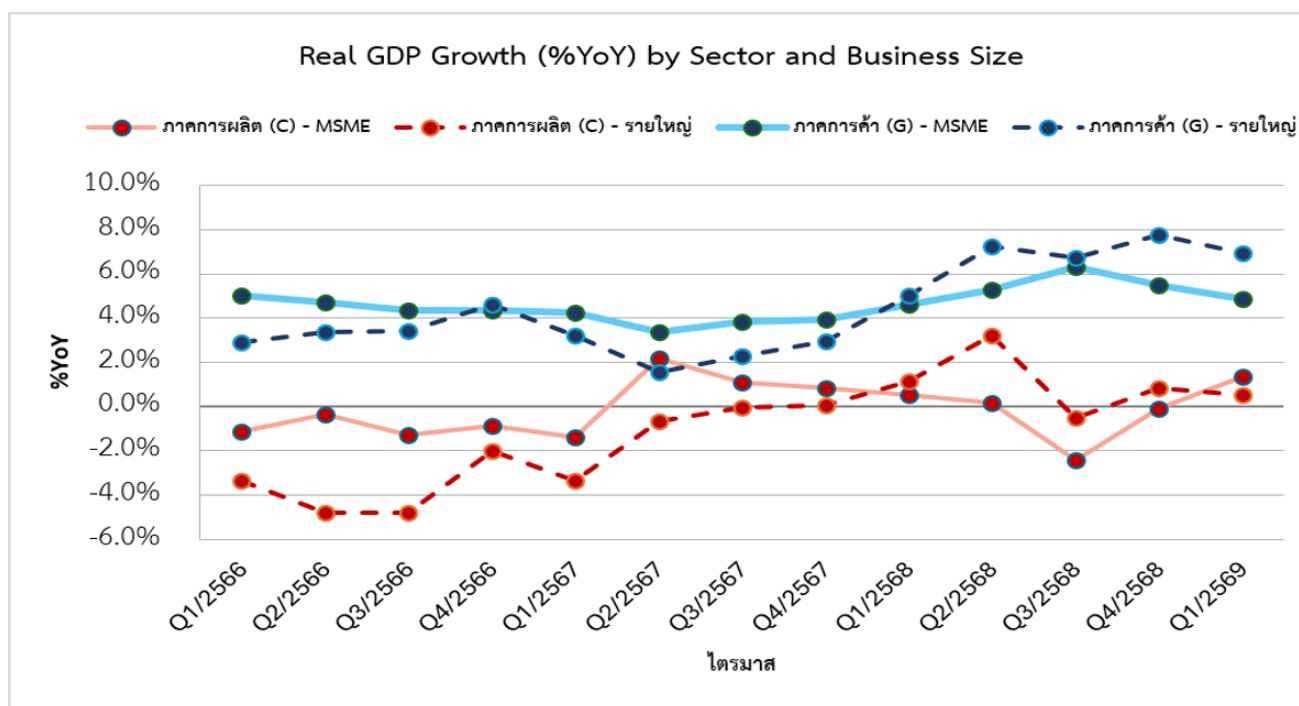
3. SMEs ไทยเริ่มปรับตัว แต่ความสามารถในการเปลี่ยนแรงกดดันเป็นการลงทุนยังแตกต่างกัน

เมื่อสภาพแวดล้อมการแข่งขันเปลี่ยนแปลงไป การปรับตัวจึงเป็นเงื่อนไขสำคัญต่อการรักษาความสามารถในการแข่งขันของ SMEs ไทย โดยผู้ประกอบการมีการปรับตัวหลายรูปแบบ ทั้งการลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนาสินค้าให้มีความแตกต่าง การสร้างแบรนด์และเจาะตลาดเฉพาะกลุ่ม ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการขาย การบริหารจัดการ และการเพิ่มผลผลิตภาพ

อย่างไรก็ตาม ความสามารถในการปรับตัวไม่ได้เท่ากันในทุกธุรกิจ ผู้ประกอบการที่มีเงินทุน เทคโนโลยี ข้อมูล และทักษะเพียงพอสามารถนำแรงกดดันจากการแข่งขันมาใช้เป็นแรงผลักดันในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ เพิ่มผลผลิตภาพ หรือขยายไปสู่ตลาดใหม่ ขณะที่ SMEs ที่มีข้อจำกัดด้านทรัพยากรอาจต้องพึ่งพากลยุทธ์ระยะสั้น เช่น การลดต้นทุน การลดราคา หรือการเปลี่ยนไปใช้วัตถุดิบที่มีต้นทุนต่ำกว่า ซึ่งช่วยให้ธุรกิจสามารถประคองตัวได้ แต่ยังไม่เพียงพอที่จะสร้างความสามารถในการแข่งขันในระยะยาว ประเด็นสำคัญ จึงไม่ใช่ว่า SMEs “ไม่ยอมปรับตัว” แต่คือความสามารถในการเปลี่ยนแรงกดดันให้เป็น การลงทุนเพื่อยกระดับธุรกิจ ยังมีความแตกต่างกันอย่างมาก หากผู้ประกอบการต้องแข่งขันด้วยการลดราคาอย่างต่อเนื่อง ขณะที่ไม่สามารถเพิ่มผลผลิตภาพหรือสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าได้เพียงพอ อัตรากำไรและทรัพยากรที่เหลือสำหรับการลงทุนในเทคโนโลยี การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการสร้างตลาดใหม่ก็อาจลดลง ส่งผลให้การปรับตัวในระยะยาวทำได้ยากขึ้น

ภาพที่ 3 อัตราการเติบโตของ GDP ที่แท้จริงรายไตรมาส ภาคการผลิตและภาคการค้า
แยกตามขนาดธุรกิจ

ที่มา: สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) รวบรวมโดยผู้เขียน

ในทางกลับกัน การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นหนึ่งในช่องทางที่ช่วยให้ SMEs ลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพได้มากกว่าการแข่งขันด้านราคาเพียงอย่างเดียว โดยสามารถนำมาใช้ทั้งในการขาย การบริหารจัดการ การวางแผนธุรกิจ การจัดทำบัญชี และการบริหารสินค้าคงคลัง รวมถึงการใช้ข้อมูลประกอบการตัดสินใจทางธุรกิจ อย่างไรก็ตาม ระดับการนำเทคโนโลยีมาใช้นั้นแตกต่างกันระหว่างธุรกิจ สะท้อนว่าการเปลี่ยนผ่านสู่ธุรกิจที่มีผลิตภาพสูงขึ้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับเทคโนโลยีเพียงอย่างเดียว แต่ต้องมี เงินทุนและทักษะที่เพียงพอ ควบคู่กันด้วย

ข้อจำกัดดังกล่าวเชื่อมโยงกันเป็นวงจร กล่าวคือ แรงกดดันต่อยอดขายและอัตรากำไรอาจทำให้ SMEs มีเงินทุนเหลือน้อยลงสำหรับการลงทุน ขณะที่การนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อเพิ่มผลิตภาพก็ต้องอาศัยทั้งเงินทุนและทักษะ และการสร้างสินค้าใหม่หรือแบรนด์ใหม่ก็ต้องอาศัยตลาดและระยะเวลาในการสร้างฐานลูกค้า จึงทำให้ SMEs ที่มีข้อจำกัดหลายด้านพร้อมกันอาจมีข้อจำกัดในการเปลี่ยนจากการปรับตัวระยะสั้นไปสู่การลงทุนเพื่อยกระดับธุรกิจ ขณะที่ผู้ประกอบการที่มีทรัพยากรพร้อมกว่าสามารถใช้ช่วงเวลาที่มีการแข่งขันเปลี่ยนแปลงเป็นโอกาสในการยกระดับธุรกิจได้

Key Message

SMEs ไทยไม่ได้ขาดการปรับตัว แต่ความสามารถในการเปลี่ยนแรงกดดันจากการแข่งขันให้เป็นการลงทุนเพื่อเพิ่มผลิตภาพและมูลค่าเพิ่มยังแตกต่างกัน การลดต้นทุนอาจช่วยให้ธุรกิจรักษาความสามารถในการดำเนินธุรกิจในระยะสั้น ขณะที่การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในระยะยาวต้องอาศัยเทคโนโลยี ทักษะ เงินทุน และตลาดที่เอื้อต่อการลงทุน

4. จากการสร้างสนามแข่งขันที่เป็นธรรม สู่การสร้างความสามารถในการแข่งขันของ SME

การเปลี่ยนแปลงของการแข่งขันจากการขยายตัวของสินค้ามูลค่าต่ำทำให้การดำเนินนโยบายของภาครัฐมีความสำคัญใน 2 ด้าน ได้แก่ การสร้างสนามแข่งขันที่เป็นธรรม และ การสร้างความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทย โดยด้านแรกช่วยลดความแตกต่างของกติกาที่ผู้ประกอบการในประเทศและต่างประเทศเผชิญ ขณะที่ด้านหลังมีเป้าหมายเพื่อให้ SMEs สามารถแข่งขันได้แม้ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เปิดกว้างมากขึ้นในด้านการสร้างสนามแข่งขันที่เป็นธรรม ไทยได้ปรับมาตรการ De Minimis โดยตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2569 สินค้านำเข้ามูลค่าไม่เกิน 1,500 บาทไม่ได้รับการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มและอากรขาเข้าเช่นเดิม การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวช่วยลดความแตกต่างด้านภาษีระหว่างสินค้านำเข้ากับสินค้าที่ผลิตในประเทศและข้อมูลเบื้องต้นพบว่ายอดสั่งซื้อสินค้าโดยตรงจากต่างประเทศผ่านแพลตฟอร์ม e-Commerce ลดลงประมาณ ร้อยละ 30 ขณะที่ภาครัฐมีรายได้เพิ่มขึ้นประมาณ 300 ล้านบาทต่อเดือน

ตารางที่ 1 ลำดับเวลามาตรการภาษีสินค้านำเข้ามูลค่าต่ำของไทย

ช่วงเวลา	มาตรการ
ก่อน ก.ค. 2567	สินค้านำเข้ามูลค่าต่ำกว่า 1,500 บาท ได้รับยกเว้นทั้งภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) และอากรขาเข้า ตามหลักเกณฑ์ De Minimis Value
5 ก.ค. 2567 เป็นต้นไป	เริ่มจัดเก็บ VAT 7% จากสินค้านำเข้ามูลค่าต่ำกว่า 1,500 บาท (ยกเลิกการยกเว้นเดิม) เพื่อลดความแตกต่างด้านภาษีระหว่างผู้ขายในและต่างประเทศ
1 ม.ค. 2569 เป็นต้นไป	กรมศุลกากรยกเลิกเกณฑ์ De Minimis อย่างสมบูรณ์ ภายใต้นโยบาย “Customs Quick Big Win” โดยเรียกเก็บทั้งอากรขาเข้าและ VAT จากสินค้านำเข้าตั้งแต่มูลค่า 1 บาทขึ้นไป ไม่มีวันสิ้นสุด

ที่มา: กรมศุลกากร รวบรวมโดยผู้เขียน

มาตรการดังกล่าวมีความสำคัญในแง่ของ “ความเป็นธรรมของสนามแข่งขัน” แต่ไม่ได้หมายความว่า SMEs จะมีความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้นโดยอัตโนมัติ เพราะการลดความได้เปรียบด้านต้นทุนของสินค้านำเข้าไม่ได้แก้ข้อจำกัดด้านผลิตภาพ เทคโนโลยี เงินทุน ทักษะ หรือการเข้าถึงตลาดของ SMEs ซึ่งเป็นข้อจำกัดที่กล่าวถึงในหัวข้อก่อนหน้านี้ ดังนั้นนโยบายระยะต่อไปควรยับยั้งจากการช่วยให้ SMEs “รับมือกับการแข่งขัน” ไปสู่การช่วยให้ SMEs “สร้างความสามารถในการแข่งขัน” โดยเฉพาะการเชื่อมโยงมาตรการด้าน ตลาด เงินทุน เทคโนโลยี และผลิตภาพ เข้าด้วยกัน แทนการดำเนินมาตรการแต่ละด้านแยกจากกัน

ในด้านตลาด ภาครัฐสามารถช่วยลดข้อจำกัดในการเข้าถึงลูกค้าและสร้างโอกาสทางธุรกิจให้ SME ขณะที่ด้านเงินทุนควรสนับสนุนให้ SMEs สามารถเข้าถึงเงินทุนสำหรับ การลงทุนและการยกระดับธุรกิจ ไม่ใช่เพียงเงินทุนเพื่อประกอบสภาพคล่องในระยะสั้น ส่วนด้านเทคโนโลยีควรช่วยให้ SMEs นำ Digital Technology และข้อมูลมาใช้ในการลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ และเพิ่มผลผลิตภาพ ขณะเดียวกัน การพัฒนาทักษะจะช่วยให้แรงงานสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบธุรกิจและเทคโนโลยีได้ หัวใจสำคัญจึงไม่ใช่การเพิ่มจำนวนมาตรการ แต่คือ การเชื่อมโยงมาตรการให้ตอบโจทย์ข้อจำกัดของ SMEs ตลอดกระบวนการปรับตัว ตั้งแต่การมีเงินทุนสำหรับลงทุน การนำเทคโนโลยีมาใช้ การเพิ่มผลผลิตภาพ การพัฒนาสินค้า ไปจนถึงการมีตลาดรองรับ หากมาตรการแต่ละด้านยังแยกออกจากกัน SMEs ที่ขาดทรัพยากรด้านใดด้านหนึ่งอาจไม่สามารถก้าวไปสู่การลงทุนและยกระดับธุรกิจได้ แม้จะมีมาตรการสนับสนุนอยู่หลายรูปแบบก็ตาม ดังนั้น ช่องว่างสำคัญของนโยบาย คือการทำให้มาตรการที่มีอยู่เชื่อมโยงกัน เพื่อเปลี่ยนการช่วย SMEs ให้ประกอบตัวในระยะสั้น ไปสู่การสร้างผลผลิตภาพ มูลค่าเพิ่ม และความสามารถในการแข่งขันในระยะยาว

Key Message

การสร้างสนามแข่งขันที่เป็นธรรมเป็นเงื่อนไขที่จำเป็น แต่ไม่เพียงพอต่อการยกระดับ SMEs โจทย์ระยะต่อไปจึงควรเปลี่ยนจาก “ทำอย่างไรให้ SMEs รับมือกับสินค้านำเข้าได้” เป็น “ทำอย่างไรให้ SMEs แข่งขันได้ดีขึ้นภายใต้สนามแข่งขันที่เปิดกว้าง” โดยเชื่อมโยงนโยบายด้านตลาด เงินทุน เทคโนโลยี และผลผลิตภาพเข้าด้วยกัน

5. ข้อเสนอเชิงนโยบาย: เชื่อมตลาด-เงินทุน-เทคโนโลยี-ผลผลิตภาพ เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันของ SMEs

จากแรงกดดันด้านการแข่งขันที่เพิ่มขึ้นและข้อจำกัดในการปรับตัวของ SMEs นโยบายระยะต่อไปควรมุ่งสร้างเงื่อนไขให้ผู้ประกอบการสามารถลงทุนและยกระดับความสามารถในการแข่งขันได้อย่างต่อเนื่อง โดยเชื่อมโยงมาตรการด้าน ตลาด เงินทุน เทคโนโลยี และผลผลิตภาพ เข้าด้วยกัน เนื่องจากข้อจำกัดในแต่ละด้านมีความเชื่อมโยงกัน หากมีตลาดแต่มีข้อจำกัดด้านเงินทุนก็ไม่สามารถลงทุนได้ ขณะที่การมีเงินทุนแต่ขาดเทคโนโลยีและทักษะก็อาจไม่สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของธุรกิจได้

ในด้าน ตลาด ภาครัฐควรช่วยลดข้อจำกัดในการเข้าถึงลูกค้าและสร้างโอกาสทางธุรกิจให้ SMEs โดยเฉพาะการเชื่อมโยงกับตลาดขนาดใหญ่และห่วงโซ่อุปทาน ขณะที่ด้าน เงินทุน ควรสนับสนุนเงินทุนสำหรับการลงทุนและการยกระดับธุรกิจ ไม่ใช่เพียงเพื่อแก้ปัญหาสภาพคล่องในระยะสั้น ส่วนด้าน เทคโนโลยี ควรช่วยให้ SMEs สามารถนำ Digital Technology และข้อมูลมาใช้ในการลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพ โดยมุ่งให้การสนับสนุนดังกล่าวนำไปสู่การเพิ่มผลผลิตภาพและมูลค่าเพิ่มของธุรกิจ

ตารางที่ 2 กรอบนโยบายยกระดับความสามารถในการแข่งขันของ SMEs ไทย

แนวโน้มที่เกิดขึ้น	ช่องว่าง	แนวทางสนับสนุน	ผลลัพธ์ที่คาดหวัง
SMEs มีแนวโน้มเผชิญแรงกดดันด้านราคาจากสินค้านำเข้ามากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มสินค้าที่ใกล้เคียงกัน ขณะที่ยังขาดช่องทางเชื่อมโยงเข้าสู่ตลาดขนาดใหญ่	ยังมีข้อจำกัดในการเชื่อมโยง SMEs เข้าสู่ตลาดขนาดใหญ่ เช่น การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ และ Supply Chain ของธุรกิจขนาดใหญ่	ขยายแต้มต่อสินค้า Made in Thailand (MiT) ในระบบจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ; ส่งเสริม SMEs เข้าสู่ Supply Chain ของธุรกิจขนาดใหญ่	เพิ่มโอกาสในการเข้าถึงตลาดและเอื้อต่อการสร้างรายได้เพื่อการลงทุนต่อยอด
สินเชื่อ SMEs หดตัวต่อเนื่อง ขณะที่กำไร/กระแสเงินสดถูกกดดัน ทำให้มีข้อจำกัดด้านเงินทุนสำหรับลงทุนยกระดับธุรกิจ	ยังมีพื้นที่ในการเพิ่มการสนับสนุนเงินทุนสำหรับการลงทุนระยะยาว ขณะที่ SMEs บางกลุ่มมีข้อจำกัดด้านหลักประกันในการเข้าถึงสินเชื่อ	ต่อยอด SMEs Credit Boost, คำประกันสินเชื่อผ่าน บสย., ผลักดัน Supply Chain Financing, ใช้ฐานข้อมูลดิจิทัล/คะแนนสินเชื่อทางเลือก (เช่น อารีเอสกอร์)	SMEs เข้าถึงเงินทุนเพื่อการลงทุนและปรับตัวได้มากขึ้น ไม่ใช่เพียงประกอบธุรกิจ
SMEs ส่วนหนึ่งเริ่มใช้เทคโนโลยีดิจิทัลแล้ว แต่ระดับการใช้งานยังแตกต่างกันมาก โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับธุรกิจขนาดใหญ่	ข้อจำกัดด้านเงินทุน ทักษะ และความสามารถในการนำเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้จริงในองค์กร	เร่งขยาย e-Tax Invoice และระบบ VAT จัดอบรมทักษะดิจิทัลให้ SMEs โดยเฉพาะกลุ่มรายย่อย สนับสนุนเงินทุน/สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำสำหรับการลงทุนเทคโนโลยี ส่งเสริมการใช้ AI และ Digital Tools	ต้นทุนดำเนินธุรกิจลดลง ผลผลิตภาพเพิ่มขึ้น ลดช่องว่างการใช้เทคโนโลยีระหว่าง SMEs กับธุรกิจขนาดใหญ่
ยังมีข้อจำกัดจากขั้นตอนและกฎระเบียบบางประการที่อาจเพิ่มต้นทุนในการดำเนินธุรกิจของ SMEs	มีขั้นตอนที่ไม่จำเป็นและกีดกันที่ยังไม่เอื้อต่อการแข่งขันอย่างเป็นธรรม	ทบทวนและลดขั้นตอน/ภาระกฎระเบียบที่ไม่จำเป็น; พัฒนากฎกติกาที่เอื้อต่อการแข่งขันเป็นธรรม พร้อมเตรียม SMEs ผู้เศรษฐกิจดิจิทัล/เศรษฐกิจสีเขียว	ต้นทุนปฏิบัติตามกฎระเบียบลดลง สนามแข่งขันเป็นธรรมขึ้น SMEs พร้อมปรับตัวสู่บริบทเศรษฐกิจใหม่

ที่มา: รวบรวมโดยผู้เขียน

การเชื่อมโยงมาตรการให้ตอบโจทยข้อจำกัดของ SMEs ตลอดกระบวนการปรับตัวตั้งแต่การมีตลาดรองรับ การเข้าถึงเงินทุน การนำเทคโนโลยีมาใช้ ไปจนถึงการเพิ่มผลผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยควรพัฒนาการสนับสนุนให้เหมาะสมกับข้อจำกัดและระดับความพร้อมของผู้ประกอบการแต่ละกลุ่ม เพื่อให้มาตรการด้านต่างๆ สามารถส่งต่อไปยังขั้นถัดไปของการยกระดับธุรกิจได้ ทั้งนี้ แนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับทิศทางการสนับสนุน SMEs ที่ให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงตลาด เงินทุน เทคโนโลยี และการเพิ่มผลผลิตมากขึ้น ดังนั้น โจทย์สำคัญของนโยบายจึงอยู่ที่การทำให้มาตรการที่มีอยู่สามารถทำงานเชื่อมโยงกัน จากการช่วยให้ SMEs “ประกอบตัว” ในระยะสั้น ไปสู่การ “ลงทุนเพิ่มผลผลิต และสร้างความสามารถการแข่งขันในระยะยาว

การเปลี่ยนแปลงของการแข่งขันจากการขยายตัวของ CBEC สะท้อนว่า SMEs ไทยไม่ได้เผชิญเพียงแรงกดดันจากสินค้านำเข้า แต่ยังมีความสามารถในการปรับตัวและลงทุนเพื่อยกระดับธุรกิจแตกต่างกันตามข้อจำกัดด้านเงินทุน เทคโนโลยี ทักษะ และตลาด ดังนั้น นโยบายระยะต่อไปจึงไม่ควรมุ่งเพียงการสร้าง

สนามแข่งขันที่เป็นธรรม แต่ควรสร้างเงื่อนไขให้ SMEs สามารถเปลี่ยนแรงกดดันจากการแข่งขันเป็นการลงทุนเพื่อเพิ่มผลิตภาพและสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยเชื่อมโยงการสนับสนุนด้านตลาด เงินทุน เทคโนโลยี และผลิตภาพให้ทำงานต่อเนื่องกัน และเหมาะสมกับระดับความพร้อมของผู้ประกอบการแต่ละกลุ่ม

Key Message

โจทย์ระยะต่อไปไม่ใช่การเพิ่มจำนวนมาตรการ แต่คือการเชื่อมโยง “ตลาด เงินทุน เทคโนโลยี ผลิตภาพ” ให้เป็นกระบวนการเดียวกัน เพื่อเปลี่ยนการช่วย SMEs จากการประคองตัวในระยะสั้น ไปสู่การสร้างผลิตภาพ มูลค่าเพิ่ม และความสามารถในการแข่งขันในระยะยาว

บรรณานุกรม

- กรมศุลกากร. (2569, 7 กรกฎาคม). ข้อมูลผลการยกเลิกเกณฑ์ De Minimis เพิ่มรายได้เดือนละ 300 ล้านบาท [ข้อมูลอ้างอิงในข่าว]. THE STANDARD. <https://thestandard.co/customs-de-minimis-revenue-imports-drop/>
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2568, 26 ธันวาคม). แบงก์ชาติ ผนึกคลังและธนาคารพาณิชย์ เดินหน้าโครงการกลไกการค้าประกันสินเชื่อ ‘SMEs Credit Boost’ เพิ่มโอกาสเข้าถึงแหล่งทุน หนุนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย. <https://www.bot.or.th/th/news-and-media/news/news-20251226.html>
- สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ. (2569, มิถุนายน). สถิติส่งออก-นำเข้าอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทย เดือนมิถุนายน 2569. <https://www.thaitextile.org/th/insign/detail.5308.1.0.html>
- สถาบันวิจัยเศรษฐกิจป๋วย อึ๊งภากรณ์ (2569, 16 เมษายน). ภูมิทัศน์สินค้านำเข้ามูลค่าต่ำของไทย: ตลาดเล็ก ๆ ที่กลายเป็นเรื่องใหญ่. aBRIDGEd, (10). <https://www.pier.or.th/abridged/2026/10/>
- สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์. (ม.ป.ป.). ดัชนีราคาส่งออกและดัชนีราคานำเข้าของประเทศไทย (ปีฐาน 2555 = 100). สืบค้นเมื่อ 17 สิงหาคม 2569, จาก https://www.pricemoc.go.th/en/home_en
- สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม. (ม.ป.ป.). ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) รายเดือน. สืบค้นเมื่อ 17 สิงหาคม 2569, จาก <https://www.oie.go.th/view/1/mpl/TH-TH>
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (ม.ป.ป.). ชุดข้อมูล GDP MSME รายไตรมาสแยกตามขนาดและสาขาธุรกิจ [ชุดข้อมูล]. สืบค้นเมื่อ 17 สิงหาคม 2569, จาก <https://opendata.sme.go.th/dataset/>
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2568). รายงานสถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (MSME White Paper) ปี 2567/2568. สืบค้นเมื่อ 20 สิงหาคม 2569, จาก <https://www.sme.go.th/th/download.php?modulekey=215>

ผลกระทบของสถานการณ์ความขัดแย้ง ในตะวันออกกลางที่มีผลต่อความผันผวนในตลาดการเงิน

ผู้เขียน: นางสาว อรปริญา ทังโคตร นักศึกษาฝึกงาน ส่วนการวิเคราะห์เศรษฐกิจการเงินและต่างประเทศ กองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

ขอขอบคุณ นายพุทธิสมบัติ ปานกุล เศรษฐกรชำนาญการ ดร. ปาริฉัตร คลั่งทอง ผู้อำนวยการส่วนการวิเคราะห์เศรษฐกิจการเงินและต่างประเทศ นาง วิภารัตน์ บัณฑิตบุรี ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเศรษฐกิจมหภาค และ ดร.พิสิทธิ พัวพันธ์ ผู้อำนวยการกองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค ที่ช่วยให้ข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำบทความนี้ อนึ่ง บทความนี้เป็นความคิดเห็นของผู้เขียนไม่ได้สะท้อนความคิดเห็นของหน่วยงาน

1. บทนำ

สงครามตะวันออกกลางระหว่างสหรัฐอเมริกา-อิสราเอล กับอิหร่าน จุดเริ่มต้นของสงครามมาจากทางอิสราเอลและอิหร่าน มีความขัดแย้งด้านการเมืองและความมั่นคงมานาน และยังมีเรื่องโครงการพัฒนาอาวุธนิวเคลียร์ อิสราเอลมองว่าโครงการดังกล่าวเป็นภัยคุกคามต่อประเทศ ขณะที่ทางสหรัฐอเมริกาที่เป็นพันธมิตรของอิสราเอล ได้เข้ามามีบทบาทในการเจรจา เนื่องจากกระทบต่อความมั่นคงของภูมิภาค และผลประโยชน์ของสหรัฐอเมริกาในตะวันออกกลาง ภายหลังการเจรจาข้อตกลงนิวเคลียร์ไม่ประสบความสำเร็จทำให้สหรัฐอเมริกาเข้าร่วม “ปฏิบัติการรบหลัก (Major combat operations)” ในวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2026 เป็นการเปิดฉากโจมตีที่สร้างผลกระทบอย่างรุนแรงด้านภูมิรัฐศาสตร์

สถานการณ์ความรุนแรงยังคงดำเนินอยู่ เมื่ออิหร่านทำการประกาศปิดช่องแคบฮอร์มุซ ซึ่งเป็นเส้นทางในการขนส่งพลังงานที่สำคัญของโลก ส่งผลให้ตลาดโลกเผชิญกับความไม่แน่นอนอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะความเสี่ยงที่ความขัดแย้งกระทบต่อการส่งออกน้ำมันจากตะวันออกกลาง ซึ่งเป็นผู้ผลิตพลังงานหลัก

ของโลก ทางหน่วยงาน International Monetary Fund และ World Bank ได้ประเมินสถานการณ์ไปในทิศทางเดียวกันว่า ความขัดแย้งนี้ส่งผลเพิ่มความเสี่ยงต่อเสถียรภาพทางการเงินและเศรษฐกิจโลก โดยก่อให้เกิดความผันผวนในตลาดการเงินจากการปรับตัวเพิ่มขึ้นของราคาพลังงานและต้นทุนยังส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อทั่วโลก ทำให้หลายประเทศมีแนวโน้มคงอัตราดอกเบี้ยในระดับสูงเป็นระยะเวลานานขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทางเศรษฐกิจโดยรวม โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนาและประเทศที่พึ่งพาการนำเข้าพลังงานเป็นหลัก นอกจากนี้อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศตลาดเกิดใหม่ด้วย (IMF, 2026; World Bank, 2026)

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบของความขัดแย้งในตะวันออกกลางต่อความผันผวนของตลาดการเงินโลก โดยใช้กรอบทฤษฎีเศรษฐศาสตร์มหภาค เครื่องชี้วัดทางภูมิรัฐศาสตร์ และเครื่องชี้วัดด้านตลาดการเงิน เพื่ออธิบายกลไกการส่งผ่านความผันผวนของตลาดการเงิน และข้อเสนอแนะแนวทางการรับมือของความขัดแย้งในตะวันออกกลางที่มีผลต่อตลาดการเงิน

2. ความเป็นมาของสถานการณ์ความขัดแย้งสหรัฐอเมริก-อิสราเอล และอิหร่าน

ความขัดแย้งนี้เป็นผลจากการสะสมความหวาดระแวง การแข่งขันด้านอำนาจและความล้มเหลวทางการทูตที่ก่อตัวมายาวนาน โดยมีโครงการนิวเคลียร์ ของอิหร่าน เป็นแกนกลางของความตึงเครียด อิหร่านเริ่มพัฒนาโครงการนิวเคลียร์อย่างจริงจังตั้งแต่ช่วงทศวรรษ 1980 ระหว่างสงครามกับอิรัก เมื่อมีการค้นพบสถานที่นิวเคลียร์ลับในปี 2002 จึงนำไปสู่การคว่ำบาตรเศรษฐกิจของอิหร่านอย่างหนักจนนำไปสู่ข้อตกลงนิวเคลียร์อิหร่าน (Joint Comprehensive Plan of Action: JCPOA) ในปี 2015 ระหว่างอิหร่านกับกลุ่มประเทศมหาอำนาจ ซึ่งกำหนดให้อิหร่านลดปริมาณยูเรเนียมเสริมสมรรถนะ แลกกับการผ่อนปรนมาตรการคว่ำบาตรมูลค่าเกือบ 1 แสนล้านดอลลาร์

ในเวลาเดียวกัน อิหร่านได้ขยายอิทธิพลผ่านเครือข่ายกลุ่มติดอาวุธตัวแทนในภูมิภาค ทั้งฮามาส ในปาเลสไตน์ ฮิซบอลเลาะห์ในเลบานอน กองกำลังในซีเรีย และกลุ่มฮูตีในเยเมนทำให้สามารถ เพิกเฉยหน้ากับสหรัฐฯ และอิสราเอลโดยไม่ต้องเปิดศึกตรง เนื่องจาก JCPOA ไม่ครอบคลุม โครงการขีปนาวุธ หรือการขยายอิทธิพลในภูมิภาค รัฐบาลทรัมป์ชุดแรกจึงถอนตัวจากข้อตกลงในปี 2018 และคว่ำบาตรอิหร่านอีกรอบ ความตึงเครียดทวีขึ้นเมื่อสหรัฐฯ สังหารพลตรีกาซิม โซไลมานี ผู้บัญชาการ Quds Force ในปี 2020 ทำให้อิหร่านยุติการปฏิบัติตาม JCPOA และเร่งเสริมสมรรถนะยูเรเนียมเกินขีดจำกัด

ในปี 2024 ความขัดแย้งเปลี่ยนจากการโจมตีผ่านเครือข่ายตัวแทนมาเป็นการเผชิญหน้าโดยตรง หลังอิสราเอลโจมตีสถานกงสุลอิหร่านในดามัสกัส อิหร่านตอบโต้ ด้วยการยิงโดรนและขีปนาวุธ เข้าใส่อิสราเอลเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ ตามมาด้วยการลอบสังหารผู้นำอิหร่าน และการโจมตีตอบโต้ครั้งใหญ่ของอิสราเอล เมื่อทรัมป์กลับมามีอำนาจในปี 2025 เส้นทางการทูตปิดตัวลง อย่างรวดเร็ว IAEA ประกาศว่าอิหร่านละเมิดพันธกรณีนิวเคลียร์เป็นครั้งแรกในรอบ 20 ปี อิสราเอลโจมตีสถานทูตนิวเคลียร์อิหร่าน และสหรัฐฯ เข้าร่วมโจมตีโดยตรงในเดือนมิถุนายน จนนำไปสู่การเปิดฉากโจมตีครั้งใหญ่ ซึ่งสังหารผู้นำสูงสุด อายาตอลเลาะห์ อาลี คาเมเนอี และอิหร่านตอบโต้ด้วยการปิดช่องแคบฮอร์มุซ จุดชนวนวิกฤตพลังงานโลก และขยายความขัดแย้ง เป็นสงครามระดับภูมิภาคที่ยังดำเนินอยู่จนถึงปัจจุบัน

3.กลไกการส่งผ่านของผลกระทบในช่องทางต่าง ๆ ของตลาด

3.1 ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

Flight to Quality พฤติกรรมของนักลงทุนที่โยกย้ายเงินลงทุนจากสินทรัพย์เสี่ยงสูงไปยังสินทรัพย์ปลอดภัยและมีคุณภาพสูงกว่าในช่วงที่เกิดความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจหรือภูมิรัฐศาสตร์ เพื่อลดความเสี่ยงและรักษามูลค่าเงินลงทุน สินทรัพย์ที่ได้รับความนิยม ได้แก่ พันธบัตรรัฐบาลที่น่าเชื่อถือสูง และขณะที่สินทรัพย์เสี่ยงเช่นหุ้นและตราสารหนี้ภาคเอกชนมักเผชิญแรงขายเพิ่มขึ้น (Investopedia, 2026) (Investopedia, 2026)

ในกรณีของความขัดแย้งในตะวันออกกลาง แนวคิด Flight to Quality สามารถนำมาใช้อธิบายพฤติกรรมของนักลงทุนในตลาดการเงินโลกได้ โดยเมื่อสหรัฐฯ และอิสราเอลเปิดฉากโจมตีอิหร่านในวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2026 ตลาดเกิดความตื่นตระหนกทันที ทำให้นักลงทุนลดการถือครองสินทรัพย์เสี่ยงเพราะกลัวความไม่แน่นอนของสงคราม แล้วเลือกลงทุนในสินทรัพย์ปลอดภัยแทน ปรากฏการณ์นี้ส่งผลกระทบต่อตลาด 3 ส่วนหลัก คือ ตลาดหุ้น นักลงทุนพากันเทขายหุ้นไทย (SET Index) และหุ้นสหรัฐฯ (Dow Jones) ทำให้ดัชนีลดลง ตลาดตราสารหนี้ เงินไหลเข้าซื้อพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ เพื่อความปลอดภัยส่งผลให้ราคาพันธบัตรสูงขึ้นและผลตอบแทน(Bond Yield)ลดลงตลาดอัตราแลกเปลี่ยนความต้องการถือเงินดอลลาร์ที่เพิ่มขึ้นอย่างมหาศาลทำให้เงินดอลลาร์แข็งค่าขึ้นอย่างรวดเร็ว ในขณะที่ค่าเงินบาทของไทยอ่อนค่าลงทันทีเนื่องจากเงินทุนไหลออก

Aggregate Demand – Aggregate Supply Model

Aggregate Demand คือปริมาณความต้องการซื้อสินค้าและบริการทั้งหมดในระบบเศรษฐกิจ ระดับราคาที่กำหนด ส่วน Aggregate Supply คือปริมาณสินค้าและบริการที่ผู้ผลิตยินดีผลิตและเสนอขาย (Mankiw, 2020) เนื่องจากตะวันออกกลางเป็นแหล่งผลิตและส่งออกน้ำมันสำคัญของโลก ความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ทำให้ตลาดกังวลความเสี่ยงด้านอุปทานน้ำมัน ราคาน้ำมันดิบปรับสูงขึ้น ต้นทุนการผลิตในหลายภาคส่วนเพิ่มขึ้น ผลผลิตรวมลดลงขณะที่ระดับราคาสินค้าสูงขึ้น ซึ่งเป็นลักษณะของภาวะเงินเฟ้อจากต้นทุนนอกจากนี้ความไม่แน่นอนยังกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนและผู้บริโภค ทำให้เศรษฐกิจเผชิญภาวะชะลอตัวควบคู่กับเงินเฟ้อ

Mundell–Fleming model เป็นแบบจำลองเศรษฐกิจมหภาคสำหรับเศรษฐกิจเปิดที่ต่อยอดจาก IS–LM อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตลาดสินค้า ตลาดการเงิน อัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยน และดุลการชำระเงิน(Mundell, 1963; Fleming, 1962)เหตุการณ์ภายนอกอย่างความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์สามารถส่งผลต่อการเคลื่อนย้ายเงินทุน และความผันผวนของค่าเงิน โดยธนาคารกลางสามารถใช้นโยบายการเงินเพื่อรักษาเสถียรภาพได้ (Krugman, Obstfeld, & Melitz, 2018) สำหรับประเทศเศรษฐกิจเปิดขนาดเล็กที่ใช้อัตราแลกเปลี่ยนลอยตัวแบบมีการบริหารจัดการอย่างไทย เมื่อความเสี่ยงของภูมิภาคพุ่งสูงเงินทุนต่างชาติจะไหลออกอย่างรวดเร็วเพื่อกลับไปหาสินทรัพย์ปลอดภัย ส่งผลกระทบ 2 ตลาดหลัก

ตลาดตราสารหนี้โดยราคาพันธบัตรรัฐบาลไทยลดลงและอัตราผลตอบแทนพันธบัตรปรับสูงขึ้นเพื่อชดเชยความเสี่ยง และตลาดอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทแลกดอลลาร์ทำให้อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์ มีความผันผวนและอ่อนค่าลงชัดเจน

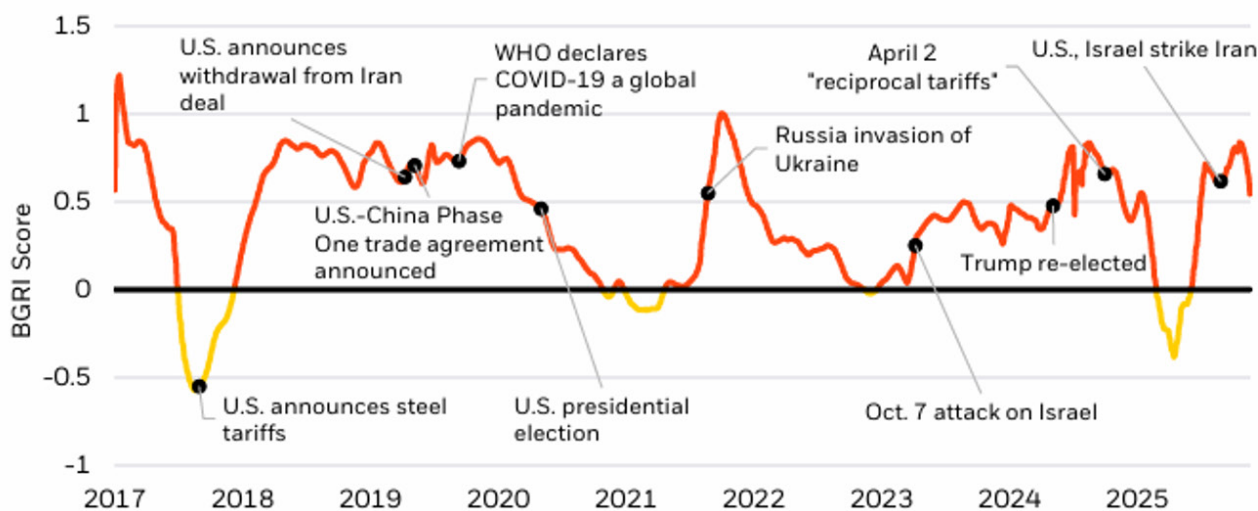
3.2 นิยามเครื่องชี้วัดที่ใช้ในการพิจารณาความผันผวนของตลาดการเงิน

3.2.1 นิยามเครื่องชี้วัดทางภูมิรัฐศาสตร์

Geopolitical Risk Index (GPR Index) เป็นดัชนีวัดระดับความเสี่ยงทางภูมิรัฐศาสตร์โลก โดยอาศัยการวิเคราะห์ข้อความเชิงปริมาณจากการนับความถี่ของการรายงานข่าวที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งทางการทหารความตึงเครียดระหว่างประเทศการก่อการร้ายและภัยคุกคามด้านความมั่นคงจากหนังสือพิมพ์ชั้นนำทั่วโลกกว่า 10 ฉบับ (Caldara & Iacoviello, 2022) อย่างไรก็ตามทาง BlackRock จัดให้ความขัดแย้งในตะวันออกกลางอยู่ในระดับความเสี่ยงสูง และเป็นหนึ่งในความเสี่ยงที่ตลาดให้ความสนใจมากที่สุด ส่งผลให้การจลาจลทางพลังงานได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง แม้จะมีการหยุดยิงชั่วคราว แต่การเจรจา ยังดำเนินไปอย่างเชื่องช้า โดยเฉพาะในประเด็นโครงการนิวเคลียร์ที่ยังคงบรรลุข้อตกลงได้ยาก และความเสี่ยงที่จะปะทุขึ้นอีกครั้งยังคงสูง ทั้งนี้ BGRI สะท้อนสัญญาณความสนใจของตลาดผ่านตัวชี้วัดสินทรัพย์หลัก ได้แก่ราคาน้ำมันดิบ Brent ดัชนี VIX และ U.S. High Yield Credit (BlackRock Investment Institute, 2026)

Geopolitical risk framework

BlackRock Geopolitical Risk Indicator

ที่มา: BlackRock Investment Institute, Geopolitical Risk Dashboard, May 2026

Global Supply Chain Pressure Index (GSCPI) ดัชนีแรงกดดันห่วงโซ่อุปทานโลก

ตามนิยามของธนาคารกลางสหรัฐฯ สาขานิวยอร์ก คือเครื่องชี้วัดมาตรฐานที่บูรณาการข้อมูลต้นทุนการขนส่งทั่วโลก ทั้งค่าระวางเรือขนส่งสินค้าแห่งเทกอง ค่าเช่าเรือคอนเทนเนอร์ และค่าขนส่งทางอากาศ รวมกับดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อ (PMI) โดยมุ่งเน้นวัดระยะเวลาการส่งมอบสินค้า ปริมาณสินค้าคงค้าง และวัตถุดิบสำรองเพื่อประเมินความตึงเครียดและผลกระทบของปัญหาคอขวดต่ออัตราเงินเฟ้อในระบบเศรษฐกิจ ดัชนีนี้มีความเชื่อมโยงโดยตรงไปตรงมากับวิกฤตการณ์ในภูมิภาคตะวันออกกลาง ซึ่งเป็นเส้นทางขนส่งสินค้าทางเรือคิดเป็น 12% ของการค้าโลก ปรากฏการณ์ทั้งหมดนี้สะท้อนออกมาผ่านการพุ่งสูงขึ้นของค่าดัชนี GSCPI อย่างชัดเจน แสดงให้เห็นว่าความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ในตะวันออกกลางสามารถส่งผ่านกลายเป็นแรงกดดันที่สร้างความเปราะบางและส่งผลกระทบเชิงลบต่อ ระบบโลจิสติกส์รวมถึงห่วงโซ่อุปทานของโลก (United Nations Conference on Trade and Development, 2024)

3.2.2 นิยามเครื่องชี้วัดตลาดทุน (Equity Market Indices)

ตลาดทุน ทำหน้าที่เป็นแหล่งระดมทุนระยะยาวของภาคธุรกิจและภาครัฐ ผ่านการออกและซื้อขายหลักทรัพย์ เช่น หุ้นและพันธบัตร การดำรงอยู่ของตลาดทุนช่วยให้เกิดการหมุนเวียนของเงินทุนและสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้สามารถวิเคราะห์และติดตามความเคลื่อนไหวของตลาดทุนได้อย่างเหมาะสม โดยเครื่องชี้วัดตลาดทุนที่จะกล่าวถึง ได้แก่ ดัชนีราคาหลักทรัพย์ ซึ่งใช้สะท้อนการเปลี่ยนแปลงของราคาหุ้นในตลาด เช่น ดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index) ซึ่งเป็นตัวชี้วัดภาพรวมของตลาดหุ้นไทย หากดัชนีปรับตัวสูงขึ้น แสดงถึงแนวโน้มการเติบโตและความเชื่อมั่นของนักลงทุน ในทางกลับกัน หากดัชนีลดลง อาจสะท้อนถึงความกังวลหรือภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัว ดัชนีดาวโจนส์ (Dow Jones Industrial Average: DJIA) ซึ่งเป็นดัชนีตลาดหุ้นสำคัญของสหรัฐอเมริกา ใช้ติดตามความเคลื่อนไหวของหุ้นบริษัทขนาดใหญ่ชั้นนำ ดัชนีดาวโจนส์มักถูกใช้เป็นตัวแทนในการประเมินภาวะเศรษฐกิจของประเทศสหรัฐอเมริกา และยังมีอิทธิพลต่อบรรยากาศการลงทุนในตลาดโลก หากดัชนีมีการปรับตัวสูงขึ้น มักสะท้อนถึงเศรษฐกิจที่แข็งแกร่ง และส่งผลเชิงบวกต่อตลาดทุนในประเทศอื่น ๆ รวมถึงประเทศไทย

3.2.3 นิยามเครื่องชี้วัดตลาดตราสารหนี้

ตลาดตราสารหนี้ เป็นตลาดที่มีการซื้อขายหลักทรัพย์ประเภทหนี้ เช่น พันธบัตรรัฐบาลและหุ้นกู้ โดยเครื่องชี้สำคัญของตลาดนี้คือ อัตราผลตอบแทนพันธบัตร (Bond Yield) ซึ่งสะท้อนต้นทุนการกู้ยืมของภาครัฐและภาคเอกชน โดยเครื่องชี้วัดตลาดตราสารหนี้ที่จะกล่าวถึง ได้แก่ อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาล (Government Bond Yield) เป็นตัวชี้วัดต้นทุนการกู้ยืมของภาครัฐและใช้สะท้อนความเชื่อมั่นของนักลงทุนต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและการเงิน โดยในช่วงที่เกิดความไม่แน่นอน นักลงทุนมักหันไปถือพันธบัตรรัฐบาล ทำให้อัตราผลตอบแทนลดลง เช่น อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลไทย 10 ปี ซึ่งใช้สะท้อนภาวะเศรษฐกิจในประเทศ หากอัตราผลตอบแทนปรับตัวสูงขึ้น อาจสะท้อนความเสี่ยงหรือความคาดหวังต่อเงินเฟ้อที่เพิ่มขึ้น อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ 10 ปี (U.S. Treasury Yield) ซึ่งถือเป็นเครื่องชี้เศรษฐกิจโลก เนื่องจากสหรัฐฯเป็นประเทศเศรษฐกิจขนาดใหญ่ มักถูกใช้เป็นอัตราอ้างอิง ในตลาดการเงินโลก โดยทั่วไปอัตราผลตอบแทนพันธบัตรถูกใช้เป็นตัวบ่งชี้แนวโน้มเศรษฐกิจ

3.2.4 นิยามเครื่องชี้วัดตลาดเงินตราต่างประเทศ

ตลาดอัตราแลกเปลี่ยน เป็นตลาดที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายสกุลเงินต่างประเทศ ซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อการค้าระหว่างประเทศและการลงทุนระหว่างประเทศ เครื่องชี้สำคัญในตลาดนี้คือ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ที่สะท้อนความแข็งแกร่งหรืออ่อนค่าของสกุลเงิน โดยเครื่องชี้วัดตลาดอัตราแลกเปลี่ยนที่จะกล่าวถึงได้แก่ อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ (THB/USD) ซึ่งแสดงจำนวนเงินบาทต่อ 1 ดอลลาร์สหรัฐ หากค่าเงินบาทอ่อนค่า ต้องใช้เงินบาทมากขึ้นต่อ 1 ดอลลาร์ จะส่งผลดีต่อการส่งออก หากค่าเงินบาทแข็งค่า จะสะท้อนถึงความเชื่อมั่นของนักลงทุนต่างชาติและเงินทุนไหลเข้า อัตราแลกเปลี่ยนได้รับอิทธิพลจากปัจจัยหลายประการ เช่น อัตราดอกเบี้ย เงินเฟ้อ ดุลบัญชีเดินสะพัด และกระแสเงินทุนเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศ ดังนั้นจึงเป็นเครื่องชี้ที่สำคัญในการประเมินเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและการเงินของประเทศเป็นราคาของสกุลเงินหนึ่งเมื่อเทียบกับอีกสกุลเงินหนึ่ง ซึ่งสะท้อนความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจ กระแสเงินทุนเคลื่อนย้าย และระดับความเสี่ยงจากปัจจัยภายนอก

4. การวิเคราะห์

การศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์ข้อมูลรายวันของตลาดการเงินสำคัญ 5 ตัวแปร ได้แก่ ดัชนีหุ้น Dow Jones ของสหรัฐอเมริกา ดัชนีหุ้น SET ของไทย อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลอายุ 10 ปีของไทย และอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาล 10 ปี ของสหรัฐอเมริกาและอัตราแลกเปลี่ยน (THB/USD) โดยเปรียบเทียบระดับความผันผวนในช่วงก่อนและหลังเหตุการณ์สงคราม

4.1 การวิเคราะห์ความผันผวนก่อนและหลังสงคราม

ตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์คือผลตอบแทนรายวัน(percent change)ซึ่งคำนวณจากอัตราการเปลี่ยนแปลงของราคาหรืออัตราผลตอบแทนระหว่างวันโดยวัดความผันผวน(volatility)ด้วยการใช้ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD) และความแปรปรวน (Variance) ของผลตอบแทนดังกล่าวในแต่ละช่วงเวลา โดยจะแสดงค่าการเปลี่ยนแปลงของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของผลตอบแทนรายวันก่อนและหลังสงคราม

	SD ก่อนสงคราม	SD หลังสงคราม	การเปลี่ยนแปลง	ทิศทาง
Dow Jones	0.8669%	0.9319%	+ 6.97%	↑
SET	1.0511%	1.2241%	+ 14.13%	↑
อัตราผลตอบแทน พันธบัตรรัฐบาลไทย 10 ปี	1.9512%	2.6479%	+ 26.31%	↑
อัตราผลตอบแทน พันธบัตรรัฐบาล สหรัฐอเมริกา 10 ปี	0.8692%	1.1101%	+ 21.70%	↑
อัตราแลกเปลี่ยน (THB/USD)	0.5091%	0.6387%	+ 20.29%	↑

จากตารางจะเห็นได้ว่าตัวแปรทั้ง 5 ตัวมีความผันผวนที่เพิ่มขึ้น โดยอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลไทย 10 ปีมีความผันผวนมากที่สุดเพิ่มขึ้นร้อยละ 26.31 รองลงมาคือ อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐอเมริกา 10 ปี เพิ่มขึ้นที่ร้อยละ 21.70 อัตราแลกเปลี่ยน THB/USD เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.29 ดัชนี SET เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.13 และ ดัชนี Dow Jones เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.97 ตามลำดับ ผลดังกล่าวสอดคล้องกับกลไกการส่งผ่านของความเล็งด้านภูมิรัฐศาสตร์สู่ตลาดการเงินได้ ซึ่งตลาดตราสารหนี้มีความอ่อนไหวต่อความไม่แน่นอนมากกว่าตลาดหุ้น และตลาดอัตราแลกเปลี่ยน จากแนวคิด Flight to Quality พันธบัตรรัฐบาลเนื่องจากเป็นสินทรัพย์ปลอดภัย ในช่วงที่ความไม่แน่นอนเพิ่มขึ้นนักลงทุนมักโยกเงินลงทุนมาซื้อพันธบัตรรัฐบาลมากกว่า เพื่อลดความเสี่ยง และช่วยดูดซับแรงกระแทกและความผันผวนในตลาดได้

4.2 การทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวน (F-test)

การทดสอบ F-test สำหรับการเปรียบเทียบความแปรปรวนสองกลุ่มเป็นเครื่องมือมาตรฐานในการทดสอบว่า ระดับความผันผวนของตลาดการเงินในช่วงก่อนสงครามและหลังสงครามมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ค่าสถิติ F คำนวณจาก โดยมีสมมติฐาน ดังนี้ $F = \frac{S_1^2}{S_2^2}$

$H_0 : \sigma^2 \text{ หลังสงคราม} = \sigma^2 \text{ ก่อนสงคราม}$ (ความแปรปรวนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน)

$H_a : \sigma^2 \text{ หลังสงคราม} \neq \sigma^2 \text{ ก่อนสงคราม}$ (ความแปรปรวนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกัน)

กำหนดนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.05$ โดยใช้ค่าวิกฤต F ที่ระดับ $\alpha/2 = 0.025$ โดยตั้งความแปรปรวนที่มีค่ามากกว่าเป็นตัวตั้งเพื่อให้ค่า $F \geq 1$ โดยจะแสดงผลทดสอบของ F-test ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 2 ผลการทดสอบ F-test เปรียบเทียบความแปรปรวนก่อนและหลังสงคราม

(* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$)

	F-statistic	F Critical	P-value	ผลการทดสอบ
Dow Jones	1.1556	1.6455	0.3182	ไม่ปฏิเสธ H_0
SET	1.7051	1.6874	0.0467	ปฏิเสธ H_0 *
อัตราผลตอบแทน พันธบัตรรัฐบาลไทย 10 ปี	1.7633	1.6959	0.0388	ปฏิเสธ H_0 *
อัตราผลตอบแทน พันธบัตรรัฐบาล สหรัฐอเมริกา 10 ปี	1.6309	1.6433	0.0526	ไม่ปฏิเสธ H_0
อัตราแลกเปลี่ยน	1.5740	1.6678	0.0721	ไม่ปฏิเสธ H_0

ดัชนี Dow Jones ผลการทดสอบ F-statistic = 1.1556 และ p-value = 0.3182 ซึ่งสูงกว่าระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ อย่างมาก จึงไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก ผลนี้สะท้อนว่าถึงแม้สหรัฐอเมริกาจะมีสถานะเป็นคู่สงคราม แต่ผู้ลงทุนยังมองว่าสงครามจะไม่ขยายวงกระทบต่อเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกาโดยตรง ประกอบกับ IMF ประเมินว่าสถานะทางการเงินตึงตัวขึ้นนับตั้งแต่ต้นความขัดแย้ง แต่ยังห่างจากระดับวิกฤตที่เคยพบในช่วงความปั่นป่วนของตลาดโลกในอดีต ทาง Federal Reserve ยังคงมีบทบาทในการกำหนดทิศทางตลาดผ่านนโยบายดอกเบี้ยมากกว่าปัจจัยภูมิรัฐศาสตร์

ดัชนี SET ผลการทดสอบ F-statistic = 1.7051 และ p-value = 0.0467 ซึ่งต่ำกว่าระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก ผลผลนี้สะท้อนถึงลักษณะของตลาดเกิดใหม่ที่มีความอ่อนไหวต่อปัจจัยภายนอกสูงกว่าตลาดพัฒนาแล้ว ซึ่ง IMF ชี้ว่าตลาดเกิดใหม่มีความเสี่ยงสูงจากระดับมูลค่าสินทรัพย์ที่สูงก่อนเกิดวิกฤต และการครอบงำของกระแสเงินทุนประเภทตราสารหนี้และกลยุทธ์ carry-trade ทำให้ความเปราะบางต่อความเชื่อมั่นในตลาดโลกเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Jeribi & Snene Manzli (2024) ที่พบว่าตลาดเกิดใหม่มีความเสี่ยงต่อการแพร่กระจายความผันผวนจากสถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างประเทศสูงกว่าตลาดพัฒนาแล้ว

อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลไทย 10 ปี ผลการทดสอบ F-statistic = 1.763 และ p-value = 0.0388 ซึ่งต่ำกว่าระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก ผลนี้สะท้อนว่าแรงกดดันด้านขึ้นของอัตราผลตอบแทนในตลาดพันธบัตร ซึ่งหมายถึงราคาพันธบัตรลดลง เนื่องจากนักลงทุนต้องการ risk premium ที่สูงขึ้นเพื่อชดเชยความเสี่ยงจากสถานะไม่แน่นอน

อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐอเมริกา 10 ปี ผลการทดสอบ F-statistic = 1.6309 และ p-value = 0.0526 เกือบมีนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ จึงไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก ผลนี้สะท้อนว่าที่อัตราผลตอบแทนพันธบัตรสหรัฐอเมริกา มีผลกระทบน้อยกว่าพันธบัตรไทยเป็นเรื่องที่คาดได้ แต่ก็ยังคงได้รับแรงสนับสนุนเนื่องจากพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐถูกมองเป็น สินทรัพย์ปลอดภัยในระดับโลกทำให้ความผันผวนถูกดูดซับบางส่วนจากอุปสงค์ที่เพิ่มขึ้น เมื่อนักลงทุนทั่วโลกหันมาถือครองสินทรัพย์ปลอดภัยในช่วงวิกฤต

อัตราแลกเปลี่ยน (THB/USD) ผลการทดสอบ F-statistic = 1.5740 และ p-value = 0.0721 ซึ่งสูงกว่าระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ จึงไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก ถึงแม้ว่าอัตราแลกเปลี่ยนมีความผันผวนเพิ่มขึ้นสูงรองลงมาจากอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาล แต่ก็ไม่มีนัยสำคัญ เนื่องจากการอ่อนค่าของเงินบาท ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่พบเห็นได้ทั่วไปในสกุลเงินตลาดเกิดใหม่เมื่อเกิดความไม่แน่นอนทางภูมิรัฐศาสตร์ เนื่องจากนักลงทุนมักปรับพอร์ตสู่สินทรัพย์ปลอดภัย เช่น ดอลลาร์สหรัฐ ทองคำ ส่งผลให้เงินบาทถูกกดดันจากแรงขาย และยังมีแรงกดดันจากราคาน้ำมันที่สูงขึ้น

4.3 สรุปผลการวิเคราะห์

ผลการทดสอบ SD แสดงว่าความผันผวนเพิ่มขึ้นในทุกตัวแปร และผลการทดสอบ F-test ซึ่งว่าดัชนี SET และพันธบัตรรัฐบาลไทย 10 ปี มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สะท้อนว่าไทยมีความอ่อนไหวต่อความเสี่ยงภูมิรัฐศาสตร์มากกว่าสหรัฐฯ เนื่องจากเป็นเศรษฐกิจเปิดที่พึ่งพาการนำเข้าพลังงาน ซึ่งสอดคล้องกับข้อสังเกตของ IMF (Adrian et al., 2026) ที่ว่าผลกระทบของสงครามมีลักษณะไม่สมมาตร ประเทศนำเข้าพลังงานและประเทศที่มีทุนสำรองจำกัดได้รับผลกระทบหนักกว่า ขณะที่ตลาดการเงินสหรัฐฯ ยังได้รับแรงสนับสนุนจากสถานะผู้ออกสกุลเงินหลักของโลกและบทบาทพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ ในฐานะสินทรัพย์ปลอดภัย ผลการศึกษาสอดคล้องกับการประเมินของ World Bank (2026) ที่ชี้ว่าการปิดช่องแคบฮอร์มุซและการทำลายโครงสร้างพื้นฐานพลังงานก่อให้เกิดความปั่นป่วนในตลาดและทำให้แนวโน้มการเติบโตปี 2026 อ่อนแอลง สะท้อนความเปราะบางของประเทศตลาดเกิดใหม่และความสำคัญของการติดตามความเสี่ยงด้านพลังงาน การเคลื่อนย้ายเงินทุน และอัตราแลกเปลี่ยนอย่างใกล้ชิด โดย IMF เน้นย้ำว่าเสถียรภาพทางการเงินต้องได้รับการปกป้องผ่านนโยบายมหภาคที่รอบคอบและการเฝ้าระวังต่อเนื่อง

4.4 ข้อจำกัดของการวิเคราะห์

1) จำนวนสังเกตการณ์ในช่วงก่อนสงคราม น้อยกว่าเมื่อเทียบกับช่วงหลังสงคราม ซึ่งอาจลดอำนาจการทดสอบของ F-test และเพิ่มโอกาสที่จะเกิด Type II Error คือการที่ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 ทั้งที่ความแปรปรวนแตกต่างกันจริง

2) F-test เป็นเพียงการทดสอบเชิงสถิติเบื้องต้นที่บอกว่าความแปรปรวนแตกต่างกันหรือไม่ แต่ไม่สามารถจับลักษณะของความผันผวนที่เปลี่ยนแปลงตามเวลาได้ การใช้แบบจำลอง GARCH (Generalized Autoregressive Conditional Heteroskedasticity) หรือ DCC-GARCH จะให้ภาพที่ครบถ้วนและละเอียดยิ่งขึ้น

5. ข้อเสนอแนะและการรับมือผลกระทบของตะวันออกกลางที่มีผลต่อความผันผวนในตลาดการเงิน

จากผลการวิเคราะห์ในบทที่ 4 พบว่าความขัดแย้งในตะวันออกกลางทำให้ความผันผวนของตลาดการเงินเพิ่มขึ้นในทุกตัวแปรที่ศึกษา โดยเฉพาะตลาดหุ้นไทย (SET) และพันธบัตรรัฐบาลไทย 10 ปี ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ สะท้อนความอ่อนไหวของตลาดการเงินไทยต่อความเสี่ยงภูมิรัฐศาสตร์และการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ สอดคล้องกับการประเมินของ IMF ที่ระบุว่าความขัดแย้งดังกล่าวก่อให้เกิดความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจ ราคาพลังงานที่สูงขึ้น การเคลื่อนย้ายเงินทุนสู่สินทรัพย์ปลอดภัย และภาวะการเงินที่ตึงตัวขึ้น โดยประเทศผู้นำเข้าพลังงานและตลาดเกิดใหม่ได้รับผลกระทบมากกว่าประเทศพัฒนาแล้วจากผลการศึกษา และข้อพิจารณาของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ

ดังนั้นประเทศไทยควรมีมาตรการในการรับมือ ต่อผลกระทบจากสถานการณ์ความขัดแย้งดังกล่าว มาตรการด้านนโยบายการเงินโดยธนาคารแห่งประเทศไทย เลือกที่จะคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ โดยมองว่าเงินเฟ้อที่พุ่งสูงขึ้นเกิดจากปัญหาฝั่งอุปทานเป็นผลกระทบชั่วคราว การขึ้นดอกเบี้ยเพื่อสกัดเงินเฟ้อในสถานการณ์นี้จะยิ่งเพิ่มภาระต้นทุนแก่ประชาชน ยังคงมีติดตามสถานการณ์เศรษฐกิจอย่างใกล้ชิด และพร้อมปรับนโยบายหากเงินเฟ้อค้างสูงจนกระทบกำลังซื้อ และมีการเข้าช่วยเหลือเฉพาะจุด เน้นให้สินเชื่อหรือมาตรการทางการเงินแก่กลุ่มเปราะบางโดยตรง และส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งทุนผ่านธนาคารพาณิชย์ มาตรการด้านนโยบายการคลัง โดยปรับลดการใช้เม็ดเงินอุดหนุนพลังงานแบบถาวรหันมาเป็นการช่วยเหลือผ่านกลไก บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ รอบใหม่ เพื่อคัดกรองและเยียวยากลุ่มผู้มีรายได้น้อยอย่างตรงจุดเตรียมขับเคลื่อนการบริโภคผ่าน พ.ร.ก. กู้เงิน 4 แสนล้านบาท และโครงการไทยช่วยไทยพลัส เพื่อชดเชยรายได้จากภาคการท่องเที่ยวที่ชะลอตัวและทำการสำรองพลังงานฉุกเฉินเร่งนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อสำรองไว้ในประเทศป้องกันความเสี่ยงจากการชะงักงันของเส้นทางขนส่งโลจิสติกส์โลก

บรรณานุกรม

เอกสารวิชาการและรายงาน

- Caballero, R. J., & Krishnamurthy, A. (2008). Collective risk management in flight to quality episodes. *The Journal of Finance*, 63(5), 2195–2230.
- Fleming, J. M. (1962). Domestic financial policies under fixed and under floating exchange rates. *IMF Staff Papers*, 9(3), 369–380.
- International Monetary Fund. (2026). Fiscal Monitor: Fiscal policy under pressure: High debt, rising risks (April 2026). Washington, DC: International Monetary Fund.
- International Monetary Fund. (2026). Global Financial Stability Report: Global financial markets confront the war in the Middle East and amplification risks (April 2026). Washington, DC: International Monetary Fund.
- International Monetary Fund. (2026). World Economic Outlook: Global economy in the shadow of war (April 2026). Washington, DC: International Monetary Fund.
- Jeribi, A., & Snene Manzli, Y. (2024). Mapping financial contagion in emerging markets: The role of the VIX and geopolitical risk in BRICS Plus spillovers. *International Journal of Financial Studies*, 13(4), 228. <https://doi.org/10.3390/ijfs13040228>
- Krugman, P. R., Obstfeld, M., & Melitz, M. J. (2018). *International Economics: Theory and Policy* (11th ed.). Pearson.
- Mankiw, N. G. (2019). *Macroeconomics* (10th ed.). Worth Publishers.
- Mundell, R. A. (1963). Capital mobility and stabilization policy under fixed and flexible exchange rates. *Canadian Journal of Economics and Political Science*, 29(4), 475–485.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2569). รายงานนโยบายการเงิน ไตรมาสที่ 1 ปี 2569. สืบค้นจาก https://www.bot.or.th/content/dam/bot/documents/th/our-roles/monetary-policy/mpc-publication/monetary-policy-report/MPR_2569_Q1.pdf

บทความและแหล่งข้อมูลออนไลน์

- BlackRock Investment Institute. (2026, May 27). Geopolitical Risk Dashboard: May 2026.
- Council on Foreign Relations. (2026, April 22). Iran's War with Israel and the United States. Global Conflict Tracker, Center for Preventive Action. Retrieved from <https://www.cfr.org/global-conflict-tracker/conflict/confrontation-between-united-states-and-iran>
- Federal Reserve Bank of New York. Global Supply Chain Pressure Index. Retrieved from <https://www.newyorkfed.org/research/policy/gscpi#/overview>

- International Monetary Fund. (2026). How the war in the Middle East is affecting energy, trade and finance.
- International Monetary Fund. (2026). War in the Middle East challenges global financial stability.
- Investopedia. (2025, November 6). Dow Jones Industrial Average (DJIA). Retrieved from <https://www.investopedia.com/terms/d/djia.asp>
- Investopedia. (2026, February). Flight to Quality. Retrieved from <https://www.investopedia.com/terms/f/flighttoquality.asp>
- Investopedia. (2026). Market Indicators. Retrieved from https://www.investopedia.com/terms/m/market_indicators.asp
- Strike. (2025, April 9). Capital Market: Definition, Types, Examples. Retrieved from <https://www.strike.money/stock-market/capital-market>
- ThaiPublica. (2569). วิทย์ รัตนากร BOT Governor Connect. Retrieved from <https://thaipublica.org/2026/06/vitai-ratanakorn-bot-governor-connect-1/>
- WallStreetMojo. (2021, February 10). Capital Market. Retrieved from <https://www.wallstreetmojo.com/capital-market/>
- World Bank. (2026). Conflict Hits MENAAP Economies Underscoring Need for Action to Boost Resilience and Create Jobs.
- World Bank. (2026). World Bank Group Statement on the Conflict in the Middle East.
- กรุงเทพธุรกิจ. (2569). บทวิเคราะห์เศรษฐกิจ: รับมือความผันผวนสงคราม. สืบค้นจาก <https://www.bangkokbiznews.com/blogs/economics/1229150>
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. ภาพรวมดัชนี SET. สืบค้นจาก <https://www.set.or.th>
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2569). ข่าวประชาสัมพันธ์: มาตรการช่วยเหลือเฉพาะจุด. สืบค้นจาก <https://www.bot.or.th/th/news-and-media/news/news-20260602-2.html>
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. โครงสร้างตลาดการเงินไทย. สืบค้นจาก <https://www.bot.or.th/th/our-roles/financial-markets/financial-market-structure.html>
- ธนาคารไทยพาณิชย์. (2563). ดัชนีหุ้นไทยคืออะไร? รู้จัก SET Index ก่อนลงทุน. สืบค้นจาก <https://www.scb.co.th>
- ไทยพีบีเอส Policy Watch. (2569, 21 พฤษภาคม). สงครามตะวันออกกลาง สะเทือนเศรษฐกิจไทยลึกกว่าที่คิด. สืบค้นจาก <https://policywatch.thaipbs.or.th/article/finance-108>
- ไทยพีบีเอส Policy Watch. (2569). Policy Watch: Finance 112. สืบค้นจาก <https://policywatch.thaipbs.or.th/article/finance-112>

คณะผู้จัดทำ

ผู้อำนวยการกองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค

พิสิทธิ์ พัวพันธ์ : pisitp@mof.go.th

ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเศรษฐกิจมหภาค

วิภารัตน์ ปั้นเปี่ยมรัษฎ์ : wiparat@fpo.go.th

ผู้อำนวยการส่วนแบบจำลองและประมาณการ

เศรษฐกิจการคลัง

ยุทธภูมิ จารุเศรณี : iam5111@msn.com

ผู้อำนวยการส่วนการวิเคราะห์เศรษฐกิจมหภาค

ณัฐพล ศรีพจนารถ : kuhnju@gmail.com

ผู้รับผิดชอบรายการเศรษฐกิจ

ภาคการคลัง

ณัฐธิดา จันทักดี : fongnutdee@hotmail.com

ปิยพัชร ปรีหะจินดา : piyapatp214@gmail.com

พงศธร รัชชัยจิตรกุล : pongsathonr@fpo.go.th

ชนดล เชษฐกุล : tanadon.che@gmail.com

ภาคการค้าระหว่างประเทศ

ธนัฐ พวงนวม : tanut1993@gmail.com

ตลาดน้ำมัน

ชานน ลิ้มปรีละสิทธิพร : chanonlim.non@gmail.com

กิตติคุณ ชุมวรฐายี : kittikun.c@outlook.com

เศรษฐกิจต่างประเทศ

ชนพล กาลเนาวกุล : thanaphonkarn@gmail.com

ศิวพร พรหมวงษ์ : dr.siwapphon@gmail.com

กันตา ศุขสาตร : holykanta@gmail.com

พุทธิสมบัติ ปานกุล : tongputtisombat@gmail.com

วิมุตติ เปี่ยมใจ : wpiemjai@gmail.com

ภาคการเงิน

ชนพล กาลเนาวกุล : thanaphonkarn@gmail.com

อัตราการแลกเปลี่ยน

ศิวพร พรหมวงษ์ : dr.siwapphon@gmail.com

ภาคอุตสาหกรรม

ศิวจันท์ จิรกุลยาพัฒน์ : siwat.ji@gmail.com

ผู้อำนวยการส่วนการวิเคราะห์เศรษฐกิจการเงิน

และต่างประเทศ

ปาริฉัตร คลั่งทอง : kparipari@gmail.com

ผู้อำนวยการส่วนนวัตกรรมข้อมูลเศรษฐกิจ

และงานวิจัย

นรพัชร อัครวัลลภ : norabajra@fpo.go.th

ผู้อำนวยการส่วนการวิเคราะห์เศรษฐกิจภูมิภาค

สิริกัลยา เรืองอำนาจ : sirigunlaya@yahoo.com

ภาคแรงงาน

สมิทธิ์ ชูติมา : smith208555@gmail.com

ภาคเกษตรกรรม

วรรณวิภา แสงสารพันธ์ : wanwipa_s@fpo.go.th

ภาคการท่องเที่ยว

กานต์ แจ่มชัดใจ : kantc@fpo.go.th

ภาคการบริโภค การลงทุน และอสังหาริมทรัพย์

ศิวจันท์ จิรกุลยาพัฒน์ : siwat.ji@gmail.com

ลภัส แจ่มแจ้ง : LAPUSJ@fpo.go.th

ด้านเสถียรภาพ

ศักดิ์สิทธิ์ สว่างสุข : saksit.ssuk@gmail.com

วรรณวิภา แสงสารพันธ์ : wanwipa_s@fpo.go.th

เศรษฐกิจรายภูมิภาค

กวิน เอี่ยมตระกูล : kawin.iamtrakul@gmail.com

สุธีรัตน์ จิรชุลกุล : suthirat@fpo.go.th

ประกอบ สุริเยนทรากอร์ : prakob.suriyentrakorn@gmail.com

กันตา ศุขสาตร : holykanta@gmail.com

อิทธิพัฒน์ ประภาพระเสริฐ : ittipatp@fpo.go.th

บุญทริกา ชลพิทักษ์วงศ์ : boondharigac@fpo.go.th

จริยา จิริยะสิน : jariyaj@fpo.go.th

ปัทม์ สุจิตร์ตันนัท : papat19109@gmail.com

ออกแบบหน้าปกและจัดรูปเล่ม

กุสุมา จารุมนี : kusuma.charumani@gmail.com

ส เสนอแนะอย่างมีหลักการ
ศ ศึกษาโดยไม่หยุดนิ่ง
ค คนคลังที่มีคุณภาพ

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง
ถนนพระรามที่ 6 แขวงพญาไท เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร 10400
โทรศัพท์: 02 273 9020